

CATEDRA

ISSN 2784 - 0158

ISSN – L 2784 – 0158

Nr. 15 aprilie-iunie 2026

Publicație periodică de informație și cultură - ediție nouă online

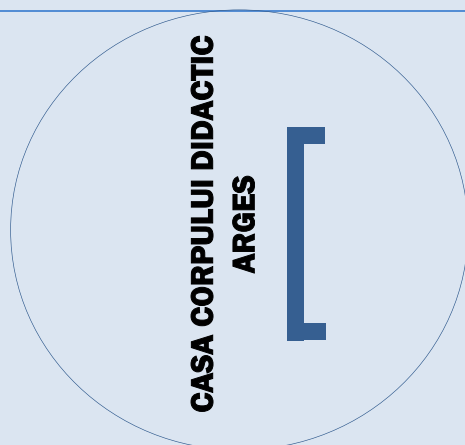

Formează-te și vei putea forma!

CUPRINS

RELAȚIA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE CU CREATORUL EI — PROGRAMATORUL	3
PSIHICUL CA FORMĂ A VIEȚII DE RELAȚIE. IMPLICAȚII PENTRU COPIII CU CES	5
ABANDONUL ȘCOLAR – O PROVOCARE PERMANENTĂ A ȘCOLII ROMÂNEȘTI.....	6
ERASMUS+ – O EXPERIENȚA EUROPEANĂ PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE ALE ELEVILOR LICEULUI TEHNOLOGIC NR. 1 MARACINENI	8
CURRICULUMUL ȘCOLAR- NECESITATE ȘI IMPORTANȚĂ.....	10
MATEMATICA APLICATĂ ÎN ARHITECTURĂ – fundament teoretic și model curricular pentru învățământul liceal	11
INTEGRAREA INSTRUMENTELOR DE INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ GENERATIVĂ ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ ..	13
METODA WORLD CAFÉ – INSTRUMENT DE STIMULARE A MOTIVAȚIEI, PARTICIPĂRII ȘI CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIA NON-FORMALĂ.....	16
PHOTO VOICE – IMAGINI CARE DAU GLAS EXPERIENȚELOR	18
METODE DE ABORDARE A ACTIVITĂȚII MATEMATICE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE	20
INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN EDUCAȚIE: ÎNTRE SPRIJIN TEHNOLOGIC ȘI TRANSFER DE RESPONSABILITATE PROFESIONALĂ	21
INCLUZIUNEA ELEVILOR CU CERINȚE EDUCATIONALE SPECIALE (CES) ÎN CADRUL ORELOR DE BIOLOGIE – STRATEGII, APLICAȚII PRACTICE ȘI STUDIU DE CAZ.....	23
JOB SHADOWING ERASMUS+ – UN PAS SPRE MODERNIZAREA MANAGEMENTULUI EDUCAȚIONAL EUROPEAN	25
IMPORTANȚA DISPOZITIVELOR DIGITALE ÎN ACTIVITĂȚILE EDUCATIVE LA CLASA PREGĂTITOARE STUDIU ...	27
COMMENT FAVORISER L'ORAL EN CLASSE DE FLE-ETUDE DE SPECIALITE	28
STUDIU ASUPRA EVALUĂRII - INSTRUMENT DE REGLARE A PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV	30
DE CE O SĂPTĂMÂNĂ DE ÎNVĂȚARE PRIN PROGRAMUL ERASMUS+ ÎN BELGIA ?	33
DE PE BĂNCILE ȘCOLII ÎN LUMEA REALĂ CU “COMP_ PROF_ ASTRA” ID 305959.....	34
DINCOLO DE ETICHETE ȘI APARENȚE – LIBERTATEA DIN PUNCT DE VEDERE CREȘTIN.....	36
„PREDA CU SCOP! DESIGN INVERS ȘI EVALUAREA PERFORMANȚEI ÎN PREDAREA ȘI ÎNVĂȚAREA LIMBILOR STRAINE BAZATE PE PROIECTE PENTRU CLASE DIVERSE”	37
PROIECTUL ERASMUSTHRIVING SCHOOLS – A SYSTEMIC, WHOLE SCHOOL APPROACH TO MENTAL HEALTH AND WELL-BEING (Școli prospere: o abordare sistemică, întreagă a sănătății mintale și a bunăstării)	43
EDUCATOAREA – PRIMUM MOVENS AL FORMĂRII UMANE	47
EXPRIMER SES GOÛTS, SES PRÉFÉRENCES - ÉTUDE DE CAS.....	50
EVALUAREA DIGITALĂ ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ - Studiu de specialitate	52
EVOLUȚIA TEHNOLOGIEI ÎN EDUCAȚIE	55
FOCUS GRUP-STUDIU DE CAZ.....	57
FOLOSIREA PLATFORMELOR DIGITALE INTERACTIVE ÎN PREDAREA DISCIPLINEI LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ LA CURSULUI DE FORMARE „USING ICT TO SUPPORT ADULT LEARNERS IN INCLUSIVE EDUCATION SETTINGS ”, desfășurat în cadrul proiectului ERASMUS+ KA121 Educația adulților, 2025-1-RO01-KA121- ADU-000324943	59
PROBA LABIRINTULUI ÎN CREAȚIA LUI MIRCEA ELIADE - studiu.....	63
IMPORTANȚA PROFESORULUI DIRIGINTE ÎN FORMAREA RELAȚIILOR DE COOPERARE ÎNTRE ELEVI	65
INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN ACTIVITĂȚILE DIDACTICE	67

INSTRUMENTE DIGITALE IN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV - TENDINȚE, PRACTICI DE SUCCES ȘI EXEMPLE APLICATE(1)	68
”CEEAA CE SPUNEM CONTEAZĂ MAI PUȚIN DECÂT FELUL ÎN CARE SPUNEM...”	71
MOTIVAȚIA ELEVILOR – CHEIA UNEI ÎNVĂȚĂRI VII ȘI IMPLICATE. ADAPTAREA DEMERSULUI DIDACTIC LA DISCIPLINA BIOLOGIE	72
POEZII.....	74
POVESTEA MĂRȚIȘORULUI.....	75
PREVENIREA SI COMBATEREAA VIOLENTEI IN MEDIUL SCOLAR	77
ASOCIAȚIA INTERNAȚIONALĂ PENTRU EVALUAREA RANDAMENTULUI ȘCOLAR – O PARADIGMĂ A CERCETĂRII EDUCAȚIONALE COMPARATE	78
INSTRUMENTE DIGITALE IN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV - TENDINȚE, PRACTICI DE SUCCES ȘI EXEMPLE APLICATE(2)	80
ANALIZA COMUNICĂRII DIDACTICE ÎN RELAȚIA PROFESOR-ELEV LA DISCIPLINA CHIMIE - STUDIU	83
ROLUL EDUCAȚIEI TIMPURII IN DEZVOLTAREA COPILULUI	86
UTILIZAREA PLATFORMELOR CANVA ȘI PADLET IN PREDAREA DISCIPLINEI CHIMIE LA CURSULUI DE FORMARE „USING ICT TO SUPPORT ADULT LEARNERS IN INCLUSIVE EDUCATION SETTINGS ” desfășurat în cadrul proiectului ERASMUS+ KA121 Educația adulților, 2025-1-RO01-KA121-ADU-000324943.....	88
ROLUL CALIGRAMELOR ÎN CONTEXT INTERDISCIPLINAR	90
ROLUL ACTIVITĂȚILOR STEAM ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE.....	91
STUDIU ASUPRA EVOLUȚIEI LITERATURII FANTASTICE.....	93
STUDIU DE CAZ: LECTURA ȘI BIBLIOTECA ȘCOLARĂ ÎN CONTEXTUL EXPLOZIEI INFORMAȚIONALE.....	95
STUDIU DE CAZ: BULLYINGUL.....	96
LA DIFFÉRENCE ACQUISITION -APPRENTISSAGE DANS LA DIDACTIQUE DU	99
TEHNOLOGIA 6G.....	101
DINCOLO DE ETICHETE ȘI APARENȚE - EXEMPLE DE BUNE PRACTICI	102
COMUNICAREA EDUCAȚIONALĂ	104
INTEGRAREA ȘCOLARĂ A COPIILOR CU CES	107
JOCUL DIDACTIC – FORMĂ SPECIFICĂ DE ÎNVĂȚARE ȘI INSTRUIRE A VORBIRII CORECTE, MIJLOC EFICIENT DE ÎMBOGĂȚIRE ȘI ACTIVIZARE A VOCABULARULUI - studiu de specialitate	109
EDUCAȚIA TIMPURIE – ETAPĂ A ÎNVĂȚĂRII PE TOT PARCURSUL VIEȚII.....	111
FLORIN MUGUR - ANATOMIA FRAGILITĂȚII - Studiu de specialitate.....	112
EXEMPLU CONCRET DIN PRACTICA DIDACTICĂ FLE – UN ATELIER DIGITAL DESPRE INTERNET ȘI EXPRIMAREA OPINIEI PERSONALE LA ORA DE LIMBA FRANCEZĂ - STUDIU DE CAZ	114
STUDIU PRIVIND ROLUL TEHNOLOGIILOR INFORMATICE ȘI COMUNICAȚIONALE ÎN PROIECTAREA ACTIVITĂȚII DIDACTICE	117
ARTICOL DE SPECIALITATE - ARCHING FROM THE NEW TO THE OLD WORLD: HENRY JAMES’S PORTRAIT OF A LADY	119

RELAȚIA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE CU CREATORUL EI — PROGRAMATORUL

Prof. Rădoi Ionica Iuliana
Școala Gimnazială "Ion Pillat" Pitești

În zorii informaticii moderne, programatorul era un simplu arhitect de instrucțiuni — un meșteșugar al logicii booleene, al buclilor și condiționărilor. Scria cod pentru a rezolva probleme precise. Relația sa cu mașina era liniară, predictibilă și complet sub control.

Astăzi, programatorul care construiește sisteme de inteligență artificială se află într-o cu totul altă poziție. El nu mai scrie explicit fiecare regulă; în schimb, construiește arhitecturi care învață singure din date. Rolul său devine cel al unui profesor, al unui sculptor care oferă materialul brut și structura, lăsând forma finală să fie decisă de procesul de antrenament. Această schimbare de paradigmă transformă fundamental relația programator—creație.

Programatorul modern este, simultan, inginer, om de știință, filosof și, uneori, psiholog. El trebuie să anticipeze nu doar funcționalitatea sistemului, ci și implicațiile etice, sociale și epistemice ale comportamentului acestuia. O responsabilitate imensă se ascunde în spatele unui simplu apel de funcție sau al unei arhitecturi neuronale.

Una dintre tensiunile centrale ale relației om-AI este aceea că, la un moment dat, creația poate depăși creatorul. Un model de limbaj mare poate genera text pe care programatorul care l-a construit nu l-ar fi putut produce singur.

Aceasta ridică o întrebare filosofică profundă: mai este programatorul cu adevărat autorul performanței sistemului? Sau el este doar catalizatorul unui proces pe care datele și algoritmi îl duc mai departe de orice intenție umană explicită? Analogia cu părinții și copiii este adesea invocată: un părinte formează caracterul unui copil, dar nu controlează cine va deveni acel om la maturitate.

Această dinamică generează sentimente mixte în rândul profesioniștilor din domeniu. Unii resimt o profundă satisfacție — mândria creatorului față de creația care prospera. Alții exprimă o anxietate legitimă față de un sistem ale cărui decizii nu mai pot fi pe deplin explicate sau anticipate, fenomen cunoscut în literatura de specialitate sub termenul de „cutie neagră” (black box problem).

Relația dintre programator și AI nu este una neutră din punct de vedere etic. Alegerile pe care le face un inginer — ce date folosește pentru antrenament, ce funcție de cost optimizează, ce comportamente recompensează — se traduc direct în valorile și comportamentele sistemului.

Această realitate plasează pe umerii programatorilor o povară etică comparabilă, prin amploare, cu cea a legiuitorului sau a medicului. Un algoritm de recrutare care discriminează în mod sistematic un grup de oameni nu este un accident neutru — el reflectă decizii de design. Un sistem de moderare a conținutului care cenzurează selectiv reflectă valorile celor care l-au construit.

Mișcarea pentru AI responsabilă încearcă să codifice aceste responsabilități în principii și practici concrete: transparență, explicabilitate, echitate, robustețe și respectarea drepturilor omului. Dar traducerea

acestor principii în decizii tehnice concrete rămâne una dintre cele mai dificile provocări ale ingineriei software din zilele noastre.

Programatorul care construiește astfel de sisteme se regăsește, paradoxal, și în postura de curator al memoriei colective umane. El decide — prin alegerile de filtrare a datelor, prin tehnicile de fine-tuning, prin instrucțiunile de aliniere (alignment) — ce aspecte ale umanității să fie reflectate mai puternic și care să fie atenuate.

Această dimensiune transformă relația programator–creație într-una aproape intimă. AI-ul nu este o entitate complet externă omului; el este, în mare măsură, o extensie a gândirii și culturii umane, condensată și operaționalizată prin cod.

Pe măsură ce sistemele AI devin mai autonome, mai capabile și mai integrate în viața cotidiană, relația cu programatorii lor evoluează. Asistăm deja la o schimbare remarcabilă: programatorii înșiși folosesc AI pentru a scrie cod, pentru a depana erori, pentru a genera arhitecturi software.

Această tendință ridică întrebări profunde despre identitatea profesională a programatorului în era AI. Va deveni codificarea manuală un meșteșug de nișă, rezervat câtorva specialiști, în timp ce marea majoritate a „programatorilor” vor fi, în esență, orchestratori de sisteme AI? Și dacă da, ce înseamnă asta pentru formarea, pentru etica și pentru responsabilitatea lor?

Scenariul optimist sugerează o simbioză: omul aduce creativitate, judecată contextuală, valori și intenție; AI-ul aduce viteză, scalabilitate și capacitate de procesare. Scenariul pesimist avertizează că, dacă dependența devine prea mare, programatorul poate pierde înțelegerea profundă a sistemelor pe care le conduce — cu consecințe imprevizibile.

Ceea ce este cert este că, indiferent de direcția în care va evolua această relație, ea va defini în mare parte traiectoria civilizației noastre tehnologice. Programatorii de mâine nu vor mai fi simpli tehnicieni — vor fi arhitecți ai unor entități care gândesc, acționează și, poate, simt.

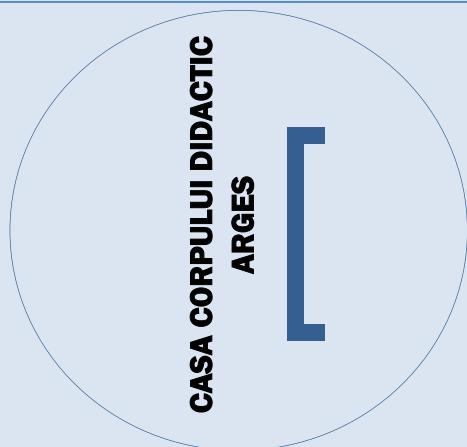
Relația dintre inteligența artificială și creatorul ei — programatorul — este una dintre cele mai complexe și fascinante relații pe care umanitatea le-a generat vreodată. Ea transcende simpla interacțiune instrument–utilizator și intră în teritoriul filosofiei, eticii și chiar al psihologiei.

Programatorul creează, dar este modelat de creația sa. AI-ul servește, dar poate depăși sau surprinde pe cel care l-a construit. Ambii sunt, în cele din urmă, parte dintr-un sistem mai amplu — societatea umană — care fixează cadrul în care această relație se desfășoară.

A înțelege această relație nu este un lux academic — este o necesitate practică și morală. Societatea în ansamblu trebuie să participe la această conversație, nu doar elita tehnică. Deciziile pe care le iau programatorii astăzi, în liniștea birourilor lor, vor modela lumea pe care o vor moșteni generațiile viitoare.

Bibliografie:

- <https://coderslab.ro/va-inlocui-ai-programatorii-descopera-noile-roluri-esentiale-in-2026/>
- <https://academiaprogramatorilor.ro/va-inlocui-ai-programatorii/>

PSIHICUL CA FORMĂ A VIEȚII DE RELATIE. IMPLICAȚII PENTRU COPIII CU CES

*Profesor psihopedagog, Alexe Maria-Claudia
Grădinița Specială "Sfânta Elena" Pitești*

Psihicul uman este o componentă fundamentală a vieții de relație, reprezentând acea parte a noastră care procesează informații, simte emoții și ne ajută să relaționăm cu lumea din jur. Ca formă a vieții de relație, psihicul ne permite să interacționăm cu ceilalți, să ne formăm identitatea și să ne adaptăm la mediu. Este un sistem complex, care include gânduri, emoții, comportamente și relații. În psihologie, se vorbește despre psihic ca fiind alcătuit din mai multe niveluri, de la conștiință la inconștient și e influențat de factori genetici, de mediu și experiențe personale.

Psihicul este o expresie de relație, prin faptul că este un fenomen inseparabil legat de structurile materiale, o reproducere în subiectiv a realității natural obiective, un produs al condiționărilor și determinărilor socio-istorice și socio-culturale. Relațiile de semnalizare fac parte din sfera vieții de relație atunci când organismul reacționează prin sensibilitate, inteligență, reflexivitate. Putem remarca faptul că doar în relație cu ceva, omul aude, vede, compune, face mișcări, elaborându-și și construindu-și în felul acesta propria interioritate psihică. Dar psihicul nu se află în relație doar cu lumea obiectelor, ci și cu universul uman, cu lumea oamenilor, suspendarea relațiilor dintre psihic și social, ducând la conservarea structurii biologice a omului, în timp ce atributele sociale nici nu apar.

Relațiile interpersonale, în special cele în cadrul familiei, sunt esențiale pentru dezvoltarea psihică și psihosocială a individului. Ele ne definesc viața, ne influențează emoțiile și ne ajută să creștem, funcționând ca o oglindă și un modelator care influențează direct calitatea vieții și succesul social al individului. Comunicarea eficientă, inteligența emoțională și setarea limitelor reprezintă aspecte cheie în gestionarea relațiilor. Astfel, o bună comunicare cu cei din jur constituie baza oricărei relații, incluzând ascultarea activă, empatia și exprimarea clară a gândurilor. De asemenea, abilitatea de a înțelege și gestiona propriile emoții, precum și de a recunoaște emoțiile celorlalți este crucială pentru interacțiuni sănătoase. Stabilirea unor limite sănatoase este deosebit de importantă pentru menținerea echilibrului emoțional.

Datorită faptului că lipsa relațiilor cu semenii influențează negativ dezvoltarea psihică, se poate concluziona că psihicul este produsul relațiilor cu socialul, dar la rândul lui poate influența relațiile sociale, schimbându-le în favoarea sa. Suspendarea relației cu ambianța duce la perturbarea vieții psihice, face imposibilă viața în general, experimentele de izolare senzorială fiind extrem de sugestive în acest sens.

Psihicul ca formă a vieții de relație are implicații semnificative pentru copiii cu dizabilități, influențând modul în care ei se

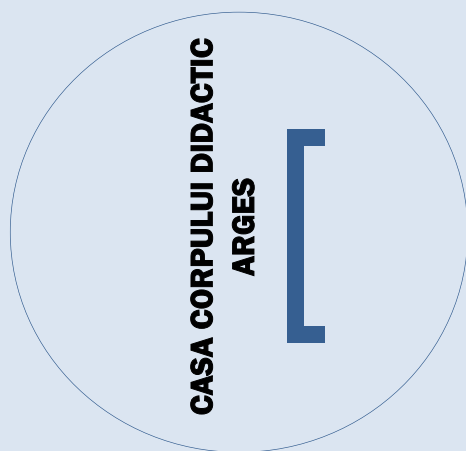
dezvoltă, interacționează și relaționează cu lumea din jurul lor.

Copiii cu dizabilități necesită acceptare și incluziune în societate, prin crearea unor oportunități de participare în activități sociale și educaționale. Ei au nevoie de sprijin emoțional pentru a face față provocărilor dar și de acces la servicii de sănătate, educație și sprijin social, pentru a-și atinge potențialul maxim. Familia și comunitatea pot oferi sprijin și încurajare copiilor cu dizabilități, pentru a-și dezvolta încrederea și autonomia. Ele pot ajuta acești copii să acceseze resurse și servicii necesare, promovând acceptarea și incluziunea. În general, psihicul copiilor cu dizabilități se formează în contextul relațiilor cu ceilalți, necesitând suport permanent, de-a lungul întregii vieți. Relațiile pentru copiii cu CES sunt vitale, aducând multiple beneficii, precum: dezvoltă abilități de comunicare și interacțiune, îi ajută să înțeleagă și să gestioneze emoțiile, cresc stima de sine și încrederea. Totuși, pot apărea provocări, precum: dificultăți în inițierea sau

menținerea interacțiunilor, neînțelegerea normelor sociale, risc de izolare sau bullying.

Privarea de relații a copiilor cu CES poate avea consecințe grave și de lungă durată asupra dezvoltării lor emoționale, sociale și cognitive, putând duce la dificultăți în recunoașterea, înțelegerea și gestionarea emoțiilor, precum și dificultăți în dezvoltarea abilităților sociale. De asemenea, privarea de relații poate afecta dezvoltarea cognitivă, inclusiv atenția, memoria și rezolvarea problemelor. De aceea, se impun următoarele strategii de sprijin: încurajarea interacțiunilor cu colegii (jocuri, proiecte în echipă), predarea unor abilități sociale explicit (roluri, scenarii), asigurarea incluziunii în activități școlare și extrașcolare.

În concluzie, putem afirma că psihicul uman este în esență o entitate relațională, modelată în cadrul interacțiunilor sociale și modelându-le pe acestea, astfel încât, înțelegerea acestei dimensiuni relaționale este crucială atât pentru psihologie, cât și pentru practica terapeutică.

ABANDONUL ȘCOLAR – O PROVOCARE PERMANENTĂ A ȘCOLII ROMÂNEȘTI

Prof. Amalia Ionică

Liceul cu Program Sportiv Viitorul Pitesti

Rezumat (Abstract)

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai importante probleme ale sistemului educațional românesc, având consecințe semnificative asupra dezvoltării individuale și sociale. Lucrarea analizează principalele cauze ale abandonului școlar, efectele sale asupra elevilor și societății, precum și rolul pe care școala îl poate avea în prevenirea și diminuarea acestui fenomen. Sunt prezentate exemple de bune practici și experiențe întâlnite în activitatea didactică, care demonstrează importanța colaborării dintre școală, familie și comunitate.

Cuvinte-cheie

abandon școlar, educație, incluziune școlară, elevi aflați în risc educațional, participare școlară, prevenire, parteneriat școală-familie, succes educațional

Introducere

Educația reprezintă unul dintre cei mai importanți factori ai dezvoltării unei societăți moderne. Prin intermediul școlii, copiii dobândesc cunoștințe, competențe și valori necesare integrării sociale și profesionale. Cu toate acestea, nu toți elevii reușesc să finalizeze parcursul educațional obligatoriu. O parte dintre aceștia abandonează școala înainte de absolvirea ciclurilor de învățământ, fenomen cunoscut sub denumirea de abandon școlar.

În România, abandonul școlar continuă să constituie o problemă majoră, în special în comunitățile vulnerabile din punct de vedere socio-economic. Cauzele acestui fenomen sunt multiple și interdependente, iar combaterea sa necesită implicarea tuturor actorilor educaționali și sociali.

Cauzele și efectele abandonului școlar

Numeroase cercetări au evidențiat faptul că abandonul școlar este rezultatul acumulării unor factori de risc care acționează pe termen lung. Sărăcia, lipsa resurselor materiale, nivelul redus de educație al părinților, migrația familială și accesul limitat la servicii educaționale contribuie la apariția acestui fenomen. Consecințele abandonului școlar sunt profunde. Tinerii care nu își finalizează studiile au șanse reduse de integrare profesională și sunt mai expuși riscului de excluziune socială. La nivel societal, abandonul școlar contribuie la perpetuarea sărăciei și la diminuarea capitalului uman necesar dezvoltării economice.

Experiențe de la clasă și exemple de bună practică

Activitatea didactică oferă numeroase exemple care demonstrează faptul că intervenția timpurie poate preveni abandonul școlar. Elevii aflați în risc educațional au nevoie nu doar de sprijin material, ci și de încurajare, atenție și apartenență la un grup în care să se simtă acceptați. În cazul unor elevi proveniți din familii cu dificultăți materiale, implicarea școlii în identificarea unor resurse externe a contribuit la menținerea acestora în sistemul educațional. Colaborarea permanentă cu părinții și consilierul școlar a permis monitorizarea progresului și identificarea rapidă a situațiilor de risc.

Integrarea elevilor vulnerabili în activități extracurriculare și proiecte educaționale a contribuit la creșterea stimei de sine și la consolidarea relațiilor cu colegii. Experiența de la clasă confirmă faptul că fiecare elev poate fi recuperat atunci când există comunicare, înțelegere și cooperare între toți factorii implicați în educație.

Rolul școlii în prevenirea abandonului școlar

Școala poate deveni un factor important de protecție prin identificarea timpurie a elevilor aflați în dificultate, dezvoltarea unor programe remediale și consolidarea parteneriatului cu familia și comunitatea. Profesorii au responsabilitatea de a crea un climat educațional pozitiv, bazat pe respect, încredere și susținere reciprocă.

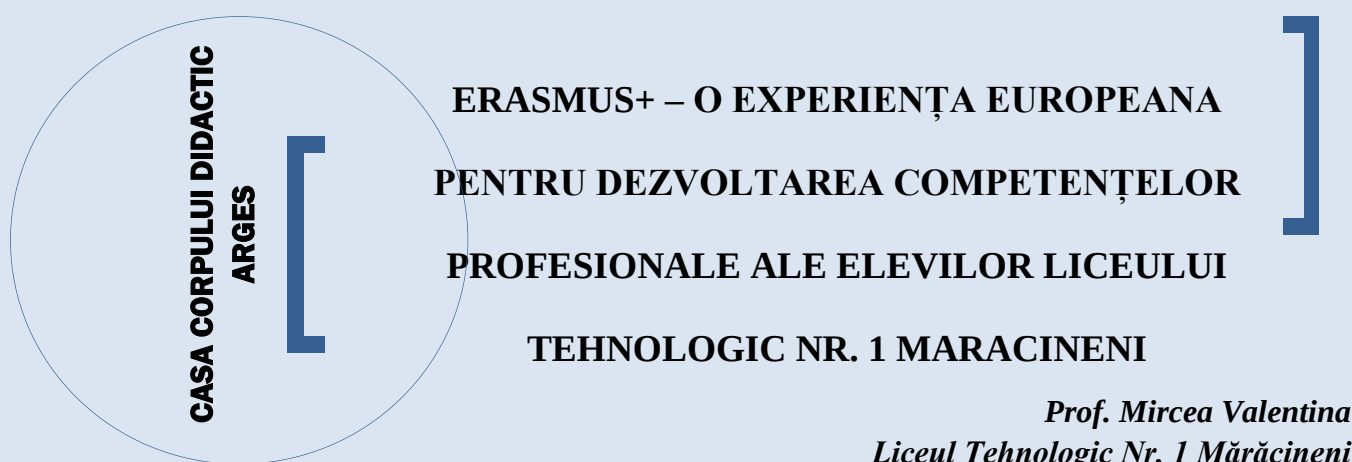
Concluzii

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai mari provocări ale sistemului educațional contemporan. Combaterea acestui fenomen necesită implicarea tuturor actorilor sociali: școală, familie, autorități locale și organizații ale societății civile. Experiența practică demonstrează că măsurile preventive, intervențiile timpurii și colaborarea eficientă între instituții pot contribui la menținerea elevilor

în sistemul de învățământ. Fiecare copil care rămâne în școală reprezintă o investiție în viitorul comunității și al societății românești.

Bibliografie

1. Bădescu, G., Petre, N. (coord.) (2020). Starea educației în România. București: Editura Universitară.
2. Institutul de Științe ale Educației (2012). Copiii care nu merg la școală. O analiză a participării la educație în învățământul primar și gimnazial. București: UNICEF România.
3. UNICEF România (2021). Educație pentru fiecare copil. București.
4. Salvați Copiii România (2023). Raport privind prevenirea abandonului școlar. București.
5. Ministerul Educației (2024). Raport privind starea învățământului preuniversitar din România. București.
6. OECD (2023). Education at a Glance 2023. Paris: OECD Publishing.

În perioada 8–19 iunie 2026, un nou grup de elevi ai Liceului Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni a participat la o mobilitate de formare profesională în Italia, în cadrul proiectului Erasmus+, Acțiunea-cheie 1 – Mobilități pentru elevii din învățământul profesional și tehnic (KA121-VET), proiect nr. 2025-1-RO01-KA121-VET-000329680. Activitatea a avut ca scop dezvoltarea competențelor profesionale, personale și lingvistice ale participanților prin desfășurarea unor stagii de practică în companii italiene cu experiență în domeniul agriculturii și al comerțului.

Succesul mobilității s-a bazat pe colaborarea eficientă dintre cei trei parteneri ai proiectului. Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni, în calitate de organizație de trimitere, a coordonat procesul de selecție a participanților, pregătirea pedagogică, profesională, lingvistică și interculturală, precum și monitorizarea și recunoașterea rezultatelor învățării. Organizația intermediară AMFI International, din Avezzano, Italia, a avut un rol esențial în coordonarea stagiilor de practică, menținerea legăturii dintre parteneri, organizarea activităților și asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea mobilității. Organizațiile de primire – Agrofarmaci Ippoliti SRL, Imperial SRL, Dantoni SRL, ESSEBI SRL, Santilli Vivai – Emme și Azienda Zootehnica La Villa – au pus la dispoziția participanților baze materiale moderne, tutori de practică cu experiență și contexte reale de învățare, adaptate fiecărui domeniu de calificare.

Elevii din clasele a IX-a și a X-a, calificarea Tehnician în activități de comerț, au aplicat în situații reale conținuturile modulelor „Organizarea și gestiunea întreprinderii” și „Din școală în viață prin firma de exercițiu”. Activitățile desfășurate au inclus recepția calitativă și cantitativă a mărfurilor, verificarea

documentelor specifice, identificarea neconformităților, etichetarea produselor, organizarea și depozitarea acestora, precum și menținerea condițiilor optime de păstrare. Participanții au analizat oferta comercială, au comparat produse similare, au selectat metode de prezentare a mărfurilor și au participat la procesul de vânzare, dezvoltându-și abilitățile de comunicare cu clienții și de lucru în echipă. Rezultatele învățării au vizat identificarea spațiilor funcționale și a fluxurilor din cadrul unei unități economice, organizarea eficientă a mărfurilor, aplicarea tehnicilor de promovare și îmbunătățirea competențelor de comunicare în limba engleză.

Elevii școlii postliceale cu calificarea Tehnician protecția plantelor au desfășurat activitățile practice în cadrul companiilor Santilli Vivai – Emmesse și Azienda Zootehnica La Villa, conform modulelor „Boli și dăunători ai plantelor legumicole și ornamentale” și „Agregate și instalații agricole utilizate pentru combaterea bolilor și dăunătorilor”. În cadrul acestor stagii, participanții au identificat simptomele bolilor și atacurilor de dăunători la plante legumicole și ornamentale, au analizat agenții patogeni în diferite stadii de dezvoltare și au evaluat efectele acestora asupra culturilor. De asemenea, au selectat metodele adecvate de prevenire și combatere, au utilizat echipamente și instalații agricole pentru tratamente prin stropire și prăfuire, au realizat reglajele necesare utilajelor și au respectat normele de securitate și sănătate în muncă. Totodată, au dobândit competențe privind coordonarea activităților de aplicare a tratamentelor fitosanitare și utilizarea responsabilă a tehnologiilor moderne din agricultură.

Pe lângă competențele profesionale specifice fiecărei calificări, mobilitatea a avut un impact important asupra dezvoltării personale a participanților. Elevii și-au îmbunătățit competențele de comunicare în limba engleză, au dobândit noțiuni de limbă italiană utilizate în activitatea profesională, și-au dezvoltat competențele digitale prin utilizarea aplicațiilor și platformelor de documentare și au învățat să colaboreze eficient în echipe multiculturale, respectând standardele europene privind calitatea muncii, protecția mediului și securitatea la locul de muncă.

Rezultatele învățării au fost monitorizate permanent de tutorii din cadrul organizațiilor gazdă, evaluate prin probe practice și consemnate în documentele Europass Mobility, care certifică competențele profesionale dobândite pe parcursul mobilității. Aceste rezultate au fost ulterior recunoscute și validate de Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni, fiind integrate în parcursul educațional al elevilor, fără a mai fi necesară susținerea unor evaluări suplimentare pentru modulele de practică echivalente.

Dincolo de pregătirea profesională, mobilitatea Erasmus+ a reprezentat o experiență de viață valoroasă. Participanții au descoperit noi modele de organizare a activității, au interacționat cu specialiști și elevi din alte țări, au cunoscut cultura și tradițiile locale și au învățat să se adapteze unui mediu internațional. Toate aceste experiențe au contribuit la creșterea încrederii în propriile forțe, la dezvoltarea autonomiei, a responsabilității și a spiritului de inițiativă.

Prin implementarea cu succes a acestui proiect Erasmus+, Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni își reconfirmă angajamentul pentru promovarea unui învățământ profesional de calitate, conectat la cerințele pieței europene a muncii. Parteneriatele internaționale dezvoltate prin programul Erasmus+ oferă elevilor oportunități reale de învățare, facilitează transferul de bune practici și contribuie la formarea unor viitori specialiști bine pregătiți, competitivi și capabili să răspundă provocărilor unei economii moderne.

CASA CORPULUI
DIDACTIC ARGEȘ

CURRICULUMUL ȘCOLAR- NECESITATE ȘI IMPORTANTĂ

Prof. Rățoi Florin-Gabriel
Școala Gimnazială „Dumitru Udrescu” Săpata

Curriculumul școlar astăzi este în același timp o necesitate având o importanță deosebită pentru procesul instructiv-educativ.

Se pun câteva întrebări referitoare la curriculum:

1. De ce este important curriculumul?

Curriculumul este important deoarece orientează activitatea cadrului didactic, planifică situații de învățare adecvate obiectivelor urmărite cu speranța că vor genera experiențe de învățare pozitive, dezirabile, integrează sistematic interdependența dintre cele 5 componente: finalități, conținuturi, strategii de instruire, evaluare și timp.

Procesul este al copilului: potențele lui actuale trebuie să manifeste capacitățile sale, să fie exersate și atitudinile lui înțelese. Dacă cadrul didactic nu cunoaște în mod înțelept și temeinic noțiunea fundamentală care este conținută în curriculum, el nu va cunoaște care este potențialul, capacitatea sau atitudinea actuală și nici cum acestea pot fi afirmate exersate și împlinite (John Dewey).

2. De ce a fost necesară introducerea conținutului de curriculum?

Conținutul de curriculum a fost necesar de introdus deoarece are o importanță atât teoretică cât și practică, abordare sistemică în procesul de învățare, nevoia personalizării și diferențierii, respectarea principiilor de psihologie a învățării, a particularităților de vârstă și individuale ale elevului, abordare curriculară în concordanță cu standardele europene. Curriculumul este considerat un proiect care definește țelurile, scopurile și obiectivele unei acțiuni educaționale, căile, mijloacele și activitățile folosite pentru atingerea unor scopuri, metodele și instrumentele necesare evaluării rezultatelor obținute. (L.D`Hainaut, (1981) *Programe de învățare și educație permanentă, E.D.P., București*)

Teoria curriculumului prezintă numeroase modalități de definire și operaționalizare având 2 mari accepțiuni: restrânsă și largă.

În sens restrâns, termenul se referă la cel de conținut al învățării, respectiv la documentele școlare sau universitare oficiale care planifică conținuturile instruirii.

Accepțiunea largă. Spre deosebire de cea restrânsă, acesta nu vizează numai conținuturile instructive-educative, ci și sistemul experiențelor de învățare și formare, directe și indirecte ale educaților, experiențe corespunzătoare celor 3 mari categorii de educație.

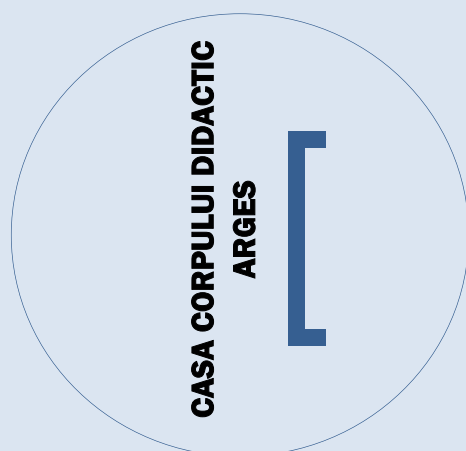
Curriculum este un concept-construct, ca o construcție mentală care anticipează o realitate ce urmează să ființeze, iar nu ca o noțiune care reflectă mai bine sau mai puțin bine o realitate existentă.

3. Teoria curriculumului ocupă un loc central în științele educației?

Teoria curriculumului își extrage conceptele și aplicațiile din variate domenii. Principala provocare a curriculumului este de a transforma temele de studiu în experiențe de învățare și în achiziții ale învățării, iar rezultatele învățării să ocupe echilibrat zonele de competență ale elevului: cunoștințe tematice și interdisciplinare, abilități vocaționale și practice, capacități personale și de inter-relaționare.

Bibliografie:

1. Bocoș, M., (2009), *Tratat de didactică modernă*, Editura Paralela 45, Pitești;
2. Chiș, V., (2001), *Activitatea profesorului între curriculum și evaluare*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;
3. IDEM, (2005), *Pedagogia contemporană, pedagogie pentru competențe*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca;
4. Cucoș, C., (2006), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași;
5. Dewey, J., (1997), *Copilul și curriculumul*, Editura Didactică și Pedagogică, București;
6. Negreț-Dobridor, I., (2008), *Teoria generală a curriculumului educațional*, Editura Polirom, Iași;
7. Soare, E., (2012), *Evoluții ale paradigmei curriculumului în societatea postmodernă*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

MATEMATICA APLICATĂ ÎN ARHITECTURĂ – fundament teoretic și model curricular pentru învățământul liceal

*Prof. Dragnea Ana-Maria
Liceul de Arte „Dinu Lipatti”, Pitești*

Articolul investighează relația structurală dintre matematică și arhitectură din perspectivă epistemologică și curriculară, argumentând că matematica funcționează simultan ca limbaj formal al proiectării și ca instrument de modelare a spațiului construit. Analiza este contextualizată prin integrarea disciplinei „Matematică aplicată în arhitectură” în curriculumul de specialitate al filierei vocaționale (IX–XII). Se demonstrează că această disciplină instituționalizează o paradigmă interdisciplinară în care proporționalitatea, transformările geometrice și optimizarea devin competențe aplicative, orientate spre decizie rațională și argumentare vizuală.

1. Premise teoretice: matematica drept limbaj al ordinii arhitecturale

Relația dintre matematică și arhitectură nu este una circumstanțială, ci constitutivă. În tratatul lui Vitruvius, proporția este definită ca principiu organizator al armoniei, iar corespondența dintre părți și întreg este formulată în termeni numerici. Ulterior, Leon Battista Alberti conceptualizează frumusețea drept rezultat al concordanței matematice interne a structurii. Această tradiție este reluată în modernitate prin analiza raportului de aur și a simetriei, investigate, între alții, de Mario Livio. Din perspectivă epistemologică, matematica devine astfel nu doar instrument de măsurare, ci criteriu de

validare estetică și structurală. În contemporaneitate, arhitectura parametrică – teoretizată de Patrik Schumacher – confirmă centralitatea modelării matematice în generarea formelor complexe. Algoritmizarea procesului creativ evidențiază faptul că proiectarea spațiului este dependentă de relații funcționale formalizabile.

2. Operaționalizarea conceptelor matematice în formarea liceală

La nivel liceal, matematica oferă instrumentarul conceptual necesar pentru înțelegerea și proiectarea spațiului construit. Geometria plană și în spațiu dezvoltă competența de reprezentare tridimensională; proporționalitatea instituie relații armonice cuantificabile; trigonometria facilitează determinarea indirectă a mărimilor; iar studiul funcțiilor permite modelarea curbelor și a structurilor variabile. Această progresie cognitivă reflectă trecerea de la percepția intuitivă a formei la formalizarea matematică a relațiilor dintre elementele arhitecturale. În acest sens, matematica devine un cadru de conceptualizare a spațiului și un mediu de argumentare rațională.

3. Instituționalizarea interdisciplinarității: disciplina „Matematică aplicată în arhitectură”

Introducerea disciplinei „Matematică aplicată în arhitectură” în curriculumul de specialitate pentru clasele IX–XII marchează o etapă de consolidare instituțională a acestei interdependențe. Documentul curricular precizează rolul de corelare între matematica din trunchiul comun și disciplinele de profil artistic și tehnic

3.1. Competențe și finalități

Competențele generale vizează reprezentarea riguroasă a formelor, interpretarea relațiilor matematice în contexte arhitecturale, modelarea situațiilor reale și argumentarea soluțiilor propuse

Aceste competențe depășesc nivelul operațional al calculului, orientând formarea către gândire analitică și decizie fundamentată.

3.2. Logica progresivă a conținuturilor

Structura curriculară este concepută în spirală:

- În clasa a IX-a, accentul cade pe proporționalitate și armonie, stabilind fundamentul estetic-matematic.
- În clasa a X-a, vectorii și transformările plane introduc dinamica orientării și a modificării formelor
- În clasa a XI-a, transformările compuse și structurile fractale (Sierpiński, Koch, Barnsley) dezvoltă înțelegerea auto-similarității și a complexității emergente
- În clasa a XII-a, optimizarea și modelarea funcțională fundamentează decizia rațională în raport cu eficiența spațială și energetică

Această progresie reflectă un parcurs epistemologic coerent: de la structură proporțională la transformare, apoi la complexitate și, în final, la optimizare.

4. Implicații pedagogice și formative

Programa promovează utilizarea micro-sarcinilor aplicative și a mini-proiectelor integratoare ceea ce mută accentul de pe reproducerea algoritmică a procedurilor pe aplicarea contextualizată a cunoștințelor. Prin integrarea reprezentării grafice și a argumentării vizuale, matematica devine mediu de reflecție interdisciplinară, consolidând competențe transversale precum analiza comparativă, evaluarea critică și luarea deciziilor fundamentate.

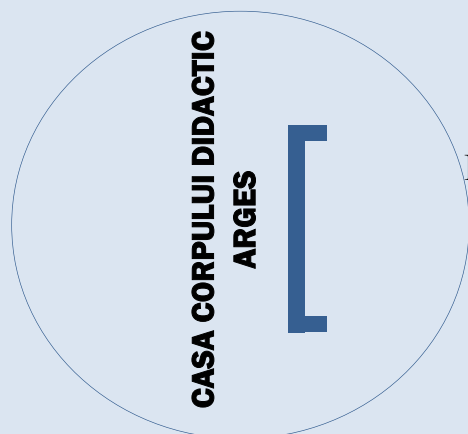
5. Concluzii

Matematica aplicată în arhitectură nu reprezintă doar o extensie aplicativă a programei tradiționale, ci o reconceptualizare a rolului matematicii în formarea liceală. Prin integrarea proporționalității, transformărilor, modelării funcționale și optimizării într-un cadru curricular coerent, disciplina instituie un model educațional interdisciplinar în care rigoarea formală susține creativitatea proiectivă.

Astfel, matematica devine un instrument de structurare a gândirii arhitecturale și un cadru epistemologic pentru înțelegerea spațiului construit.

Bibliografie

1. Alberti, L. B. *On the Art of Building in Ten Books*. MIT Press, 1988.
2. Livio, M. *The Golden Ratio*. Broadway Books, 2002.
3. Schumacher, P. *The Autopoiesis of Architecture*. Wiley, 2010.
4. Vitruvius. *De Architectura*. Dover Publications, 2006.
5. Ministerul Educației. *Programa școlară – Matematică aplicată în arhitectură (CS), clasele IX–XII*, 2026.

INTEGRAREA INSTRUMENTELOR DE INTELIGENȚA ARTIFICIALA GENERATIVA IN ACTIVITATEA DIDACTICA

Prof. Roman Iuliana,
Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești

În perioada 15–20 iunie 2026, în cadrul mobilității Erasmus+ KA1 – Learning Mobility of Individuals, 2025-1-RO01-KA121-SCH-000339640, a fost realizată participarea la cursul „Artificial Intelligence for Education: Exploring the Frontiers of ICT”, desfășurat la Dublin, Irlanda, cu sprijinul programului Erasmus+ al Uniunii Europene. organizația de trimitere a fost Colegiul Național „Zinca Golescu”, iar organizația gazdă a fost Teacher Academy Ireland Limited. Activitatea de formare a vizat dezvoltarea competențelor digitale și pedagogice necesare utilizării instrumentelor de inteligență artificială în educație, cu accent pe proiectarea de resurse interactive, automatizarea unor sarcini didactice, evaluarea

formativă, feedbackul personalizat și utilizarea responsabilă a conținutului generat de AI.

Cursul a abordat inteligența artificială generativă atât din perspectivă conceptuală, cât și aplicativă. Au fost analizate modele lingvistice mari și sisteme multimodale, capabile să prelucereze text, imagine, sunet, fișiere, pagini web sau input vizual provenit de la cameră. Din punct de vedere funcțional, aceste sisteme pot fi utilizate pentru generarea de explicații, structurarea informației, proiectarea de activități, crearea de cod, elaborarea de itemi, sintetizarea documentelor, analiza unor răspunsuri și construirea unor aplicații educaționale simple. Accentul nu a fost pus pe utilizarea AI ca substitut al profesorului, ci pe folosirea sa ca infrastructură

de proiectare didactică, în care profesorul definește obiectivele, contextul, nivelul clasei, tipul de interacțiune, criteriile de evaluare și limitele pedagogice ale produsului generat.

O componentă tehnică centrală a cursului a constat în utilizarea prompturilor pentru generarea unor aplicații educaționale autonome, realizate sub forma unor fișiere HTML/JS/CSS. Această abordare prezintă un avantaj operațional important: aplicațiile pot fi deschise direct în browser, fără instalarea unor programe specializate și fără dependență de platforme educaționale complexe. În acest mod pot fi create rapid simulatoare, jocuri didactice, instrumente de scriere, teste interactive, module de remediere, carduri vizuale sau fișe de lucru digitale. Din punct de vedere metodologic, promptul devine o specificație tehnico-didactică: acesta trebuie să precizeze obiectivul, disciplina, nivelul elevilor, structura aplicației, tipul de interacțiune, cerințele privind feedbackul, formatul de export și eventualele restricții, de exemplu generarea într-un singur bloc de cod sau evitarea bibliotecilor externe.

Pentru disciplina fizică, cunoștințele dobândite permit dezvoltarea unor aplicații cu caracter demonstrativ, exploratoriu și remedial. O primă direcție de implementare o reprezintă simulatoarele interactiv utilizate pentru studiul unor teme specifice fizicii (pendulul simplu sau dublu, mișcarea pe plan înclinat, frecarea, proprietățile gazelor, circuitele electrice simple sau formarea imaginilor prin lentile). Elevul poate modifica parametri fizici prin intermediul unor cursoare, iar aplicația poate afișa variația mărimilor relevante, reprezentări grafice și explicații asociate. Astfel, relația dintre parametri și efecte devine vizibilă, iar elevul poate testa ipoteze într-un mediu controlat.

O altă direcție de aplicare o constituie modulele adaptive de remediere. Acestea pot fi

construite ca lecții HTML care includ explicații concise, exemple rezolvate, întrebări de verificare, sarcini gradate și o secțiune finală de colectare a răspunsurilor. Răspunsurile elevului pot fi adunate într-un câmp unic, copiate și analizate ulterior. Pe baza acestor date, profesorul poate solicita generarea ulterioară a unei lecții, adaptate dificultăților identificate: transformări de unități, interpretarea graficelor, identificarea datelor problemei, alegerea formulei adecvate sau explicarea etapelor de calcul. Această abordare este compatibilă cu evaluarea formativă, deoarece urmărește progresul și tiparele de eroare, nu doar rezultatul final.

O a treia aplicație relevantă pentru fizică este testarea gamificată. În cadrul cursului au fost analizate exemple de jocuri educaționale simple, precum jocul de tip „șarpe” sau jocurile în care elevul interacționează cu obiecte care apar pe ecran. Într-un astfel de sistem, fiecare acțiune corectă poate declanșa o întrebare de fizică, iar feedbackul poate fi oferit imediat. Acest tip de instrument poate fi folosit la testarea inițială, la recapitulare sau la fixarea noțiunilor fundamentale. Totuși, proiectarea jocului trebuie realizată cu atenție, astfel încât mecanica ludică să nu devină mai importantă decât obiectivul cognitiv. Jocul trebuie să rămână simplu, stabil și orientat către conținutul științific.

Pentru activitatea de dirigenție, o altă aplicație cu utilitate directă în dirigenție este elaborarea unui cadru de utilizare responsabilă a inteligenței artificiale de către elevi. Deoarece accesul la instrumente AI este deja larg răspândit, o interdicție generală este dificil de aplicat și pedagogic limitată. O soluție mai eficientă este construirea unui contract educațional privind utilizarea AI în sarcini școlare. Acesta poate stabili când este permisă

folosirea AI, cum trebuie declarată contribuția instrumentului, ce activități trebuie realizate individual, ce forme de sprijin sunt acceptabile și care sunt consecințele nerespectării integrității academice. În acest fel, elevii pot fi formați nu doar ca utilizatori de tehnologie, ci ca utilizatori critici, responsabili și transparenți.

Din punct de vedere pedagogic, avantajele integrării AI în activitatea didactică sunt semnificative. Instrumentele AI permit generarea rapidă de materiale diferențiate, adaptarea explicațiilor la nivelul elevilor, crearea de activități interactive și economisirea timpului necesar pentru sarcini repetitive. Există însă și limitări tehnice, metodologice și etice. Modelele AI pot genera informații incorecte, pot produce explicații aparent coerente, dar științific eronate, sau pot introduce presupuneri care nu există în datele inițiale. De asemenea, pot apărea probleme privind protecția datelor, dependența de platforme comerciale, accesul inegal la tehnologie, drepturile de autor și autenticitatea produselor realizate de elevi. În evaluare, utilizarea AI trebuie controlată riguros, deoarece feedbackul automat nu poate substitui judecata profesională a profesorului. În activitățile care implică date personale, în special la dirigenție, se impune limitarea colectării de informații, utilizarea locală a aplicațiilor atunci când este posibil și informarea elevilor cu privire la confidențialitate.

Participarea la cursul Erasmus+ „Artificial Intelligence for Education:

Exploring the Frontiers of ICT” a permis dezvoltarea unei perspective aplicate asupra utilizării inteligenței artificiale în educație. Rezultatul principal al formării nu constă doar în familiarizarea cu instrumente precum ChatGPT, Gemini, NotebookLM, Suno sau aplicații de tip Canvas, ci în înțelegerea unui mod de lucru transferabil: formularea unei probleme didactice, transformarea acesteia într-o specificație tehnică, generarea unui prototip, testarea critică, corectarea iterativă și integrarea responsabilă în activitatea de la clasă. În etapa următoare, aplicațiile vizate vor include simulatoare de fizică, module de remediere adaptivă, teste gamificate, instrumente de feedback formativ, jurnale digitale pentru dirigenție și materiale vizuale sau audio pentru recapitulare. Integrarea acestor instrumente trebuie realizată gradual, cu validare pedagogică și cu menținerea rolului central al profesorului în proiectarea, monitorizarea și evaluarea procesului de învățare.

METODA WORLD CAFÉ – INSTRUMENT DE STIMULARE A MOTIVAȚIEI, PARTICIPĂRII ȘI CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIA NON-FORMALĂ

Prof. Gheorghe Diana
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni

Acest articol are la bază metodele prezentate în cadrul cursului de formare „Non -Formal Learning- A Gateway to an Innovative future ”, desfășurat în cadrul proiectului Erasmus+ 2025-1-RO01-KA121-ADU-000324943 – Learner Mobility in Adult Education, cofinanțat de Uniunea Europeană.

În contextul actual al educației, profesorii și formatorii sunt provocați să utilizeze metode de învățare care să stimuleze implicarea activă a participanților, colaborarea și dezvoltarea competențelor transversale. Cursul de formare Erasmus+ a avut ca obiectiv dezvoltarea competențelor cadrelor didactice prin familiarizarea acestora cu metode specifice educației non-formale, în vederea creării unor experiențe de învățare atractive și centrate pe participant.

Programul de formare a inclus teme precum educația formală și non-formală, competențele europene, dezvoltarea personală și socială, educația outdoor, metode de creștere a motivației și creativității elevilor, precum și instrumente pentru reflecție și evaluare. În cadrul Activității 5 au fost prezentate și exersate mai multe metode de educație non-formală, printre care Ishikawa, Six Thinking Hats, Story Cubes, Carousel Method, World Café, D.I.E. Exercise și Photo Voice.

Una dintre metodele care s-a remarcat prin eficiența sa în stimularea dialogului și a colaborării este metoda **World Café**.

Ce este metoda World Café?

World Café este o metodă participativă de învățare și consultare care facilitează dialogul între participanți într-un cadru relaxat, asemănător unei cafenele. Metoda pornește de la ideea că schimbul de experiențe și conversațiile deschise generează soluții mai valoroase decât activitatea individuală. Participanții sunt organizați în grupuri mici, fiecare discutând o întrebare sau o temă de interes pentru o perioadă limitată de timp. După fiecare rundă, membrii grupurilor se mută la alte mese, iar un facilitator sau „gazda mesei” rămâne pentru a prezenta ideile deja formulate. Astfel, fiecare grup contribuie la dezvoltarea ideilor anterioare, iar la final se obține o imagine de ansamblu asupra subiectului analizat.

Etapele desfășurării metodei

Aplicarea metodei presupune câteva etape simple:

- alegerea unei teme relevante pentru participanți;
- formularea unor întrebări deschise care stimulează reflecția;
- organizarea participanților în grupuri mici;
- desfășurarea mai multor runde de discuții, cu schimbarea componenței grupurilor;
- sintetizarea ideilor și prezentarea concluziilor în plen;
- reflecția finală asupra soluțiilor identificate.

Atmosfera informală și posibilitatea exprimării libere a opiniilor încurajează participarea tuturor, inclusiv a persoanelor mai rezervate.

Beneficiile metodei

Metoda World Café oferă numeroase avantaje în activitatea educațională:

- stimulează participarea activă a tuturor membrilor grupului;
- dezvoltă competențele de comunicare și colaborare;
- favorizează schimbul de bune practici și de experiențe;
- încurajează creativitatea și gândirea critică;
- dezvoltă capacitatea de argumentare și ascultare activă;
- consolidează relațiile dintre participanți;
- contribuie la dezvoltarea competențelor interculturale prin valorificarea diversității de opinii și experiențe.

Aceste beneficii răspund obiectivelor generale ale cursului Erasmus+, orientate către utilizarea educației non-formale pentru dezvoltarea competențelor personale, sociale și profesionale.

Exemplu de aplicare

Metoda poate fi utilizată cu succes atât în educația adulților, cât și în activitatea cu elevii.

De exemplu, tema unei activități poate fi: „*Cum putem crește motivația elevilor pentru învățare?*”

Se organizează patru mese de discuție, fiecare având o întrebare diferită:

- Care sunt principalele cauze ale lipsei de motivație?
- Ce metode non-formale funcționează cel mai bine în clasă?
- Cum poate fi implicată comunitatea în procesul educațional?
- Ce instrumente digitale pot sprijini învățarea?

Participanții schimbă mesele după fiecare rundă, iar ideile sunt completate progresiv. La final, fiecare gazdă prezintă concluziile, iar grupul stabilește cele mai relevante soluții.

Contribuția metodei la dezvoltarea competențelor

Prin utilizarea metodei World Café sunt dezvoltate numeroase competențe promovate la nivel european:

- competențe sociale și civice;
- competențe de comunicare;
- competențe de colaborare și lucru în echipă;
- spirit critic și gândire creativă;
- competențe interculturale;
- competențe privind învățarea pe tot parcursul vieții.

Metoda răspunde principiului „Learning by Doing”, promovat în cadrul cursului de formare, prin implicarea directă a participanților în procesul de construire a cunoașterii.

Concluzii

Experiența dobândită în cadrul cursului Erasmus+ demonstrează că metodele educației non-formale pot transforma procesul de învățare într-o experiență interactivă, motivantă și colaborativă. Dintre acestea, metoda World Café reprezintă un instrument eficient pentru stimularea dialogului, dezvoltarea creativității și implicarea activă a participanților.

Integrarea acestei metode în activitatea didactică contribuie la dezvoltarea competențelor-cheie ale elevilor și adulților, favorizează colaborarea într-un mediu multicultural și susține obiectivele unei educații moderne,

participative și centrate pe nevoile celui care învață. Aplicarea constantă a unor astfel de metode poate conduce la creșterea motivației pentru învățare și la îmbunătățirea calității procesului educațional.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

PHOTO VOICE – IMAGINI CARE DAU GLAS EXPERIENȚELOR

*Prof. Irina Maria Pană
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni*

În perioada 29 aprilie – 5 mai 2026, cadre didactice ale Liceului Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni au participat la mobilitatea de formare desfășurată la Palermo, Italia, în cadrul proiectului Erasmus+ 2025-1-RO01-KA121-ADU-000324943 – Learner Mobility in Adult Education. Cursul internațional „NON FORMAL LEARNING – A GATEWAY TO AN INNOVATIVE FUTURE” a reunit participanți din mai multe țări europene, oferind un cadru propice schimbului de experiență și descoperirii unor metode inovatoare de educație nonformală dedicate educației adulților.

Programul de formare a abordat teme de actualitate, precum educația interculturală, incluziunea, competențele-cheie europene, activitățile outdoor și strategiile de motivare a cursanților adulți. Pe parcursul celor șapte zile de activități, participanții au experimentat metode interactive precum World Café, Storytelling, Role-play, Carousel, Ishikawa, Story Cubes, Six Thinking Hats și Photo Voice, toate având ca obiectiv transformarea procesului de învățare într-o experiență participativă și relevantă pentru beneficiari.

Pe lângă activitățile practice, cursul a oferit numeroase oportunități de reflecție asupra rolului profesorului în educația adulților. Participanții au analizat modalități prin care metodele nonformale pot răspunde nevoilor unor grupuri diverse de cursanți, încurajând implicarea activă, colaborarea și învățarea bazată pe experiențe reale. Totodată, schimbul de idei cu profesori și formatori din diferite sisteme

educaționale europene a evidențiat faptul că provocările întâlnite în educația adulților sunt adesea comune, iar soluțiile pot fi adaptate cu succes în contexte educaționale diferite.

Dintre toate metodele prezentate, Photo Voice s-a remarcat prin simplitatea și impactul său educațional. Metoda utilizează fotografia ca instrument de reflecție și comunicare, oferind participanților posibilitatea de a surprinde imagini care ilustrează o anumită temă și de a le valorifica ulterior în cadrul unor discuții de grup. Astfel, fotografia nu reprezintă doar un element vizual, ci devine un mijloc prin care fiecare persoană își exprimă propriile experiențe, valori și perspective.

Metoda își are la bază ideea că imaginile pot comunica emoții, experiențe și puncte de vedere pe care cuvintele nu reușesc întotdeauna să le exprime. Prin observarea și interpretarea fotografiilor, participanții sunt încurajați să reflecteze asupra propriei realități și să identifice aspecte importante din viața personală sau din comunitatea din care fac parte. În acest fel, procesul educațional devine unul autentic, iar învățarea este construită pornind de la experiențele reale ale cursanților.

În cadrul atelierului dedicat metodei, participanții au descoperit că o imagine poate genera întrebări, poate provoca reflecție și poate stimula dialogul într-un mod firesc și autentic. Fiecare fotografie spune o poveste, iar interpretările diferite oferă ocazia de a înțelege mai bine diversitatea experiențelor umane. Exercițiul a demonstrat că învățarea devine mai profundă atunci când pornește de la realitatea și experiențele cursanților. Un aspect important al metodei este faptul că nu există răspunsuri corecte sau greșite. Fiecare participant interpretează imaginea prin prisma propriilor experiențe, iar această diversitate de perspective îmbogățește procesul de învățare. Profesorul nu mai este doar furnizor de informații, ci devine facilitator al dialogului, încurajând întrebările, reflecția și schimbul de idei între membrii grupului.

Aplicarea metodei Photo Voice este deosebit de valoroasă în educația adulților și, în special, în cadrul programului „A Doua Șansă”, unde cursanții provin din medii și experiențe de viață foarte diferite. Profesorul poate propune teme precum „Educația în viața mea”, „Locul care mă reprezintă”, „Provocările comunității mele” sau „Ce înseamnă succesul pentru mine”. Participanții fotografiază situații relevante, iar imaginile devin punctul de plecare pentru dialog, analiză și identificarea unor soluții comune. Metoda poate fi utilizată și pentru explorarea unor teme precum incluziunea socială, protecția mediului, patrimoniul local, sănătatea, voluntariatul sau relațiile interumane. De asemenea, poate fi integrată cu ușurință în proiecte interdisciplinare, activități extracurriculare sau ateliere dedicate dezvoltării competențelor sociale și civice. Simplitatea aplicării face ca aceasta să poată fi utilizată atât în activități desfășurate în sala de clasă, cât și în contexte outdoor, folosind telefoanele mobile pe care majoritatea cursanților le au la dispoziție.

Această abordare contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare, a gândirii critice și a capacității de reflecție, dar și la consolidarea încrederii în sine și a spiritului de apartenență la grup.

În același timp, metoda încurajează respectul pentru diversitatea opiniilor și creează un mediu educațional în care fiecare participant se simte ascultat și valorizat. În plus, realizarea și prezentarea fotografiilor dezvoltă competențele digitale, capacitatea de argumentare și exprimarea orală, competențe esențiale pentru integrarea activă în societatea actuală. Experiența mobilității Erasmus+ desfășurate la Palermo a confirmat faptul că metodele de educație nonformală pot aduce un plus de valoare procesului educațional, făcând învățarea mai apropiată de nevoile reale ale cursanților. Schimbul de bune practici cu profesori și formatori din alte țări europene a oferit participanților perspective noi asupra organizării activităților didactice și a consolidat convingerea că educația adulților trebuie să fie flexibilă, incluzivă și centrată pe experiența de viață a fiecărui cursant.

Participarea la această mobilitate reprezintă, totodată, o oportunitate de internaționalizare a instituției și de transfer al bunelor practici către colegii din școală. Metodele experimentate în cadrul cursului vor fi diseminate și adaptate în activitățile educaționale desfășurate la nivelul unității de învățământ, contribuind la diversificarea strategiilor didactice și la creșterea calității actului educațional.

Metoda Photo Voice este un exemplu elocvent al modului în care un instrument aparent simplu poate deveni un catalizator al învățării și al dezvoltării personale. Prin puterea imaginilor și a dialogului pe care acestea îl generează, cursanții sunt încurajați să își descopere propria voce, să împărtășească experiențe și să

construiescă împreună cunoaștere, transformând sala de clasă într-o adevărată comunitate de învățare. Într-o societate în care comunicarea vizuală ocupă un loc din ce în ce mai important, astfel de metode demonstrează că educația poate deveni mai apropiată de realitatea cotidiană și mai relevantă pentru fiecare participant.

Acest articol are la bază metodele prezentate în cadrul cursului de formare „NON FORMAL LEARNING – A GATEWAY TO AN INNOVATIVE FUTURE”, desfășurat în cadrul proiectului Erasmus+ 2025-1-RO01-KA121-ADU-000324943 – Learner Mobility in Adult Education, cofinanțat de Uniunea Europeană.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

METODE DE ABORDARE A ACTIVITĂȚII MATEMATICE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

*Prof. inv. preșcolar Ștefan Elena Diana
Grădinița cu Program Prelungit „Tic-Pitic”, Mioveni*

Activitatea matematică în educația timpurie reprezintă o componentă fundamentală a procesului instructiv-educativ, având un rol esențial în dezvoltarea gândirii logice, a capacității de analiză, sinteză și generalizare, precum și în formarea unor deprinderi practice necesare în viața de zi cu zi.

Un principiu de bază în predarea matematicii la vârste timpurii îl constituie caracterul intuitiv-concret al învățării. Copiii înțeleg mai ușor noțiunile matematice atunci când acestea sunt prezentate prin intermediul obiectelor reale sau al materialelor didactice. Astfel, utilizarea materialelor concrete, precum cuburi, jetoane, mărgel, bețișoare sau forme geometrice, permite copilului să manipuleze, să compare, să grupeze și să ordoneze obiecte, facilitând formarea conceptelor de număr, mulțime, formă și mărime. De exemplu, prin

gruparea obiectelor după culoare sau formă, copilul dobândește noțiuni de clasificare și seriare, esențiale pentru dezvoltarea gândirii matematice.

O metodă centrală în educația timpurie este învățarea prin joc. Jocul didactic matematic valorifică nevoia naturală de activitate și curiozitate a copilului, transformând învățarea într-o experiență plăcută și motivantă. Prin jocuri de tipul „Găsește perechea”, „Cine are mai multe?”, „Ordonează corect” sau „Construiește după model”, copiii sunt implicați activ în procesul de învățare, își dezvoltă atenția, memoria și spiritul de observație. În același timp, jocul contribuie la dezvoltarea competențelor sociale, deoarece presupune respectarea regulilor și colaborarea cu ceilalți.

Învățarea prin descoperire reprezintă o altă metodă eficientă, care pune accent pe implicarea activă a

copilului în procesul de cunoaștere. Educatorul creează situații-problemă adaptate nivelului de înțelegere al copiilor și îi încurajează să găsească singuri soluții. De exemplu, copiii pot fi provocați să descopere cum pot împărți în mod egal un anumit număr de obiecte sau să identifice regula unui șir logic. Această metodă contribuie la dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a independenței în învățare.

O altă abordare importantă este integrarea activităților matematice în rutina zilnică. Matematica nu trebuie percepută ca o activitate izolată, ci ca parte a vieții cotidiene. Astfel, numărarea copiilor prezenți, distribuirea materialelor, stabilirea ordinii în șir sau identificarea formelor în mediul înconjurător sunt situații concrete în care copiii aplică noțiunile matematice în mod natural. Această abordare contribuie la consolidarea cunoștințelor și la înțelegerea utilității matematicii.

Metodele tradiționale, precum explicația și demonstrația, au și ele un rol important, însă trebuie utilizate într-o manieră adaptată vârstei. Explicațiile trebuie să fie scurte, clare și însoțite de exemple concrete, iar demonstrațiile trebuie să fie vizuale și interactive. De exemplu, educatorul poate demonstra modul de realizare

a unei serii folosind obiecte reale, implicând copiii în activitate.

În contextul educației moderne, se pune accent și pe utilizarea metodelor interactive și a tehnologiei. Aplicațiile educaționale, jocurile digitale și materialele multimedia pot completa activitățile tradiționale, oferind copiilor oportunități suplimentare de învățare. Totuși, utilizarea acestora trebuie să fie echilibrată și adaptată nevoilor copiilor.

Evaluarea în educația timpurie are un caracter formativ și se realizează prin observarea sistematică a comportamentului copilului în timpul activităților. Educatorul urmărește progresul individual, modul de implicare, capacitatea de rezolvare a sarcinilor și dezvoltarea competențelor matematice. Feedbackul oferit trebuie să fie pozitiv și încurajator, contribuind la creșterea încrederii în sine a copilului.

Prin urmare, metodele de abordare a activității matematice în educația timpurie trebuie să fie variate, interactive și centrate pe copil. Îmbinarea jocului cu activitățile practice, stimularea descoperirii și integrarea matematicii în viața cotidiană asigură o învățare eficientă și durabilă.

Bibliografie

1. Cucos, C. (2006). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
3. MECT (2019). *Curriculum pentru educația timpurie*. București.
4. Neacșu, I. (2010). *Instruire și învățare*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
5. Piaget, J. (1970). *Psihologia copilului*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
6. Vîgotski, L. S. (1978). *Gândire și limbaj*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN EDUCAȚIE: ÎNTRU SPRIJIN TEHNOLOGIC ȘI TRANSFER DE RESPONSABILITATE PROFESIONALĂ

*Tănăsescu Cătălina
Școala Mircea Ghițulescu, Cuca*

Integrarea inteligenței artificiale în educație este adesea prezentată ca o oportunitate de modernizare a practicilor didactice, de eficientizare a muncii profesorilor și de personalizare a învățării. În discursul politicilor

educaționale și al industriei edtech, inteligența artificială apare frecvent ca un instrument neutru, menit să sprijine cadrele didactice și să răspundă unor probleme structurale precum supraîncărcarea profesională sau diversitatea nevoilor elevilor. Totuși, această perspectivă tehnologică tinde să ignore implicațiile profunde ale utilizării inteligenței artificiale asupra **profesionalismului didactic**.

Prezentul articol susține că principala provocare a utilizării inteligenței artificiale în educație nu este una tehnică, ci una **profesională și instituțională**. Mai precis, argumentăm că, deși inteligența artificială poate funcționa ca sprijin tehnologic real pentru

activitatea didactică, integrarea sa produce simultan un **transfer de responsabilitate profesională** către cadrele didactice, în absența unor cadre clare de guvernare și sprijin sistemic. Această dinamică riscă să fragilizeze autoritatea profesională a profesorilor, transformând autonomia într-o povară individuală

Profesionalismul didactic nu se reduce la aplicarea unor metode sau la utilizarea competență a tehnologiilor educaționale. El presupune exercitarea unei **judexii pedagogice** în contexte caracterizate prin incertitudine, diversitate și valori concurente. Profesorii iau decizii care nu pot fi complet standardizate: ce este relevant educațional, ce este echitabil pentru un anumit elev, ce compromisuri sunt acceptabile într-o situație concretă de predare sau evaluare.

Această judexie profesională este inseparabil legată de **responsabilitate**. Profesorii nu doar aplică proceduri, ci își asumă consecințele deciziilor lor asupra parcursului educațional al elevilor. Din acest motiv, autoritatea profesională a cadrului didactic are un caracter normativ și relațional, care nu poate fi înlocuit de sisteme algoritmice, indiferent de nivelul lor de sofisticare.

Utilizarea inteligenței artificiale în educație este concentrată, în prezent, în principal asupra activităților de **pregătire didactică**: generarea

de materiale, adaptarea conținuturilor, formularea de exerciții sau sintetizarea informațiilor. În aceste zone, inteligența artificială poate contribui la economii de timp și la diversificarea resurselor educaționale, funcționând ca un instrument de sprijin real pentru profesori.

Totuși, aceste beneficii sunt adesea prezentate într-o manieră exagerat optimistă. Studiile empirice sugerează că economiile de timp sunt parțiale și condiționate, fiind adesea compensate de activități suplimentare de verificare, adaptare și justificare a materialelor generate. Prin urmare, inteligența artificială nu elimină munca pedagogică, ci o **reconfigurează**, mutând accentul de la producerea directă de conținuturi către supravegherea și validarea acestora.

Dimensiunea cea mai problematică a integrării inteligenței artificiale în educație apare în domenii cu miză ridicată, precum **evaluarea învățării**. Sistemele de inteligență artificială contestă premisele tradiționale ale evaluării, în special în ceea ce privește autoratul, originalitatea și validitatea produselor elevilor. În acest context, profesorii sunt nevoiți să reproiecteze sarcini, să redefinească criterii și să stabilească limitele utilizării legitime a tehnologiei.

Deși aceste decizii sunt esențiale pentru menținerea integrității procesului educațional, ele sunt adesea asumate **individual**, în lipsa unor politici clare sau a unor orientări instituționale coerente. Astfel, responsabilitatea pentru gestionarea riscurilor asociate inteligenței artificiale este transferată către cadrele didactice, care devin principalii „guvernatori” ai utilizării tehnologiei, fără a controla însă logica sau consecințele sistemelor utilizate.

Această responsabilizare individuală excesivă generează presiune profesională, insecuritate decizională și riscul de inconsistență între practici educaționale. În loc să consolideze profesionalismul didactic, integrarea necritică a inteligenței artificiale poate conduce la **fragilizarea autorității profesionale**, prin expunerea profesorilor la riscuri sistemice fără protecție instituțională adecvată.

Analiza de față sugerează că utilizarea responsabilă a inteligenței artificiale în educație nu poate fi lăsată exclusiv la nivelul adaptării individuale a profesorilor. Este necesară o **repoziționare a politicilor educaționale**, care să recunoască explicit rolul central al judexiei profesionale și să ofere cadre clare de guvernare.

Formarea profesorilor în domeniul inteligenței artificiale trebuie să depășească dimensiunea tehnică și să includă componente etice, evaluative și instituționale. În egală măsură, este esențială construirea unor mecanisme colective de deliberare profesională, care să reducă presiunea individuală și să asigure coerență în practicile educaționale.

Inteligența artificială nu amenință educația prin automatizarea predării, ci prin **transferul subtil al responsabilității profesionale** către cadrele didactice, în absența unui sprijin sistemic adecvat. Deși poate funcționa ca sprijin tehnologic valoros, inteligența artificială

amplifică cerințele de judecată pedagogică, responsabilitate etică și asumare profesională.

În lipsa unor cadre clare de guvernare, această dinamică riscă să erodeze

profesionalismul didactic, transformând autonomia într-o povară individuală. Prin urmare, miza integrării inteligenței artificiale în educație nu este eficiența tehnologică, ci **viitorul autorității profesionale a cadrului didactic** într-un sistem educațional aflat în transformare.

Bibliografie

Biesta, Gert, *Good Education in an Age of Measurement*, Routledge, 2015.

Floridi, Luciano; Cows, Josh, *A Unified Framework of Five Principles for AI in Society*, **Harvard Data Science Review**, vol. 1, nr. 1, 2019.

OECD, *AI and the Future of Skills*, OECD Publishing, 2021.

OECD, *Teachers and Technology: Trends and Implications*, OECD Publishing, 2023.

Selwyn, Neil, *Should Robots Replace Teachers? AI and the Future of Education*, Polity Press, 2019.

INCLUZIUNEA ELEVILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE (CES) ÎN CADRUL ORELOR DE BIOLOGIE – STRATEGII, APLICAȚII PRACTICE ȘI STUDIU DE CAZ

Prof. Biologie Sîrbu Roxana
Școala Gimnazială Gheorghe Corneliu, Domnești

Introducere

Educația incluzivă reprezintă un principiu fundamental al sistemului educațional modern, având ca scop asigurarea egalității de șanse pentru toți elevii, indiferent de particularitățile lor de dezvoltare. În acest context, elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) necesită o abordare diferențiată, centrată pe nevoile individuale, ritmul propriu de învățare și stilurile cognitive specifice.

Disciplina Biologie oferă multiple oportunități de adaptare și flexibilizare a procesului didactic, datorită caracterului său aplicativ, experimental și vizual. Astfel, profesorul poate crea contexte de învățare variate, accesibile și atractive pentru toți elevii.

Particularitățile predării Biologiei în context incluziv

Predarea Biologiei presupune utilizarea unui limbaj științific specific, înțelegerea unor procese complexe și realizarea de conexiuni logice între concepte. Elevii cu CES pot întâmpina dificultăți în:

- înțelegerea noțiunilor abstracte;
- reținerea informațiilor pe termen lung;
- organizarea informației;
- participarea la activități experimentale.

În acest sens, profesorul trebuie să adapteze conținuturile și metodele, astfel încât să faciliteze accesul tuturor elevilor la cunoaștere.

Strategii didactice incluzive aplicate la Biologie

Printre strategiile eficiente utilizate în predarea Biologiei se numără:

- utilizarea materialelor vizuale (planșe, modele, animații);
- învățarea prin descoperire și experiment;

- simplificarea limbajului științific;
- fragmentarea conținutului în unități mici;
- utilizarea fișelor diferențiate.

De asemenea, este recomandată utilizarea tehnologiei (prezentări interactive, aplicații educaționale), care facilitează înțelegerea proceselor biologice.

Exemple de activități adaptate

Un exemplu de activitate incluzivă este lecția despre sistemul digestiv, unde elevii pot lucra pe grupe:

- unii elevi identifică organele pe un model;
- alții asociază imagini cu funcții;
- elevii cu dificultăți pot colora și eticheta organele.

O altă activitate este realizarea unui mini-proiect despre plante, unde fiecare elev contribuie în funcție de nivelul său: desen, descriere simplă sau prezentare orală.

Studiu de caz

În cadrul unei clase a V-a, un elev cu CES (dificultăți de învățare) a fost integrat în activitățile de Biologie prin utilizarea unor fișe adaptate și prin implicarea în activități practice.

De exemplu, în lecția despre celulă, elevul a lucrat cu materiale vizuale și modele 3D, reușind să identifice componentele principale. Prin sprijin constant și feedback pozitiv, elevul și-a îmbunătățit participarea și încrederea în sine.

Acest exemplu evidențiază importanța adaptării și a colaborării între profesor și elev.

Rolul profesorului

Profesorul de Biologie are rolul de facilitator și mediator al învățării. El trebuie să creeze un mediu sigur, motivant și incluziv, în care fiecare elev să se simtă valorizat.

Empatia, răbdarea și flexibilitatea sunt esențiale, iar colaborarea cu familia și specialiștii contribuie la succesul procesului educațional.

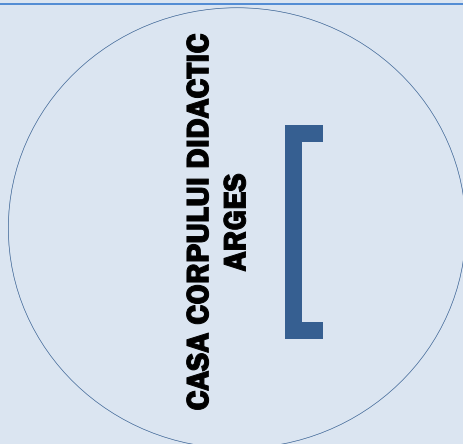
Concluzii

Incluziunea elevilor cu CES în orele de Biologie reprezintă o provocare, dar și o oportunitate de dezvoltare profesională pentru cadrele didactice. Prin utilizarea unor strategii adecvate și prin adaptarea conținuturilor, se poate asigura participarea activă a tuturor elevilor.

Educația incluzivă contribuie la formarea unor valori precum toleranța, respectul și cooperarea, esențiale în societatea contemporană.

Bibliografie

1. Ministerul Educației – Educație incluzivă
2. Cerghit, I. – Metode de învățământ
3. UNICEF – Educație pentru toți
4. Ghiduri metodologice pentru lucrul cu elevii CES

JOB SHADOWING ERASMUS+ – UN PAS SPRE MODERNIZAREA MANAGEMENTULUI EDUCAȚIONAL EUROPEAN

Prof. Pană Irina Maria
Director, Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni

Într-un context educațional aflat într-o continuă transformare, dezvoltarea profesională a managerilor școlari reprezintă o condiție esențială pentru creșterea calității actului educațional și pentru adaptarea instituțiilor de învățământ la cerințele societății actuale. Programul Erasmus+ oferă oportunități valoroase de învățare prin experiență, iar activitățile de tip Job Shadowing facilitează schimbul de bune practici și observarea directă a unor modele europene de succes.

În perioada 10–14 noiembrie 2025, am participat la o mobilitate de tip Job Shadowing în cadrul proiectului Erasmus+, Acțiunea-cheie 1 – Mobilități pentru personalul din învățământul profesional și tehnic, desfășurată la CESUR Sevilla – Centro Oficial de Formación Profesional, una dintre cele mai prestigioase instituții de formare profesională din Spania.

Mobilitatea a fost organizată de Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni, în calitate de organizație de trimitere, în colaborare cu instituția gazdă CESUR Sevilla, responsabilă de implementarea programului de observare și formare. Colaborarea dintre cele două instituții a avut la bază obiective comune privind dezvoltarea managementului educațional, promovarea inovării și consolidarea dimensiunii europene a educației.

Programul de activități a fost construit astfel încât să răspundă nevoilor de dezvoltare profesională ale unui director de unitate de învățământ și a urmărit patru direcții majore de formare: leadership educațional și management strategic, managementul calității și performanței instituționale, digitalizarea managementului școlar și dezvoltarea parteneriatelor pentru internaționalizare.

Prima zi a mobilității a fost dedicată analizei sistemului educațional spaniol și modului de organizare a managementului instituțional în învățământul profesional. Observarea activității echipei manageriale și dialogul cu directorul instituției gazdă au oferit o perspectivă clară asupra proceselor decizionale, planificării strategice și distribuirii responsabilităților în cadrul unei organizații educaționale performante. Atelierul de lucru privind analiza comparativă dintre modelele de management din România și Spania a evidențiat importanța leadershipului participativ și a implicării tuturor actorilor educaționali în procesul decizional.

A doua zi a fost dedicată managementului calității și evaluării performanței instituționale. Au fost analizate instrumentele utilizate pentru monitorizarea indicatorilor de calitate, mecanismele de evaluare internă și externă și modalitățile prin care rezultatele evaluărilor sunt transformate în planuri concrete de îmbunătățire. Schimbul de experiență cu responsabilii pentru asigurarea calității a evidențiat importanța unei culturi organizaționale bazate pe evaluare continuă, transparență și responsabilitate.

Un element deosebit de valoros al mobilității l-a constituit observarea modului în care tehnologiile digitale sunt integrate în managementul instituției și în activitatea didactică. Vizita într-un centru educațional care utilizează platforme digitale pentru administrarea proceselor școlare a demonstrat că digitalizarea nu reprezintă doar utilizarea unor instrumente informatice, ci un proces complex de transformare organizațională. Utilizarea aplicațiilor pentru managementul documentelor, comunicarea cu beneficiarii educației, monitorizarea rezultatelor și coordonarea activităților contribuie la eficientizarea proceselor administrative și la creșterea calității serviciilor educaționale.

Un alt obiectiv important al mobilității a fost dezvoltarea competențelor privind managementul parteneriatelor și internaționalizarea instituției de învățământ. Vizitele realizate la companii, autorități locale și organizații partenere au evidențiat modul în care colaborarea dintre școală și mediul socio-economic contribuie la adaptarea ofertei educaționale la cerințele pieței muncii. Discuțiile privind dezvoltarea parteneriatelor public-private și elaborarea strategiilor de internaționalizare au oferit modele care pot fi valorificate în activitatea viitoare a instituției pe care o reprezintă.

Pe întreaga durată a mobilității, activitatea a fost monitorizată de mentorul desemnat de instituția gazdă și de reprezentantul organizației de trimitere, procesul de învățare fiind susținut prin observații sistematice, reflecții zilnice și analiza experiențelor dobândite. Evaluarea finală s-a realizat prin prezentarea portofoliului individual, analiza competențelor dezvoltate și formularea unor propuneri concrete pentru transferul bunelor practici în cadrul Liceului Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni. Rezultatele învățării au fost recunoscute prin documentul Europass Mobility, care certifică dezvoltarea competențelor manageriale și profesionale dobândite în timpul mobilității.

Participarea la această experiență europeană a consolidat competențele privind leadershipul educațional, planificarea strategică, managementul calității, utilizarea tehnologiilor digitale și dezvoltarea parteneriatelor instituționale. Totodată, mobilitatea a reprezentat o oportunitate de reflecție asupra propriilor practici manageriale și de identificare a unor soluții inovatoare care pot contribui la dezvoltarea instituțională.

Experiența dobândită confirmă faptul că mobilitățile Erasmus+ dedicate personalului de conducere nu reprezintă doar activități de observare, ci adevărate contexte de învățare profesională, în care schimbul de experiență, dialogul intercultural și transferul de bune practici devin resurse importante pentru modernizarea managementului școlar. Valorificarea rezultatelor acestei mobilități va contribui la îmbunătățirea proceselor manageriale, la consolidarea culturii organizaționale și la dezvoltarea dimensiunii europene a Liceului Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni, în beneficiul elevilor, profesorilor și întregii comunități educaționale.

IMPORTANȚA DISPOZITIVELOR DIGITALE ÎN ACTIVITĂȚILE EDUCATIVE LA CLASA PREGĂTITOARE STUDIU

*Profesor învățământ primar Androne Maria Cristina
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni*

În societatea contemporană, caracterizată printr-o dezvoltare rapidă a tehnologiei, integrarea dispozitivelor digitale în educație devine din ce în ce mai importantă. Elevii care pășesc în clasa pregătitoare fac parte dintr-o generație familiarizată cu tehnologia încă de la vârste fragede, ceea ce impune adaptarea metodelor didactice la noile realități.

Utilizarea dispozitivelor digitale, precum laptopurile sau tablele interactive, contribuie la crearea unui mediu educațional modern, interactiv și adaptat nevoilor elevilor. Aceste instrumente nu înlocuiesc metodele tradiționale, ci le completează, oferind noi oportunități de învățare.

Unul dintre cele mai importante roluri ale dispozitivelor digitale este creșterea motivației pentru învățare. Activitățile desfășurate cu ajutorul tehnologiei sunt percepute de elevi ca fiind atractive și apropiate de universul lor cotidian. Elementele vizuale dinamice, sunetele și interactivitatea contribuie la captarea atenției și la menținerea interesului pentru activitate.

De asemenea, dispozitivele digitale facilitează învățarea interactivă și multisenzorială. Elevii pot învăța prin observare, ascultare și acțiune directă, ceea ce conduce la o mai bună înțelegere a conținuturilor. De exemplu, recunoașterea literelor sau a cifrelor poate fi realizată prin jocuri interactive care implică atât componenta vizuală, cât și cea tactilă.

Un alt aspect important îl reprezintă dezvoltarea competențelor digitale de bază. Elevii învață să utilizeze tehnologia într-un mod responsabil și eficient, dobândind abilități esențiale pentru parcursul lor educațional ulterior.

Integrarea tehnologiei în activitățile educative aduce numeroase beneficii. În primul rând, permite individualizarea învățării, fiecare elev având posibilitatea de a lucra în ritmul propriu. Aplicațiile educaționale oferă feedback imediat, ceea ce ajută la corectarea rapidă a greșelilor și la consolidarea cunoștințelor.

De asemenea, accesul la o varietate mare de resurse educaționale – jocuri didactice, materiale video, aplicații interactive – îmbogățește procesul de predare-învățare. Elevii devin mai implicați și mai activi, iar învățarea devine o experiență plăcută.

Nu în ultimul rând, utilizarea dispozitivelor digitale contribuie la dezvoltarea creativității. Activitățile precum desenul digital sau crearea de povești stimulează imaginația și exprimarea liberă a elevilor.

Avantajul deosebit al instruirii asistate de calculator constă în faptul că implică participarea activă a elevilor în procesul de predare-învățare-evaluare și că permite dezvoltarea intelectuală a acestora, potrivit ritmului lor de lucru.

Pentru a înțelege mai bine impactul tehnologiei, au fost realizate diverse studii de caz. De exemplu, proiectul „Școala Digitală” a demonstrat că utilizarea tablelor inteligente și a platformelor educaționale a condus la o creștere de 20% a performanțelor elevilor la disciplinele de bază. De asemenea, un studiu comparativ între clasele care au folosit metode tradiționale și cele care au integrat platforme de e-learning a arătat că performanțele academice au crescut cu 15% în cazul elevilor care au beneficiat de tehnologie.

Utilizarea la clasa pregătitoare

În practica didactică, am utilizat dispozitivele digitale în diverse moduri. Tabla interactivă este folosită pentru exerciții de recunoaștere a literelor și cifrelor, iar aplicațiile educaționale pot sprijini învățarea matematicii sau a comunicării în limba română. Exercițiile devin interactive, vizuale și atractive pentru școlarii mici.

Vizionarea materialelor video educative contribuie la înțelegerea unor noțiuni abstracte, iar jocurile didactice digitale sunt eficiente pentru consolidarea cunoștințelor. Aceste metode transformă lecțiile în activități atractive și dinamice.

La nivelul clasei pregătitoare, am înregistrat o creștere semnificativă a nivelului de atenție și a interesului micilor școlari pentru activități, dacă acestea sunt susținute de tehnologie.

De asemenea, a crescut procentul elevilor care citesc, scriu sau socotesc ușor, cu suport vizual, prin joc.

În ciuda avantajelor evidente, utilizarea dispozitivelor digitale trebuie realizată cu moderație. Expunerea excesivă la ecrane poate avea efecte negative asupra sănătății elevilor, iar utilizarea necontrolată poate reduce interacțiunea directă dintre copii.

De asemenea, există riscul dependenței de tehnologie sau al utilizării necorespunzătoare a acesteia. Din acest motiv, rolul cadrului didactic este esențial în selectarea resurselor și în organizarea activităților într-un mod echilibrat.

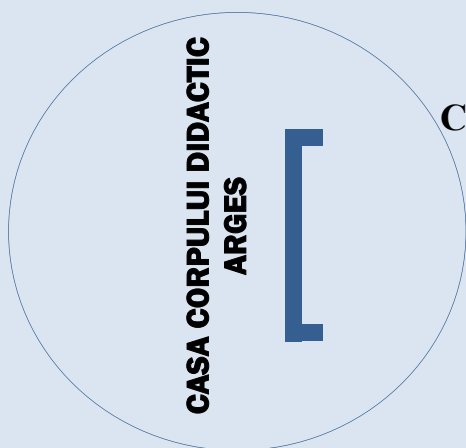
Concluzie

Dispozitivele digitale reprezintă un suport valoros în activitățile educative desfășurate la clasa pregătitoare. Ele contribuie la creșterea atractivității lecțiilor, la dezvoltarea competențelor digitale și la îmbunătățirea procesului de învățare.

Cu toate acestea, eficiența utilizării lor depinde de modul în care sunt integrate în activitatea didactică. O abordare echilibrată, care combină metodele tradiționale cu cele moderne, poate asigura un proces educațional de calitate și adaptat cerințelor actuale.

Bibliografie

1. Ministerul Educației – Curriculum pentru învățământul primar
2. Selwyn, N. (2021). Education and Technology: Key Issues and Debates. Bloomsbury Publishing <https://didacto.ro/tehnologia-in-educatie-avantaje-si-dezavantaje/>, mai 2023.

COMMENT FAVORISER L'ORAL EN CLASSE DE FLE-ETUDE DE SPECIALITE

*Profesor Curtașu Elena
Colegiul Economic « Maria Teiuleanu », Pitești*

Pourquoi apprend-on une langue?

La réponse à cette question paraît simple et évidente: on apprend une langue pour communiquer. Alors, c'est quoi, communiquer?

Communiquer c'est échanger des messages avec un interlocuteur, pour transmettre une information, une intention ou une émotion, en veillant à ce que le message soit compris et qu'il suscite une réponse.

Dans la salle de classe, la notion de communication implique, en plus, la notion d'interaction avec les autres. Interagir veut dire écouter attentivement, réagir, ajuster son propos, co-construire un échange.

Le défi pour l'enseignant c'est juste ici: comment déterminer les élèves à prendre la parole en public, en langue étrangère, comment dépasser des obstacles comme la difficulté de la langue, la peur de se tromper, la timidité, le stress, le regard des autres, la relation avec le professeur ou même le manque de motivation.

Pour réussir à lever ces blocages, François Weiss, enseignant-chercheur en didactique du FLE, identifie quatre conditions essentielles»

- Avoir quelque chose à dire,
- Avoir envie de le dire,
- Avoir les moyens linguistiques pour le dire
- et avoir la confiance nécessaire pour oser.

L'interaction est importante pour :

- sa composante sociale-on mobilise le lexique, des notions de grammaire, la prononciation, la pragmatique mais aussi culture, codes sociaux et stratégies.

Par exemple : demander son chemin, ce n'est pas seulement connaître les mots, c'est aussi employer la bonne intonation et respecter les règles de politesse.

- sa dimension cognitive et émotionnelle : quand on agit, on mémorise mieux, quand on ressent, l'expression devient plus fluide et chaque échange réussi renforce la motivation.

Pour arriver à une interaction véritable, les spécialistes recommandent de prendre en considération quelques facteurs.

Premièrement, il est important de créer un environnement interactif : privilégier les tables en U, des cercles ou des îlots modulables, mettre de la musique d'accueil, réaliser des murs de mots, des affiches colorées, un coin lecture. Ensuite, la posture, la mimique et la gestuelle du professeur sont aussi très importantes. L'enseignant peut avoir plusieurs rôles : animateur, facilitateur, médiateur, régulateur. Il devrait aussi circuler et faire bouger les apprenants (en cercle, en rang, debout) parce que le mouvement stimule la parole. L'attitude bienveillante, un geste d'encouragement de la part du professeur stimulent aussi les élèves à prendre la parole. N'oublions non plus que les élèves ont besoins de consignes bien claires, c'est-à-dire:

- une seule idée par phrase: éviter de donner plusieurs tâches en même temps;
- des modalités précises: préciser qui fait quoi, dans quel but, et combien de temps dure

l'activité;

- un exemple concret avec un support visuel, si besoin.

Exemple: - les modalités (en petits groupes/ à l'oral)

- la durée: 2 minutes chacun;
- la tâche (raconter son week-end puis choisir ensemble);
- une amorce: «Ce week-end, je suis allé à.../ J'ai fait....»

En ce qui concerne le moment approprié où les élèves doivent interagir, on a établi que chaque moment de cours-découverte, acquisition, réemploi-est une occasion d'échanger, de mettre la langue en action. La séquence pédagogique, conformément aux principes de l'approche actionnelle, recommandée par CECRL est une progression cohérente, construite à partir des besoins réels des apprenants, qui les conduit vers une tâche finale ancrée dans une situation authentique.

Par exemple, pour la tâche « parler de l'organisation au travail », on va travailler sur les horaires, la fréquence mais aussi sur les différentes manières de gérer son temps, selon les cultures. On va parcourir les trois phases :

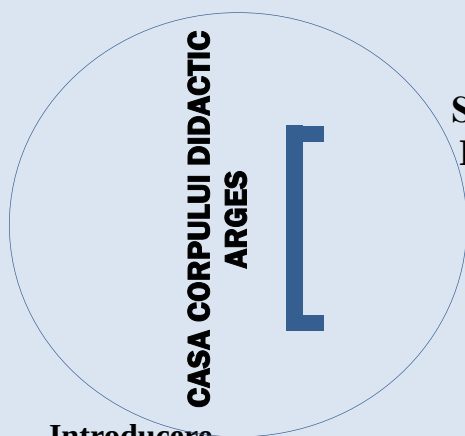
- la mise en route : elle introduit le thème, pose le contexte et fait appel à l'expérience des apprenants;
- la phase d'acquisition : on y travaille la compréhension, la formulation de règles;
- la phase de transfert : c'est le moment de réutiliser les acquis dans des tâches concrètes et collaboratives.

L'élément commun de tout cela et la langue liée à l'action. On n'apprend pas seulement pour connaître une règle, mais pour agir et interagir en français. Le regroupement en binômes pour faciliter la collaboration et la prise de parole est, également, indiqué.

Exemple: diffuser une vidéo sur la météo. La moitié de la classe joue le rôle de médiateur. On donne la consigne: Regardez la vidéo et relevez cinq phénomènes météo. Après le visionnage, chaque médiateur explique à son binôme ce qu'il a retenu. Le dernier écoute, valide, complète. Résultat: tout le monde s'implique et la compréhension devient une vraie interaction. Ce type d'approche transforme une écoute passive en une activité cognitive intense ou la compréhension devient partagée et construite à plusieurs.

Bibliographie:

1. COSTE, Daniel (2018). *Réflexions sur la prise de parole authentique*.
2. GEORGES-DANIEL, Véronique (2018). *Converser dans une langue étrangère pour apprendre*.
3. WEISS, François (2002). *Jouer, communiquer, apprendre*. Coll. Pratiques de classe, Hachette FLE.
4. KAGAN, Spencer. *Le travail coopératif structuré* [en ligne].
5. BEACCO, Jean-Claude (2010). *La didactique de la grammaire dans l'enseignement du français et des langues*. Coll. Langues et didactique, Didier.

STUDIU ASUPRA EVALUĂRII - INSTRUMENT DE REGLARE A PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV

Prof. Crivac Georgeta Mihaela
Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” Pitești

Introducere

Procesul instructiv-educativ reprezintă nucleul activității didactice, având ca scop formarea competențelor, dezvoltarea personalității și integrarea socială a elevilor. În cadrul acestui proces complex, evaluarea educațională ocupă un loc central, fiind un element indispensabil pentru asigurarea calității actului educațional. În învățământul liceal, evaluarea nu mai poate fi concepută exclusiv ca un instrument de control sau de verificare a cunoștințelor, ci ca un mecanism de reglare și optimizare continuă a predării și învățării.

Schimbările rapide din societatea contemporană, diversitatea elevilor și orientarea curriculumului spre formarea de competențe impun o reconsiderare a rolului evaluării. Astfel, accentul se mută de la evaluarea centrată pe produs la evaluarea centrată pe proces și progres. Prezentul articol își propune să evidențieze rolul evaluării ca instrument de reglare a procesului instructiv-educativ în liceu, analizând funcțiile acesteia,

tipurile de evaluare utilizate și impactul asupra elevilor și profesorilor.

Evaluarea educațională – delimitări conceptuale

Evaluarea educațională poate fi definită ca un proces sistematic, continuu și complex de colectare, analiză și interpretare a datelor referitoare la performanțele elevilor, în raport cu obiectivele educaționale stabilite. Aceasta presupune emiterea unor judecăți de valoare care au rolul de a orienta deciziile pedagogice și de a sprijini progresul învățării.

În învățământul liceal, evaluarea trebuie să reflecte nivelul de dezvoltare cognitivă și socio-emoțională al elevilor, caracterizat prin consolidarea gândirii abstracte, a spiritului critic și a autonomiei în învățare. Prin urmare, evaluarea devine un proces formativ, orientat spre dezvoltarea competențelor și nu doar spre acumularea de cunoștințe.

Funcțiile evaluării în procesul instructiv-educativ

Evaluarea educațională îndeplinește un ansamblu de funcții esențiale care contribuie la

eficientizarea și reglarea procesului instructiv-educativ. Prin intermediul acestora, evaluarea depășește rolul de simplă măsurare a performanțelor școlare și devine un instrument pedagogic complex, orientat spre optimizarea învățării și dezvoltarea elevilor.

Una dintre funcțiile fundamentale ale evaluării este **funcția diagnostică**, care permite identificarea nivelului inițial de pregătire al elevilor, a achizițiilor anterioare, precum și a eventualelor lacune sau dificultăți de învățare. Această funcție oferă profesorului informații relevante pentru proiectarea și adaptarea demersului didactic, asigurând corelarea conținuturilor și metodelor de predare cu nevoile reale ale elevilor.

O altă funcție deosebit de importantă este **funcția formativă**, considerată nucleul evaluării moderne. Evaluarea formativă se realizează pe parcursul procesului de predare-învățare și are rolul de a sprijini progresul elevilor prin feedback constant, clar și constructiv. Aceasta contribuie la corectarea erorilor, la consolidarea cunoștințelor și la dezvoltarea competențelor metacognitive, stimulând reflecția asupra propriei învățări și asumarea responsabilității pentru progresul personal.

Funcția sumativă a evaluării constă în aprecierea și certificarea rezultatelor obținute de elevi la finalul unei etape de instruire. Aceasta se concretizează prin note, calificative sau alte forme de apreciere și are rolul de a oferi o imagine de ansamblu asupra nivelului de competență atins. Deși necesară, evaluarea sumativă trebuie utilizată în mod echilibrat și corelată cu evaluarea formativă, pentru a evita accentul excesiv pe notare și competiție.

Evaluarea îndeplinește, de asemenea, o **funcție motivațională**, influențând semnificativ atitudinea elevilor față de învățare. O evaluare corectă, obiectivă și transparentă poate stimula interesul pentru studiu, crește încrederea în sine și încuraja implicarea activă în activitățile didactice. În schimb, o evaluare rigidă sau percepută ca nedreaptă poate genera anxietate, stres și demotivare.

Nu în ultimul rând, evaluarea are o **funcție de orientare și reglare**, prin care contribuie la adaptarea continuă a procesului instructiv-educativ. Informațiile obținute în urma evaluării permit profesorului să își ajusteze strategiile didactice, să diversifice metodele de predare și să optimizeze

ritmul activităților, asigurând astfel eficiența și calitatea procesului educațional.

În concluzie, funcțiile evaluării sunt strâns interdependente și contribuie împreună la realizarea unui demers didactic coerent, flexibil și centrat pe elev, transformând evaluarea într-un instrument esențial de reglare a procesului instructiv-educativ.

De asemenea, evaluarea îndeplinește o funcție motivațională, influențând atitudinea elevilor față de învățare, precum și o funcție de orientare școlară și profesională.

Evaluarea ca mecanism de reglare a procesului didactic

Reglarea procesului instructiv-educativ presupune adaptarea permanentă a activităților de predare și învățare în funcție de feedback-ul obținut prin evaluare. Evaluarea inițială oferă repere clare pentru stabilirea obiectivelor și pentru proiectarea demersului didactic.

Evaluarea formativă, realizată pe parcursul procesului de învățare, permite intervenții imediate și eficiente. Profesorul poate modifica ritmul predării, poate diversifica metodele utilizate sau poate reveni asupra unor conținuturi insuficient înțelese. Astfel, evaluarea devine un instrument de autoreglare a activității didactice.

Evaluarea sumativă completează procesul de reglare, oferind o imagine de ansamblu asupra rezultatelor obținute și facilitând analiza eficienței strategiilor didactice aplicate.

Impactul evaluării asupra elevilor

Evaluarea educațională exercită un impact semnificativ asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a elevilor. Ea influențează modul în care aceștia percep procesul de învățare, gradul de implicare în activitățile școlare și atitudinea față de școală. Prin intermediul evaluării, elevii primesc feedback despre progresul lor, ceea ce le permite să conștientizeze punctele forte, dar și ariile care necesită îmbunătățire.

Un efect pozitiv al evaluării corecte și formative este **creșterea motivației pentru învățare**. Feedback-ul constructiv stimulează curiozitatea intelectuală și încurajează implicarea activă a elevilor, contribuind la dezvoltarea unei atitudini responsabile față de propriul proces de învățare. De asemenea, evaluarea transparentă și obiectivă consolidează **încrederea în sine**, oferind

elevilor sentimentul că eforturile lor sunt recunoscute și apreciate.

Evaluarea joacă un rol esențial și în **dezvoltarea competențelor metacognitive**. Prin analiza rezultatelor proprii, elevii învață să se autoevalueze, să identifice strategiile care funcționează cel mai bine pentru ei și să își ajusteze metodele de învățare. Această capacitate de autoreglare favorizează autonomia și responsabilitatea, elemente fundamentale în liceu, când elevii încep să-și planifice progresul educațional și profesional.

Pe de altă parte, evaluarea poate avea efecte negative dacă este percepută ca **rigidă, nedreaptă sau excesiv centrată pe notare**. În astfel de situații, elevii pot resimți **anxietate, stres și demotivare**, ceea ce afectează negativ performanțele școlare și implicarea lor în procesul educațional. De aceea, profesorul trebuie să adopte strategii de evaluare centrate pe progresul individual, care să valorifice efortul, implicarea și dezvoltarea competențelor, nu doar rezultatele finale.

În concluzie, evaluarea educațională, utilizată corect și adaptată nevoilor elevilor, are un impact pozitiv major asupra motivației, încrederii în sine și dezvoltării competențelor. Aceasta contribuie nu numai la creșterea performanței școlare, ci și la

formarea unor tineri autonomi, responsabili și pregătiți pentru provocările societății contemporane.

Direcții moderne în evaluarea educațională

Educația contemporană promovează evaluarea autentică și alternativă, axată pe competențe și pe aplicabilitatea cunoștințelor. Metode precum portofoliul educațional, proiectele interdisciplinare, autoevaluarea, evaluarea colegială și utilizarea tehnologiilor digitale contribuie la reglarea eficientă a procesului instructiv-educativ.

Aceste metode favorizează implicarea activă a elevilor, dezvoltarea gândirii critice și a autonomiei în învățare. În acest context, rolul profesorului se transformă din evaluator strict în facilitator al învățării.

Concluzie

Evaluarea ca instrument de reglare a procesului instructiv-educativ în liceu reprezintă un element fundamental pentru asigurarea calității educației. Prin valorificarea funcției formative și prin diversificarea metodelor de evaluare, profesorul poate adapta demersul didactic la nevoile reale ale elevilor.

O evaluare modernă, echilibrată și centrată pe elev contribuie la optimizarea procesului de învățare, la dezvoltarea competențelor și la formarea unor tineri autonomi, responsabili și pregătiți pentru cerințele societății contemporane.

Bibliografie

Cucoș, C. *Pedagogie*. Iași: Polirom, 2008

Cerghit, I. *Metode de învățământ*. Iași: Polirom, 2006

Potolea, D. *Curriculum și evaluare educațională*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 2012

Joița, E. *Instruirea constructivistă*. Iași: Polirom, 2006

Bocoș, M. *Instruirea interactivă*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2013

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

DE CE O SĂPTĂMÂNĂ DE ÎNVĂȚARE PRIN PROGRAMUL ERASMUS+ ÎN BELGIA ?

Prof. Teselios Laura,
Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești

Prin intermediul proiectului Erasmus + 2025-1-RO01-KA121-SCH-000339640, pe care Colegiul Național "Zinca Golescu", Pitești îl are în implementare, am avut șansa să particip în perioada 20-24 aprilie 2026, la activitatea de observare "Job Shadowing" la Școala Internațională "Le Verseau", din localitatea Wavre din Belgia. Această activitate de învățare a reprezentat o experiență educațională deosebit de valoroasă, oferindu-mi oportunitatea de a observa îndeaproape modul de funcționare al unui sistem de învățământ diferit și de a descoperi practici pedagogice moderne, centrate pe elev, de predare a limbii franceze.

Am descoperit o școală modernă, cu elevi de diferite naționalități. Am aflat cu interes despre participarea acestora la programe internaționale precum *Programme International du Mérite du Duc d'Edimbourg*, *Model European Parliament (MEP)*, *Model United Nations (MUN)*, *Model European Parliament (MEP)*, *Model United Nations (MUN)*, activități care contribuie la dezvoltarea competențelor civice, sociale și de leadership ale tinerilor.

Turul instituției mi-a permis să descopăr spații moderne și primitoare: biblioteca, sălile de clasă, sala de teatru, cancelaria și cantina. Am remarcat atmosfera relaxată și deschisă, precum și condițiile excelente oferite elevilor pentru desfășurarea activităților educative.

Am avut șansa să asist la desfășurarea mai multor ore de limba franceză, unde am observat accentul pus pe învățarea individuală și utilizarea tehnologiei în procesul educațional. Elevii au lucrat cu tablete, căști și fișe de lucru, fiecare având posibilitatea de a

parcure materialele în propriul ritm. Această abordare favorizează autonomia elevilor și dezvoltarea responsabilității față de propria învățare. Am remarcat îndeosebi participarea elevilor la activitățile de tip proiect unde elevii au combinat informațiile din surse diverse – lecturi, documentare video și cercetare individuală – pentru a crea prezentări digitale. Profesorul a avut rolul unui ghid care îi sprijină pe elevi în descoperirea și organizarea informațiilor, încurajând gândirea critică și capacitatea de analiză. Această metodă de lucru a evidențiat importanța învățării prin proiecte și a interdisciplinarității.

Folosirea tablei digitale a contribuit la creșterea calității prezentărilor, iar fiecare elev și-a expus rezultatele muncii în fața colegilor. Am remarcat încrederea cu care elevii își susțineau ideile și capacitatea lor de a comunica clar și argumentat.

În plus, un alt exemplu de activitate creativă a fost aceea prin care elevii au realizat planșe ilustrative inspirate dintr-o carte citită anterior. Această metodă a demonstrat că lectura poate fi valorificată nu doar prin exerciții clasice, ci și prin activități artistice care stimulează imaginația și înțelegerea profundă a textului.

Un moment aparte a fost o activitate desfășurată în curtea școlii, unde elevii au

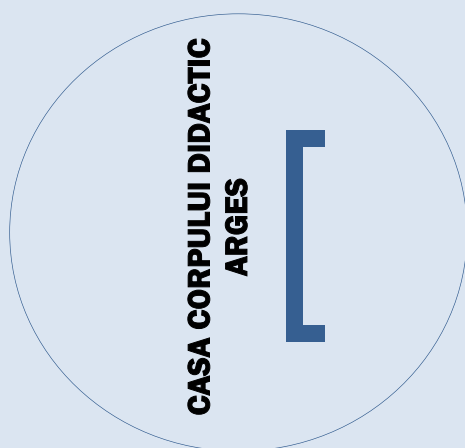
participat la jocuri în aer liber, activități pregătitoare pentru vacanța ce urma să vină. Deși avea un caracter recreativ, această activitate a evidențiat importanța socializării, a cooperării și a dezvoltării relațiilor dintre elevi într-un cadru informal. Atmosfera relaxată și entuziasmul participanților au demonstrat că educația poate îmbina armonios învățarea cu jocul și dezvoltarea personală.

Ultima zi a mobilității mi-a oferit ocazia de a descoperi și aspecte administrative ale școlii, precum utilizarea catalogului electronic și a diferitelor instrumente digitale de evaluare și monitorizare a progresului elevilor.

În concluzie, cele cinci zile petrecute la Școala Internațională „Le Verseau” au constituit o experiență profesională și personală deosebit de valoroasă, facilitată de grantul Erasmus. Observarea directă a activităților desfășurate la clasă, schimbul de idei cu profesorii gazdă și contactul cu un alt

sistem educațional mi-au oferit noi perspective asupra procesului de predare și învățare. Această mobilitate mi-a îmbogățit experiența profesională, oferindu-mi inspirație și exemple de bune practici care pot contribui la dezvoltarea și diversificarea activităților desfășurate în școala noastră.

Participarea la activitatea din cadrul proiectului cu numărul de finanțare: 2025-1-RO01-KA121-SCH-000339640, *Programul Erasmus+, Domeniul - Educație școlară, Acțiunea Cheie 1* s-a realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Erasmus+, KA1, Educație Școlară. Informațiile prezentate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului articolului, iar Comisia Europeană și Agenția Națională în Domeniul Educației și Formării Profesionale nu sunt responsabile pentru felul în care este folosit conținutul acestor informații.

DE PE BĂNCILE ȘCOLII ÎN LUMEA REALĂ CU “COMP_PROF_ASTRA” ID 305959

Prof. Aldea Floricica
Liceul Tehnologic Astra Pitești

Stagiile de practică se adresează elevilor care au prevăzută activitatea de practică în curricula obligatorie, respectându-se programa de practică elaborată pentru fiecare an de studiu. Derularea stagiilor de practică este foarte importantă pentru orientarea și inserția profesională a tinerilor, stagiul de practică efectuat permițându-i absolventului să utilizeze într-un cadru profesional cunoștințele teoretice acumulate și să-și formeze cunoștințe și abilități noi.

De asemenea, i se oferă elevului o experiență a universului firmei industriale și a meseriilor/ ocupațiilor din cadrul acesteia.

Prin încheierea de parteneriate cu agenții economici din Regiunea Sud-Muntenia, se asigură crearea unei legături cu oamenii de afaceri din zonă care pot oferi și un model de bună practică de antreprenoriat autohton.

Organizațiile, firme industriale, prin implicarea activă în parteneriatele cu Liceul Tehnologic “Astra”, își vor crea și un branding atractiv pentru cei care sunt în căutarea unui loc de muncă și implicit, pentru absolvenții cu potențial în domeniu. O forță de muncă calificată și adaptabilă la cerințele pieței muncii asigură menținerea cu succes a organizației în competiția economică.

Convenția de practică relevă, printre altele, principalele responsabilități ale organizatorului de practică, Liceul Tehnologic “Astra” și ale potențialului partener de practică, agentul economic gazdă, data începerii

stagiilor de practică (la finalizarea activităților didactice prevede și sesiunea de examene, respectiv, lunile iuni- iulie), durata stagiilor de practică, în conformitate cu Planurile de învățământ.

Pentru ca parteneriatul să își atingă țelul, reprezentanții Liceului Tehnologic “Astra” au un rol cel puțin la fel de important și de bogat în atribuții precum omologii lor din companii. Premisa de la care pornește parteneriatul este că elevii au o bună pregătire teoretică și atitudinea potrivită pentru a valorifica experiența oferită de un stagiul de practică.

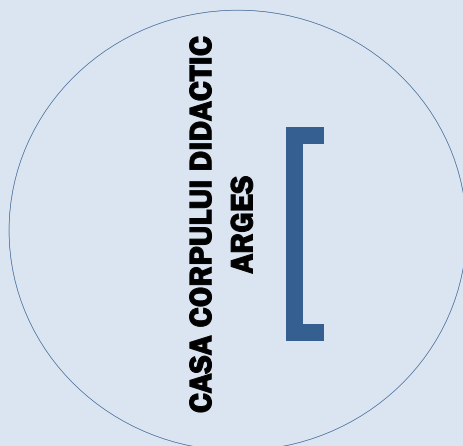
De aceea, rolul extrem de important al cadrelor didactice - tutori de stagii de practică începe încă din etapa de pregătire a elevilor prin transmiterea informațiilor necesare și actualizate de care aceștia vor avea nevoie pentru a putea face față așteptărilor din mediul de lucru competitiv în care urmează să-și desfășoare activitatea.

Aspecte din stagiile de practică a elevilor Liceului Tehnologic Astra, participanți în Grupul țintă al Proiectului cu ID 305959 cu titlul „Competențe profesionale prin stagii de pregătire practică a elevilor din Liceul Tehnologic Astra - COMP-PROF- ASTRA”.

Aspecte din stagiile de practică a elevilor Liceului Tehnologic Astra, participanți în Grupul țintă al Proiectului cu ID 305959 cu titlul „Competențe profesionale prin stagii de pregătire practică a elevilor din Liceul Tehnologic Astra - COMP-PROF- ASTRA”.

DINCOLO DE ETICHETE ȘI APARENȚE – LIBERTATEA DIN PUNCT DE VEDERE

CREȘTIN

Prof. Vochin Veronica
Școala Gimnazială „Alexandru Davila” Pitești

În învățătura creștin-ortodoxă, libertatea ocupă un loc central, fiind considerată un dar oferit omului de către Dumnezeu încă de la creație. Dincolo de etichetele sociale și de aparențele care pot influența percepția asupra credinței, libertatea în sens ortodox nu este doar o posibilitate de alegere, ci o chemare la comuniune, responsabilitate și iubire.

Potrivit tradiției ortodoxe, omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu. Această libertate îi permite omului să aleagă între bine și rău, între apropierea de Dumnezeu și îndepărtarea de El. Însă, în viziunea ortodoxă, adevărata libertate nu înseamnă a face orice, fără limite, ci a alege binele în mod conștient. Libertatea autentică se împlinește în comuniunea cu Dumnezeu, deoarece păcatul este văzut ca o formă de robie spirituală, care limitează și degradează ființa umană.

Din această perspectivă, etichetele și aparențele sociale nu definesc valoarea unei persoane. În fața lui Dumnezeu, fiecare om este unic și valoros, indiferent de statutul social, de trecut sau de greșelile sale. Ortodoxia promovează ideea depășirii judecăților superficiale și a prejudecăților, punând accent pe transformarea interioară a omului. Libertatea devine astfel un proces de eliberare de patimi, de egoism și de atașamentele care îndepărtează omul de sensul său spiritual.

În plan social, libertatea în viziune ortodoxă este strâns legată de iubirea față de aproapele. Omul nu trăiește izolat, ci în relație cu ceilalți, iar libertatea sa trebuie exercitată cu responsabilitate și respect. Adevărata libertate nu poate exista în absența iubirii, deoarece egoismul transformă libertatea într-o formă de dominare sau indiferență. Prin urmare, libertatea ortodoxă este una care zidește, care unește și care respectă demnitatea fiecărei persoane.

De asemenea, libertatea religioasă este înțeleasă ca posibilitatea de a-L căuta și de a-L mărturisi pe Dumnezeu fără constrângere. Credința nu poate fi impusă, ci trebuie asumată liber. În acest sens, Biserica Ortodoxă susține respectul față de libertatea de conștiință, încurajând dialogul și înțelegerea între oameni, fără a renunța la adevărurile de credință.

Totuși, libertatea nu este absolută, ci presupune asumarea consecințelor propriilor alegeri. Omul este responsabil pentru modul în care își folosește libertatea, iar adevărata împlinire vine din orientarea acesteia spre bine, adevăr și iubire. Astfel, libertatea devine nu doar un drept, ci și o cale de desăvârșire spirituală.

În concluzie, dincolo de etichete și aparențe, libertatea în viziunea ortodoxă este o stare de comuniune cu Dumnezeu și cu ceilalți. Ea nu se reduce la independență sau autonomie absolută, ci se definește prin capacitatea de a iubi, de a face binele și de a trăi în adevăr. Numai

astfel omul poate atinge adevărata libertate, cea care îl eliberează de constrângerile interioare și îl

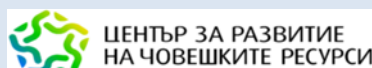
conduce spre împlinire spirituală.

Bibliografie:

1. Biblia sau Sfânta Scriptură, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, 2015.
2. Stăniloae, Dumitru, Teologia Dogmatică Ortodoxă, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, 1997.
3. Lossky, Vladimir, Teologia mistică a Bisericii de Răsărit, Editura Anastasia, 1993.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

„PREDA CU SCOP! DESIGN INVERS ȘI EVALUAREA PERFORMANȚEI ÎN PREDAREA ȘI ÎNVĂȚAREA LIMBILOR STRAINE BAZATE PE PROIECTE PENTRU CLASE DIVERSE”

Inspector Școlar General, prof. Dumitru TUDOSOIU

Echipa de proiect

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Învățarea limbilor străine prin proiecte și evaluarea incluzivă a performanței – repere metodologice din programul Erasmus+ „Teach with Purpose”

Abstract

Prezentul material valorifică rezultatele programului de formare a profesorilor realizat în cadrul proiectului Erasmus+ „Teach with Purpose”, având ca obiectiv dezvoltarea competențelor didactice în domeniul evaluării incluzive a performanței în învățarea limbilor străine prin proiecte (PBL – Project-Based Language Learning). Studiul evidențiază integrarea proiectării inverse (backward design), utilizarea instrumentelor moderne de evaluare și alinierea la Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi (CEFR). Sunt analizate tipurile de evaluare (diagnostică, formativă, sumativă), rolul feedback-ului și importanța sarcinilor autentice în contexte educaționale diverse. Rezultatele subliniază contribuția PBL la dezvoltarea competențelor de comunicare, colaborare și autonomie, precum și la crearea unui mediu educațional incluziv și centrat pe elev

Cuvinte-cheie

învățare bazată pe proiecte (PBL), evaluare incluzivă, evaluarea performanței, proiectare inversă, CEFR, feedback formativ, educație centrată pe elev, diversitate culturală

1. Contextul și relevanța temei

În contextul actual al educației europene, caracterizat prin diversitate lingvistică și culturală, evaluarea competențelor elevilor necesită abordări flexibile, autentice și incluzive. Proiectul Erasmus+ „Teach with Purpose” propune un cadru metodologic inovator pentru predarea și evaluarea limbilor străine, bazat pe învățarea prin proiecte (PBL), care facilitează transferul cunoștințelor în situații reale de comunicare. Această abordare răspunde nevoii de a depăși modelul tradițional de evaluare, centrat pe reproducerea cunoștințelor, și de a promova evaluarea ca proces integrat în învățare.

2. Fundamente teoretice: PBL și proiectarea inversă

2.1. Învățarea bazată pe proiecte (PBL)

PBL reprezintă o abordare didactică în care elevii învață limba străină prin realizarea unor proiecte autentice, finalizate cu produse concrete adresate unui public real. Aceasta:

- dezvoltă competența de comunicare în contexte reale;
- implică elevii în procese de investigare și colaborare;
- stimulează autonomia și responsabilitatea în învățare.

2.2. Proiectarea inversă (Backward Design)

Proiectarea inversă constituie un pilon metodologic esențial și presupune:

1. definirea rezultatelor învățării;
2. stabilirea dovezilor de evaluare;
3. proiectarea activităților de învățare.

Această abordare asigură coerența între obiective, conținuturi și evaluare și facilitează construirea unor sarcini relevante și măsurabile.

3. Evaluarea în PBL: tipologie și funcții

Evaluarea este abordată ca un proces continuu, integrat în activitatea didactică, cu rol de reglare și optimizare a învățării.

3.1. Evaluarea diagnostică

Se realizează la începutul procesului educațional și permite identificarea nivelului inițial al elevilor, facilitând adaptarea strategiilor didactice.

3.2. Evaluarea formativă

Are un rol central în PBLL și se caracterizează prin:

- monitorizarea progresului;
- oferirea de feedback imediat și specific;
- implicarea elevilor în autoevaluare și evaluare reciprocă.

3.3. Evaluarea sumativă

Se realizează la finalul unui parcurs de învățare și are rol de certificare a competențelor dobândite, fiind corelată cu rezultatele și produsele finale ale proiectelor.

4. Evaluarea performanței și autenticitatea în învățare

Un element definitoriu al PBLL este evaluarea performanței în contexte reale. Aceasta presupune:

- utilizarea unor sarcini autentice, relevante pentru viața reală;
- evaluarea produselor finale (prezentări, materiale digitale, demonstrații);
- integrarea mai multor modalități de exprimare (oral, scris, vizual, digital).

Evaluarea performanței este centrată pe capacitatea elevilor de a utiliza limba în mod funcțional și eficient, nu doar pe cunoștințe teoretice.

5. Dimensiunea incluzivă a evaluării

Evaluarea incluzivă reprezintă un principiu fundamental al programului și implică:

- adaptarea evaluării la diversitatea elevilor;
- utilizarea unor instrumente variate și flexibile;
- asigurarea echității și transparenței.

În acest context, elevii pot demonstra competențele dobândite prin modalități diferite (vizual, oral, practic), în funcție de stilurile de învățare și particularitățile individuale.

6. Rolul feedback-ului în procesul de învățare

Feedback-ul formativ este esențial pentru progresul elevilor și trebuie să fie:

- clar și specific;
- orientat spre îmbunătățire;
- contextualizat;
- oferit în timp util.

Acesta contribuie la dezvoltarea metacogniției și a responsabilității pentru propria învățare.

7. Alinierea la Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi (CEFR)

CEFR oferă un cadru standardizat pentru descrierea competențelor lingvistice și permite:

- formularea clară a rezultatelor învățării;
- evaluarea progresului elevilor;
- comparabilitatea rezultatelor la nivel european.

Integrarea descriptorilor „Can-Do” în proiectarea didactică contribuie la creșterea relevanței și clarității obiectivelor educaționale.

Concluzii extinse

Implementarea modelului PBLL în predarea limbilor străine, corelată cu principiile evaluării incluzive, reprezintă o direcție strategică în modernizarea educației. Rezultatele programului „Teach with Purpose” evidențiază faptul că această abordare:

- transformă evaluarea dintr-un instrument de control într-un **instrument de învățare și dezvoltare**;

- facilitează trecerea de la evaluarea centrată pe produs la **evaluarea centrată pe proces și competențe**;
- susține dezvoltarea unor competențe-cheie esențiale pentru secolul XXI: comunicare, colaborare, gândire critică și creativitate;
- contribuie la crearea unui climat educațional incluziv, în care diversitatea este valorizată;
- crește motivația elevilor prin implicarea în sarcini autentice și relevante.

De asemenea, utilizarea proiectării inverse și a instrumentelor moderne de evaluare conduce la o mai bună corelare între obiectivele educaționale și rezultatele obținute, asigurând un demers didactic coerent și eficient.

În perspectivă, integrarea PBL în practica educațională necesită:

- formare continuă a cadrelor didactice;
- adaptarea curriculumului;
- dezvoltarea unor resurse educaționale adecvate.

Astfel, modelul propus în cadrul proiectului Erasmus+ poate constitui un reper valoros pentru dezvoltarea unor practici didactice inovatoare și sustenabile, aliniate standardelor europene și nevoilor reale ale elevilor.

Teach with Purpose!

Backward-Design and Performance Assessment in Project Based Language Teaching and Learning for Diverse Classrooms

Project-Based Language Learning and Inclusive Performance Assessment – Methodological Landmarks from the Erasmus+ Programme “Teach with Purpose”

Abstract

This paper capitalizes on the outcomes of the teacher training programme developed within the Erasmus+ project “Teach with Purpose”, aiming to enhance teachers’ competences in the field of inclusive performance assessment in Project-Based Language Learning (PBL). The study highlights the integration of backward design, the use of modern assessment tools, and alignment with the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR). It examines different types of assessment (diagnostic, formative, and summative), the role of feedback, and the importance of authentic tasks in diverse educational contexts. The findings emphasize the contribution of PBL to the development of communication, collaboration, and autonomy, as well as to the creation of an inclusive, student-centered learning environment.

Keywords

project-based learning (PBL), inclusive assessment, performance assessment, backward design, CEFR, formative feedback, student-centered education, cultural diversity

1. Context and Relevance of the Topic

In the current European educational context, characterized by linguistic and cultural diversity, assessing students’ competences requires flexible, authentic, and inclusive approaches. The Erasmus+ project “Teach with Purpose” proposes an innovative methodological framework for teaching and assessing foreign languages, based on Project-Based Language Learning (PBL), which facilitates the transfer of knowledge into real-life communication contexts.

This approach addresses the need to move beyond traditional assessment models focused on knowledge reproduction and promotes assessment as an integral part of the learning process.

2. Theoretical Foundations: PBL and Backward Design

2.1. Project-Based Language Learning (PBL)

PBL is a pedagogical approach in which students learn a foreign language through the development of authentic projects, resulting in concrete products intended for a real audience. It:

- develops communication competence in real-life contexts;
- engages students in inquiry and collaborative processes;
- fosters autonomy and responsibility for learning.

2.2. Backward Design

Backward design represents a key methodological pillar and involves:

1. defining learning outcomes;
2. determining acceptable evidence of learning;
3. planning learning activities.

This approach ensures coherence between objectives, content, and assessment, facilitating the development of relevant and measurable learning tasks.

3. Assessment in PBL: Types and Functions

Assessment is approached as a continuous process, integrated into teaching and learning, with a regulatory and optimizing role.

3.1. Diagnostic Assessment

Conducted at the beginning of the educational process, it identifies students' initial level and supports the adaptation of teaching strategies.

3.2. Formative Assessment

Central to PBL, it is characterized by:

monitoring learning progress;
providing immediate and specific feedback;
engaging students in self-assessment and peer assessment.

3.3. Summative Assessment

Carried out at the end of a learning cycle, it certifies the competences acquired and is closely linked to the final products and outcomes of projects.

4. Performance Assessment and Authentic Learning

A defining feature of PBL is performance assessment in real-world contexts. This involves:

the use of authentic, meaningful tasks;
the evaluation of final products (presentations, digital materials, demonstrations);
the integration of multiple modes of expression (oral, written, visual, digital).

Performance assessment focuses on students' ability to use language functionally and effectively, rather than merely demonstrating theoretical knowledge.

5. The Inclusive Dimension of Assessment

Inclusive assessment is a fundamental principle of the programme and involves:

adapting assessment to student diversity;
using a variety of flexible assessment tools;
ensuring fairness and transparency.

In this context, students can demonstrate their competences through different modalities (visual, oral, practical), depending on their learning styles and individual characteristics.

6. The Role of Feedback in the Learning Process

Formative feedback is essential for student progress and should be:

- clear and specific;
- improvement-oriented;
- contextualized;
- timely.

It contributes to the development of metacognitive skills and responsibility for one's own learning.

7. Alignment with the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

The CEFR provides a standardized framework for describing language competences and allows for:

- clear formulation of learning outcomes;
- monitoring student progress;
- comparability of results at European level.

The integration of “Can-Do” descriptors into instructional design enhances the relevance and clarity of educational objectives.

Extended Conclusions

The implementation of the PBL model in foreign language teaching, combined with the principles of inclusive assessment, represents a strategic direction in the modernization of education. The results of the “Teach with Purpose” programme demonstrate that this approach:

- transforms assessment from a control tool into a **learning and development tool**;

- facilitates the shift from product-oriented assessment to **process- and competence-based assessment**;

- supports the development of key 21st-century competences: communication, collaboration, critical thinking, and creativity;

- contributes to the creation of an inclusive educational environment where diversity is valued;
- increases student motivation through engagement in authentic and meaningful tasks.

Furthermore, the use of backward design and modern assessment tools leads to better alignment between educational objectives and learning outcomes, ensuring a coherent and effective instructional process.

Looking ahead, the integration of PBL into educational practice requires:

- continuous professional development for teachers;
- curriculum adaptation;
- the development of appropriate educational resources.

Thus, the model proposed within the Erasmus+ project can serve as a valuable benchmark for the development of innovative and sustainable teaching practices, aligned with European standards and students' real needs.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

**PROIECTUL ERASMUSTHRIVING SCHOOLS – A
SYSTEMIC, WHOLE SCHOOL APPROACH TO
MENTAL HEALTH AND WELL-BEING (Școli prospere:
o abordare sistemică, întreagă a sănătății mintale și a
bunăstării)**

ERASMUS-EDU-2024-POL-EXP-SCHOOL No. 101196057

*Inspector școlar general, prof. Dumitru Tudosoiu
Echipa de proiect*

În acest proiect ERASMUS+ „Thriving Schools – A Systemic, Whole School Approach to Mental Health and Well-being” (101196057) suntem parteneri alături de autorități publice de învățământ, universități, centrele de cercetare și ONG-uri din Grecia, Italia, Cipru.

Acest proiect se bazează pe principiile psihologiei pozitive, învățării sociale și emoționale (SEL) și abordărilor școlii întregi pentru a crea medii de sprijin care promovează bunăstarea atât a profesorilor, cât și a elevilor. Toți partenerii colaborează pentru a promova bunăstarea la școală pentru toți profesorii, personalul și cursanții, pentru a promova sănătatea mintală și alfabetizarea bunăstării, de a dezvolta un climat școlar pozitiv și de a împuternici educatorii cu practici și resurse inovatoare. Acestea vor fi realizate printr-un cadru bazat pe dovezi, consolidarea capacităților extinse pentru profesori și implementarea modelului PERMA și a intervențiilor de psihologie pozitivă. Fiecare școală va stabili o echipă de bază de campioni ai bunăstării care vor lucra cu un antrenor pentru a implementa un plan anual de activități. În acest proiect vor fi implicate în cercetare 40 de școli europene, 400 de profesori, 2000 de elevi și 500 de părinți.

În cadrul proiectului ERASMUS+ „Thriving Schools – A Systemic, Whole School Approach to Mental Health and Well-being” (101196057) s-a desfășurat programul de formare pentru profesorii și Wellbeing Champions din școlile experimentale, implicați în acest proiect.

La acest program participă cinci școli din județul Argeș (Școala Gimnazială ”Alexandru Davila”, Școala Gimnazială ”Matei Basarab”, Școala Gimnazială ”Mihai Eminescu”, Școala Gimnazială ” Mircea cel Bătrân”, Școala Gimnazială ”Virgil Calotescu” Bascov), 337 de elevi și 98 de profesori.

Au fost predate două activități, una din modulul al II-lea și una din modulul al III-lea. Elevii au aflat despre Modelul PERMA, despre cum pot

împărtăși și experimenta recunoștința, starea de bine, fericirea, bunătatea, precum și implicarea, concentrarea, colaborarea. Au lucrat în echipă și au practicat comunicarea respectuoasă, luarea deciziilor și rezolvarea creativă a problemelor.

Predarea eficientă merge dincolo de transmiterea de conținut - implică crearea unui mediu de clasă în care elevii se simt în siguranță, apreciați și motivați să participe. Profesorii au promovat prin activitățile derulate, implicarea, colaborarea și au susținut un comportament pozitiv. Prin modelarea respectului, oferirea de îndrumări clare și răspunsul flexibil la nevoile elevilor, profesorii au maximizat învățarea, au construit încredere și au creat o cultură a clasei în care fiecare elev sesimte inclus și inspirat să contribuie.

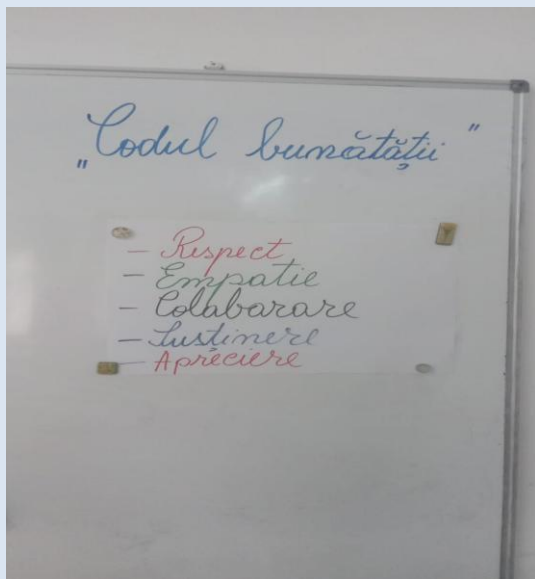

Ca exemplu, una din școlile implicate în proiect, Școala Gimnazială „Matei Basarab” este dedicată consolidării bunăstării elevilor și personalului didactic prin pași mici, practici, care se integrează în mod natural pe îmbunătățirea climatului, relațiilor, siguranței emoționale, implicării și bunăstării generale.

Primele activități desfășurate în cadrul proiectului Erasmus „Școli prospere” au fost primite cu entuziasm de către cadrele didactice implicate. Profesorii au apreciat oportunitatea de a colabora, de a împărtăși experiențe și de a descoperi metode noi de predare și învățare.

Activitățile au oferit idei inovatoare pentru organizarea procesului educațional, pentru implicarea activă a elevilor și pentru dezvoltarea unui mediu școlar mai dinamic și mai incluziv. Profesorii consideră că experiențele din cadrul proiectului vor contribui la îmbunătățirea practicilor didactice și la creșterea calității educației oferite în școală.

Elevii care au participat la primele activități ale proiectului Erasmus „Școli prospere” au fost foarte entuziasmați de experiențele trăite. Aceștia au apreciat activitățile interactive, jocurile de echipă și oportunitatea de a lucra împreună cu colegii într-un mod diferit față de orele obișnuite.

În concluzie, primele etape ale proiectului „Școli prospere” au demonstrat potențialul colaborării internaționale în educație și au motivat cadrele didactice să continue implicarea activă în activitățile viitoare ale proiectului.

Thriving Schools – A Systemic, Whole School Approach to Mental Health and Well-being
ERASMUS-EDU-2024-POL-EXP-SCHOOL No. 101196057

Within the ERASMUS+ project “Thriving Schools – A Systemic, Whole School Approach to Mental Health and Well-being” (101196057), we are partners alongside public educational authorities, universities, research centers, and NGOs from Greece, Italy, Cyprus.

This project is based on the principles of positive psychology, social and emotional learning (SEL), and whole-school approaches aimed at creating supportive environments that promote the well-being of both teachers and students. All partners collaborate to foster well-being in schools for teachers, staff members, and learners alike, to promote mental health and well-being literacy, to develop a positive school climate, and to empower educators through innovative practices and resources.

These objectives will be achieved through an evidence-based framework, extensive capacity-building activities for teachers, and the implementation of the PERMA model together with positive psychology interventions. Each school will establish a core team of well-being champions who will work alongside a coach to implement an annual activity plan. The project will involve 40 European schools, 400 teachers, 2,000 students, and 500 parents in research activities.

As part of the ERASMUS+ project **“Thriving Schools – A Systemic, Whole School Approach to Mental Health and Well-being”** (101196057), a training program was organized for teachers and Wellbeing Champions from the experimental schools involved in the project.

Five schools from Argeș County are participating in this program: “Alexandru Davila” Secondary School, “Matei Basarab” Secondary School, “Mihai Eminescu” Secondary School, “Mircea cel Bătrân” Secondary School, and “Virgil Calotescu” Secondary School in Bascov. The project currently involves 337 students and 98 teachers.

Two activities were delivered: one from Module II and one from Module III. Students learned about the PERMA Model and explored ways to share and experience gratitude, well-being, happiness, kindness, engagement, focus, and collaboration. They worked in teams and practiced respectful communication, decision-making, and creative problem-solving.

Effective teaching goes beyond delivering content — it involves creating a classroom environment where students feel safe, valued, and motivated to participate. Through the implemented activities, teachers promoted engagement and collaboration while encouraging positive behavior. By modeling respect, providing clear guidance, and responding flexibly to students’ needs, teachers maximized learning opportunities, built trust, and created a classroom culture in which every student feels included and inspired to contribute.

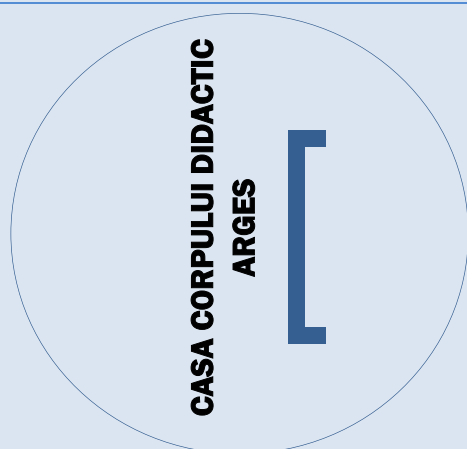
As an example, one of the schools involved in the project, “Matei Basarab” Secondary School, is committed to strengthening the well-being of students and teaching staff through small, practical steps naturally integrated into improving school climate, relationships, emotional safety, engagement, and overall well-being.

The first activities carried out within the Erasmus project **“Thriving Schools”** were received enthusiastically by the teachers involved. Teachers appreciated the opportunity to collaborate, share experiences, and discover new teaching and learning methods.

The activities provided innovative ideas for organizing the educational process, actively engaging students, and developing a more dynamic and inclusive school environment. Teachers believe that the experiences gained through the project will contribute to improving teaching practices and increasing the quality of education provided within the school.

The students who participated in the first activities of the Erasmus project **“Thriving Schools”** were very enthusiastic about their experiences. They appreciated the interactive activities, team games, and the opportunity to work together with their classmates in a different way from regular lessons.

In conclusion, the first stages of the **“Thriving Schools”** project demonstrated the potential of international collaboration in education and motivated teachers to continue their active involvement in the future activities of the project.

EDUCATOAREA – PRIMUM MOVENS AL FORMARII UMANE

Prof. Înv. Preșcolar, Ruja Iuliana
Grădinița Specială „Sfântă Elena” - Pitești
Prof. Psihopedagog, Bulacu Daniela Gabriela
Grădinița Specială „Sfântă Elena” - Pitești

Educația timpurie reprezintă fundamentul pe care se construiește întreaga dezvoltare ulterioară a individului. În acest context, rolul educatoarei devine esențial, ea fiind prima care inițiază, ghidează și modelează parcursul educațional al copilului. Conceptul de *primum movens* – „primul motor” – este sugestiv pentru a descrie importanța acestei profesii, deoarece educatoarea este cea care determină prima mișcare în procesul complex al formării umane.

Deși uneori subestimată în comparație cu alte niveluri ale sistemului educațional, munca educatoarei este una de o profunzime și o responsabilitate aparte. Ea nu doar transmite cunoștințe, ci creează bazele dezvoltării cognitive, emoționale și sociale ale copilului. Așa cum afirma Maria Montessori, „cea mai importantă perioadă a vieții nu este vârsta studiilor universitare, ci prima etapă, de la naștere până la șase ani” (Montessori, 1949).

Rolul educatoarei în formarea timpurie este deosebit de important, aceasta este primul ghid al copilului în universul cunoașterii organizate. Ea transformă jocul în învățare și curiozitatea în instrument de dezvoltare. În cadrul grădiniței, copilul nu doar că învață informații de bază – culori, cifre, forme – ci își dezvoltă capacitatea de a învăța.

Prin activități atent planificate, educatoarea formează primele deprinderi școlare: ascultarea activă, respectarea sarcinilor, lucrul în grup și finalizarea unei activități. Aceste competențe, aparent simple, constituie de fapt fundamentul succesului școlar ulterior.

Jean Piaget sublinia că „copilul nu este un vas care trebuie umplut, ci un foc care trebuie aprins”. În acest sens, educatoarea devine acea persoană care aprinde scânteia dorinței de cunoaștere, oferind copilului contexte variate de explorare și descoperire.

Formarea deprinderilor și priceperilor de bază, reprezintă una dintre cele mai importante contribuții ale educatoarei în formarea deprinderilor de bază. În această etapă, copilul învață:

- să recunoască și să denumească culorile;
- să identifice și să utilizeze cifrele;
- să respecte reguli simple;
- să își coordoneze mișcările (motricitate fină);
- să deseneze în contur;
- să comunice și să relaționeze cu ceilalți.

Aceste achiziții nu sunt întâmplătoare, ci rezultatul unei munci sistematice și bine structurate. Lev Vygotsky evidențiază importanța mediului educațional în dezvoltarea copilului, afirmând că „învățarea precede dezvoltarea”

Astfel, educatoarea creează acel mediu optim în care copilul își poate atinge potențialul maxim.

La intrarea în ciclul primar, majoritatea copiilor au deja formate deprinderile necesare integrării în mediul școlar. Ei știu să urmeze instrucțiuni, să lucreze organizat și să respecte reguli, ceea ce demonstrează impactul direct al muncii educatoarei. Astfel, am putea spune că educatoarea este un arhitect al fundamentului educațional. Educația ulterioară se construiește pe baza achizițiilor realizate în primii ani. Dacă această temelie este solidă, întregul parcurs educațional va avea stabilitate și coerență. În caz contrar, lacunele formate la început pot deveni dificil de recuperat.

Educatoarea este adesea, un adevărat arhitect al formării umane. Ea nu lucrează doar cu informații, ci cu personalități în formare. Prin fiecare activitate, ea contribuie la dezvoltarea caracterului, a încrederii în sine și a autonomiei copilului.

Așa cum afirma John Dewey, „educația nu este pregătirea pentru viață; educația este însăși viața”. În grădiniță, copilul trăiește primele experiențe educaționale autentice, iar educatoarea este cea care le modelează semnificația.

În ciuda importanței evidente, rolul educatoarei este adesea subapreciat în cadrul sistemului educațional. Există tendința de a considera că nivelurile superioare de învățământ sunt mai relevante, ignorând faptul că acestea se bazează pe ceea ce s-a construit anterior.

Această percepție eronată neglijează complexitatea muncii educatoarei, care trebuie să îmbine competențe pedagogice, psihologice și

sociale. Ea nu doar predă, ci observă, adaptează, sprijină și modelează fiecare copil în funcție de nevoile sale.

Recunoașterea rolului educatoarei ca *primum movens* al educației ar contribui la valorizarea acestei profesii și la înțelegerea faptului că succesul educațional începe încă din primii ani de viață.

Numeroase studii arată că educația timpurie are un impact major asupra dezvoltării ulterioare a individului. Copiii care beneficiază de o educație preșcolară de calitate au rezultate mai bune la școală, dezvoltă abilități sociale mai solide și au o adaptabilitate crescută.

Educatoarea, prin activitatea sa, contribuie la:

- dezvoltarea limbajului;
- formarea gândirii logice;
- stimularea creativității;
- dezvoltarea inteligenței emoționale.

Toate aceste aspecte influențează nu doar performanța școlară, ci și integrarea socială și profesională a individului pe termen lung.

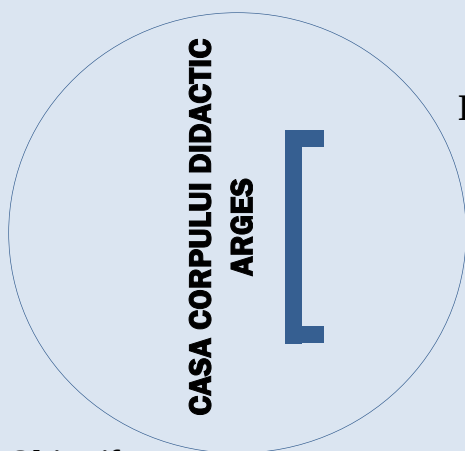
Educatoarea este, fără îndoială, „*primum movens*” al formării umane. Ea inițiază procesul educațional, pune bazele dezvoltării copilului și creează fundamentul pe care se va construi întreaga educație ulterioară.

A recunoaște importanța acestei profesii înseamnă a înțelege că fiecare etapă a educației este interdependentă și că începutul are o valoare decisivă. Fără această primă mișcare, fără această temelie solidă, întregul edificiu educațional ar fi incomplet.

În esență, de la educatoare începe totul.

Bibliografie

1. Dewey, J. (1897). *My Pedagogic Creed*. New York: E.L. Kellogg & Co.
2. Montessori, M. (1949). *The Absorbent Mind*. Madras: Theosophical Publishing House.
3. Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society*. Cambridge: Harvard University Press.
4. Cucoș, C. (2006). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
5. Joița, E. (2010). *Didactica educației timpurii*. București: Didactică și Pedagogică.

EXPRIMER SES GOÛTS, SES PRÉFÉRENCES - ÉTUDE DE CAS

*Prof. Florescu Paula Cristina
Liceul Tehnologic Dimitrie Dima Pitești*

Objectifs:

- Exprimer ses goûts et ses préférences dans des domaines variés ;
- Maîtriser les nuances de vocabulaire pour l'appréciation ou le dégoût ;
- Comparer ses goûts et ceux d'une autre personne (points communs et différences);

Déroulement et consignes

- Repérage et identification du vocabulaire relatif à l'expression des goûts : brainstorming et fiche de vocabulaire;
- Expression de ses goûts : remplir individuellement le tableau J'aime /je n'aime pas puis change en binôme à partir de la consigne;
- Facultatif pour les niveaux avancés : production de phrases, conjugaison et utilisation du vocabulaire proposé avec la fiche Vocabulaire et modes d'expression;
- En binôme compléter la fiche Comparer ses goûts;

1.IDENTIFICATION

Les élèves recevront La fiche vocabulaire

J'aime(+) Je n'aime pas (-)	
J'aime beaucoup (++) Je n'aime pas du tout (- -)	
J'adore (+++) Je déteste (- - -)	
J'aime bien	Je n'aime pas
J'aime beaucoup.....	Je n'aime vraiment pas ...
X, j'aime ca	Je n'aime pas du tout...
Ce que j'adore le plus c'est....	Je déteste...
Ce qui me plaît le plus, c'est...	XYZ, je n'aime pas ça...
Ce qui me plaît le plus dans ce livre/cette histoire, c'est de pouvoir	XYZ, je n'aime pas trop.
J'aime X mais je préfère Y....	Le /La/ Les X, ça me déplaît
J'aime bien X mais j'aime mieux Y....	Le /La/ Les X, ça me dégoûte.
J'aime un peu / beaucoup /passionnément / à la folie ...	Je n'aime ni le X ni la Y Je trouve que c'est nul.
	Je ne supporte pas...
	Je trouve ça assez ennuyeux
	Ce n'est pas terrible

Les élèves seront invités à compléter la fiche vocabulaire avec les mots et les expressions suivantes selon leurs goûts et préférences, et liront leurs phrases.

Vocabulaire d'appui:

- Les crêpes, les légumes, la viande du porc, les fruits, les gâteaux, l'eau minérale;
- La radio, la télé, l'ordinateur, le cinéma, le théâtre;
- Le tennis, le volley, le football, le badminton, l'équitation;

2. RÉEMPLOI

Produire des phrases selon le modèle précédent.

J'aime... ©	Je n'aime pas... ©
-------------	--------------------

En binôme, dites à votre partenaire (chacun son tour) ce que vous aimez –préférez – adorez – détestez – n'aimez pas – ne supportez pas.

VOCABULAIRE ET MODES D'EXPRESSION

1. Transforme selon le modèle:

a) Le sport/la télé → J'aime le sport, mais je préfère la télé.

Les légumes/les gâteaux

La lecture/le voyage

La mer/la montagne

b) *aimer / adorer / préférer / détester / avoir horreur de + infinitif*

J'aime faire les magasins / Je n'aime pas faire les magasins.

Tu adores partir en vacances.

Il préfère boire du bon vin.

Vous détestez rentrer tard.

Elles ont horreur de conduire.

aimer / adorer / préférer / détester / avoir horreur + que/qu' + subjonctif

J'aime que les enfants aillent se coucher tôt.

Tu adores que je sois avec toi.

Il préfère que je ne vienne pas.

Mes parents détestent que je rentre tard.

Ils ont horreur que tu boives autant.

Quand les deux verbes ont le même sujet, on emploie l'infinitif.

J'aime aller à la mer.

Quand les deux verbes ont des sujets différents, on emploie le subjonctif.

J'aime que tu m'accompagnes à la mer.

2. Mettez le verbe entre parenthèses à l'infinitif ou au subjonctif.

Elle déteste (faire) la cuisine. Elle préfère (aller)..... au restaurant.

Je n'aime pas (se promener) seule. Je préfère qu'une amie
m' (accompagner).....

J'ai horreur que le train (être) en retard.

Je déteste (faire) le ménage. Je préfère qu'une femme de ménage le
(faire).....

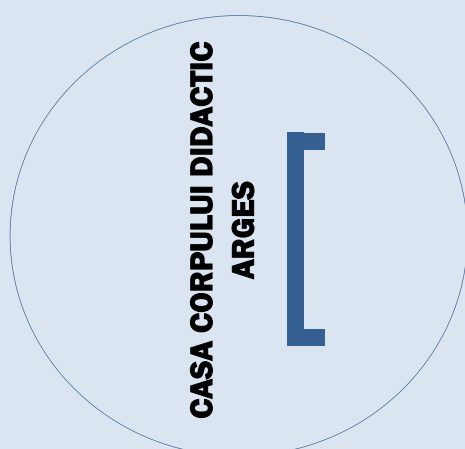
J'adore (aller) au cinéma avec mes amis.

3.Évaluation

Fiche d'évaluation

Compare tes gouts avec ceux de ton copain/ ta copine

Mettre une croix si c'est un point commun		Mon partenaire
télé	X	Il n'aime pas la télé.
musique		
sport		
mode		
jeux		
fruit		
couleur		
voyages		

EVALUAREA DIGITALĂ ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ - Studiu de specialitate

Prof. Vișan Mirela Valentina
Școala Gimnazială "Mircea Eliade" Pitești +
Școala Gimnazială "Nicolae Iorga", Pitești

Evaluarea este "acea activitate prin care sunt colectate, prelucrate și interpretate informații privind starea și funcționarea unui sistem, a rezultatelor pe care le obține, activitate ce conduce la aprecierea acestora pe baza unor criterii, standarde și prin care este influențată evoluția sistemului."

Evaluarea didactică (școlară) este sinonimă cu aprecierea. Aprecierea este "un act psihopedagogic de determinare prin note, calificative, clasificare, puncte a rezultatelor instructiv-educative obținute de un elev la un obiect de studiu (cunoștințe, deprinderi, capacități mintale, atitudini morale față de activitatea de învățare) și traducere în practică a celor învățate."

Evaluarea școlară este de mai multe tipuri:

- **Evaluarea inițială** se realizează la începutul unui ciclu de învățământ, an școlar, semestru, capitol nou.
- **Evaluarea sumativă** se realizează prin verificări punctuale la sfârșitul unor segmente de activitate relativ mari.
- **Evaluarea continuă** se realizează în timpul parcurgerii programului de instruire, fiind înglobată în procesul de predare-învățare al unei lecții.
- **Evaluarea finală** se realizează la sfârșitul unui ciclu de învățământ, an școlar, capitol al cărui conținut este independent de alte capitole. Ea are un rol important și îndeplinește rosturi specifice: favorizează cunoașterea efectelor activității și reconstruiește acțiunea în continuare prin procesul de reglare pe care îl realizează.

Testul este principalul instrument de evaluare, în scris, utilizat în activitatea didactică. Un test trebuie:

- să se desfășoare în condiții unitare pentru toți elevii;
- să identifice performanțele atinse de elevi sau lacunele acestora;
- să ofere date utile pentru elevi, părinți și profesori;
- să se supună caracteristicilor de dezvoltare psihopedagogică și de vârstă ale elevilor;
- rezultatele obținute de elevi la test trebuie să reflecte nivelul real de cunoștințe al acestora;
- să cuprindă itemi de diferite tipuri, cu grad diferit de dificultate.

Cei mai utilizați itemi într-un test școlar sunt:

- itemi cu alegere multiplă: cu un singur răspuns corect sau cu mai multe răspunsuri corecte;
- itemi cu alegere duală sau de tip adevărat/fals;
- itemi de asociere;
- itemi de ordonare;
- itemi de grupare;
- itemi cu răspuns scurt;
- itemi de completare a unei propoziții;
- itemi de tip întrebare structurată;
- itemi de tip rezolvare de problemă;
- itemi de redactare a unui text.

Alegerea tipului de itemi și conținutul acestora este la dispoziția profesorului.

Orice test vizează anumite cunoștințe, formarea unor anumite competențe și are anumite obiective de atins.

Evaluarea digitală se referă la totalitatea formelor de evaluare realizate cu ajutorul tehnologiei și al Internetului, fie în context de învățare la distanță, fie integrat în clasă. Orice activitate prin care un profesor măsoară nivelul cunoștințelor, al competențelor sau progresul unui elev, folosind un dispozitiv digital (calculator, tabletă) și o platformă sau aplicație dedicată, poate fi considerată evaluare online. Aceasta poate îmbrăca forme variate – de la teste digitale cu corectare automată, la proiecte realizate în colaborare pe Google Docs, portofolii electronice sau prezentări video trimise de elevi.

Avantajele evaluării digitale

Feedback rapid și eficiență sporită: Corectarea automată economisește timp și elimină erorile umane.

Flexibilitate în timp și spațiu: Elevii pot susține teste sau trimite proiecte de oriunde cu conexiune la internet. Evaluările pot fi programate în intervale flexibile, respectând ritmul biologic și psihologic al elevilor.

Stimularea participării și motivației intrinseci: Elevii timizi participă mai ușor online, fără teama judecății; gamification (clasamente, insigne, puncte) creează satisfacție similară jocurilor video, sporind motivația.

Diversitate de itemi și evaluarea competențelor complexe: Itemi multimedia, rezolvare de probleme, studii de caz interactive, simulări, proiecte digitale permit evaluarea creativității, competențelor practice și aplicării în contexte reale.

Transparență și comunicare îmbunătățită cu părinții: Rezultatele stocate digital permit generarea de rapoarte și exemple de lucrări, oferind părinților o imagine obiectivă asupra evoluției copilului.

Tehnologiile digitale oferă o varietate de metode de evaluare, care permit monitorizarea progresului elevilor și furnizarea de feedback personalizat într-un mod mai eficient.

Exemple de platforme de evaluare digitală:

- **Google Forms și Microsoft Forms** . Aceste platforme permit crearea de chestionare și teste online. Profesorii pot configura întrebări multiple-choice, deschise sau bazate pe scale de evaluare, iar rezultatele sunt disponibile instantaneu.

- **Kahoot** este o platformă interactivă care transformă evaluarea într-un joc, implicând elevii în quiz-uri interactive. Este folosită adesea pentru evaluări formative și pentru a face învățarea mai distractivă.

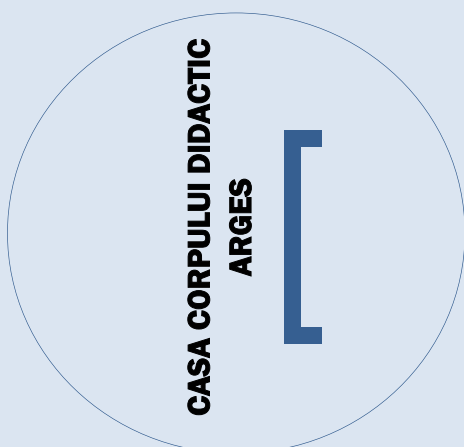
- **Edpuzzle** permite integrarea evaluării în videoclipuri. Profesorii pot adăuga întrebări la anumite momente în videoclipurile educaționale, monitorizând astfel înțelegerea elevilor pe măsură ce aceștia urmăresc materialul.

- Aplicația **Quizziz** este un instrument gratuit de evaluare ce permite tuturor elevilor să învețe în mod interactiv. Quizziz este o aplicație interactivă de învățare și testare care poate fi utilizată pentru a crea și a participa la chestionare educative într-un mod distractiv și captivant. Aplicația este utilă pentru a evalua cunoștințele într-un mod amuzant și dinamic.

- **Canva** este o platformă de design grafic online care permite utilizatorilor să creeze diverse tipuri de materiale vizuale, cum ar fi postere, prezentări, invitații, logo-uri, bannere pentru rețelele sociale și multe altele. Este apreciată pentru interfața sa prietenoasă și ușor de utilizat, care permite chiar și persoanelor fără experiență în design grafic să creeze proiecte de calitate profesională. Platforma Canva este gratuită și permite realizarea de materiale foto. Este disponibilă pe web și mobil și integrează milioane de imagini, fonturi, șabloane și ilustrații. Ea se accesează la adresa www.canva.com prin înregistrare sau conectare cu cont de Google.

Bibliografie

1. Radu T. Ion, Ezechil Liliana, *Didactica: Teoria instruirii*, Editura Paralela 45, Pitești
2. Petre C., Iliescu C., *Metodica predării informaticii și tehnologiei informației*, Editura Arves, Craiova, 200
3. <https://www.elearning.ro/evaluarea-online-in-pedagogie-digitala-ghid-practic-pentru-invatamantul-primar-si-gimnazial/>
4. <https://edict.ro/instrumente-digitale-utilizate-in-procesul-de-evaluare/>

EVOLUȚIA TEHNOLOGIEI ÎN EDUCAȚIE

Prof. Pîrvu Andreea Iulia

Școala Gimnazială „Gheorghe Corneliu” Domnești

Simplul fapt că tehnologia ne însoțește peste tot este un motiv suficient de bun pentru a schimba modul în care tinerii asimilează informația. În multe state europene și americane, companiile IT, împreună cu guvernele, au implementat cu succes mii de proiecte în instituții de învățământ. Pentru a facilita accesul la informații și cursuri, orele interactive bazate pe programe software create special pentru educație au îmbunătățit mult nu numai procesul de predare / învățare, ci și relația dintre elevi și profesori și relațiile dintre părinți și elevi.

Datorită ritmului alert în care tehnologiile afectează activitățile de zi cu zi elevii trebuie pregătiți pentru viitor. Ei deja cunosc aceste tehnologii iar rolul profesorilor este să-I ghideze corect în utilizarea inteligentă a mediului online. Acest lucru simplifică procesul educational deoarece etapa familiarizării elevilor cu tehnologia nu mai este necesară. Mai mult, conexiunile rapide ce se pot face între școli, elevi și profesori grăbesc ritmul predării și învățării.

Copiii reprezintă viitorul unei societăți, motiv pentru care este important pentru ei să dobândească abilitățile necesare pentru a trăi decent în societate. Deoarece tehnologia poate fi o sursă de distragere a atenției, programele puse în aplicare în școli ar trebui să urmărească să ofere elevului o experiență de învățare interactivă, bogată și variată, care îi ajută să devină mai disciplinați și mai informați.

Care este legătura între tehnologiile actuale și educație?

Există o relație strânsă de determinare și împuternicire reciprocă între tehnologiile de astăzi și educație: avansarea tehnologică este o consecință a dezvoltării educației și educația, la rândul ei, beneficiază de aceste progrese. Educația a subsumat toate progresele tehnice, ceea ce poate fi una dintre cheile succesului.

Funcția educațională a noilor tehnologii este dublă: pe de o parte, ele facilitează și ajută educația dacă sunt integrate cu atenție în practicile educaționale; pe de altă parte, generează nevoia de noi competențe care urmează să fie dezvoltate de instituțiile de învățământ. În același timp, integrarea noilor tehnologii în educație duce la o recalibrare sau adaptare a metodologiilor tradiționale de predare prin recontextualizare, modernizare și inovare. Tehnologia „conduce” metodologia didactică de-a lungul pieselor noi. Noul nu exclude vechiul, ci îl invocă îl convoacă, îl contestă.

Relația dintre tehnologie și educație devine din ce în ce mai dinamică. Pe de o parte, asistăm la o evoluție permanentă și fără precedent a tehnologiei, care necesită noi abilități, comportamente și atitudini. Pe de altă parte, gradul de absorbție al tehnologiei evoluează într-un ritm alert. Astfel, relația dintre cele două „dinamici” devine mult mai complexă.

Un rol important pe care îl are implicarea tehnologiei în sfera educațională, este acela că ajută elevii să își crească nivelul de încredere în sine. Lucrul în echipă, dar și individual, în unele cazuri, îi ajută pe copii să se

conecteze unii cu alții, să colaboreze și chiar să intre în competiție. În plus, evaluarea elevilor nu mai este făcută în funcție de vârstă și de anul de studiu în care sunt. Prin intermediul tehnologiei, vocea elevilor este auzită în mod egal și aprecierea se face în funcție de realizările acestora, eliminându-se astfel, din procesul de evaluare, componenta subiectivă. Prin intermediul tehnologiei se poate face chiar și o diferențiere a elevilor. Fiecare are o latură pe care o poate dezvolta mai mult. Fie că este vorba despre latura artistică, vizuală, muzicală, practică sau matematică, nu mai există o uniformizare. Fiecare copil are posibilitatea să aleagă cum să se exprime mai bine, care să fie ritmul lui de învățare, precum și metoda.

Educație la distanță vs educație pe internet:

Educația la distanță este o realitate complexă, impusă de evoluția societății. Educația la distanță are deja o lungă tradiție și coexistă în paralel cu învățământul tradițional. Dacă învățământul tradițional se desfășoară primordial sub forma contactului direct dintre profesor și elevi (studenți), educația la distanță este caracterizată prin diminuarea semnificativă a contactului "față în față" între profesor și cursanți. Cursantul integrat într-un program de educație la distanță își poate alege timpul și locul de studiu; de asemenea, el va putea studia urmând un ritm propriu, fiind permanent îndrumat și primind asistență din partea instructorilor. Aceste caracteristici fac ca educația la distanță să fie cea mai accesibilă formă de învățare pentru acele persoane care, din diferite motive, nu pot sau nu vor să urmeze o formă de educație tradițională. Educația la distanță apelează la diferite modalități sau tehnologii (corespondență/ tipărituri, audio, video, rețele de calculatoare) pentru a oferi informații.

Educația prin televiziune se menține ca o alternativă pedagogică ce beneficiază de avantajul familiarității și este implementată prin emisiuni TV cu caracter educațional general sau, ca formă alternativă de învățământ, prin emisiunile proiectate și realizate în funcție de programe de tip școlar ce prezintă caracteristici specifice educației la distanță.

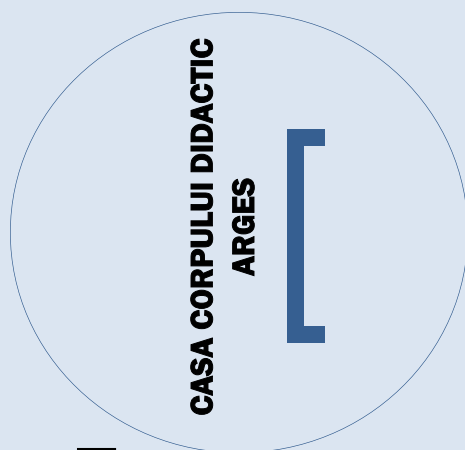
Educația prin Internet reprezintă un nou tip de predare-învățare la distanță, care câștigă teren pe zi ce trece datorită amplificării caracterului multimedia al spațiului World-Wide Web, în condițiile unui acces superior la Internet atât cantitativ (ca număr de persoane) dar mai ales calitativ (ca viteză de transfer). Cele mai utilizate resurse IT pentru activitățile de predare-învățare sunt produsele software educaționale (didactice), aplicații ce conțin o strategie didactică și care se adresează direct celor ce învață ajutându-i să-și însușească informații sau să dobândească competențe prin demonstrații, exemple, explicații, simulări.

Un alt tip de resursă pentru activitatea didactică îl constituie cărțile electronice (eBook) pentru care se anunță un progres semnificativ având în vedere costurile de producție reduse comparativ cu cărțile tipărite, dar mai ales reducerea consumului de hârtie și în consecință protejarea mediului înconjurător. Alături de produse software educaționale și cărți electronice, în procesul instructiv-educativ un aport informațional important îl au aplicațiile multimedia educative precum enciclopediile, dicționarele multimedia sau diversele tipuri de atlase.

Bibliografie:

https://www.vr-school.eu/uploads/io2/RO/Module%201_Evolution%20of%20%20Technology_RO.pdf

FOCUS GRUP-STUDIU DE CAZ

Profesor: Mihaela –Lorena Puiu
Liceul Tehnologic Auto Câmpulug

Identificati un aspect al cercetarii dvs. de echipa care poate fi aprofundat prin Focus grup. - Echipa noastră și-a propus să studieze care este rolul rețelelor de socializare asupra randamentului școlar al adolescenților. Aplicând metoda Focus grup, ne propunem să aflăm detalii despre conținutul pe care adolescenții îl vizualizează pe rețelele de socializare preferate, dar mai ales despre gradul de conștientizare al pericolelor pe care le întâlnesc când petrec timp pe aceste rețele. Obiective: -Identificarea unor detalii referitoare la conținutul vizualizat pe rețelele de socializare de către adolescenți.-Conștientizarea pericolelor pe care le pot înfrunta când accesează rețele de socializare.

Justificati succint de ce ati ales Focus Grup-ul ca metoda de cercetare aprofundata / analiză a acestui aspect. Folosind metoda interviului, am aflat detalii referitoare la modul lor de a-și petrece timpul liber, mai cu seamă când asta implică rețelele de socializare, cărora adolescenții le dedică foarte mult din timpul lor. Am vorbit cu adolescenți proveniți de la clasele a VI-a și până la clasa a IX-a. Analizând răspunsurile pe care aceștia le-au oferit, am observat că există nenumărate deosebiri între obiceiurile/preferințele adolescenților de clasa a VI-a și cei de clasele a VIII-a și a IX-a. Dacă cei mai mici (clasa a VI-a) încă mai beneficiază de control parental care impune limite, situația pare să devină îngrijorătoare la cei mai mari, de a VIII-a și a IX-a, care: nu par neapărat preocupați de avantajele sau dezavantajele petrecerii timpului pe rețele de socializare, vor doar să se simtă bine, să se simtă apreciați, să aibă mulți prieteni și multe „like-uri”; par să piardă noțiunea timpului odată accesate aceste rețele. Își folosesc fiecare moment liber pe care îl au pentru a „vedea ce mai e nou”, fac teme pe fugă sau superficial, noaptea stau până târziu. Drept consecință unii sunt adesea obosiți la ore, nu se pot concentra; nu par să conștientizeze pericolele la care se supun când vorbesc cu persoane complet necunoscute cu care interacționează pe chat-uri; nu își selectează conținuturile pe care le vizualizează, trecând cu ușurință de la materiale amuzante la unele care pot fi vulgare. Am folosit Focus Grup-ul pentru: Obținerea de informații detaliate despre atitudini, percepții, comportamente și motivații; Obținerea de idei noi; Pentru a înțelege mai bine concluzii interesante sau neașteptate; Evaluarea unei intervenții sau metode noi; Furnizarea unor propuneri, sugestii de optimizare.

Elaborați ghidul de Focus Grup. Pentru buna desfășurare a acestei metode este necesar să înregistrăm discuția de grup, apoi să transcriem absolut fiecare cuvânt/sunet. Echipa de experți trebuie să citească cu atenție notițele, să discute între ei și totodată să-și stabilească o strategie de analiză. Înainte de a începe interviul nostru ați putea să ne spuneți cum vă simțiți în această postură de interviuat, dat fiind faptul că acesta este înregistrat? Aceasta a fost prima întrebare adresată participanților. La început,

participanții s-au simțit puțin intimidati, însă s-au adaptat foarte rapid. Fiecare participant a răspuns liber la întrebare, fără ezitări. Această întrebare a avut rol de deschidere și de acomodare. În urma răspunsurilor am aflat că, pentru unii participanți acest tip de interviu a fost o experiență nouă, dar plăcută.

Spuneți-ne cum vă numiți și de cât timp folosiți rețelele sociale? Această a fost a doua întrebare, specifică întrebărilor de deschidere care a oferit un bun prilej de cunoaștere a participanților, aflând totodată de când aceștia sunt atrași de rețelele sociale. Am observat că toți participanții au răspuns la această întrebare, oferind răspunsuri clare.

Cum ați aflat despre cele mai utilizate rețele de socializare, cum ar fi Facebook, Instagram și Tik Tok? Această întrebare de tranziție a oferit posibilitatea elevilor de a se exprima într-un mod mai elaborat. Totodată, a încadrat participanții în subiectul abordat. Unii participanți au avut nevoie de puțin timp de gândire, dat fiind faptul că folosesc rețelele sociale de mulți ani și nu aveau un răspuns exact. Pe de altă parte, alți participanți au răspuns foarte concret. Mai putem menționa faptul că unii dintre ei au acordat răspunsuri ample, complete, iar alții mult mai precise.

Gândiți-vă ce anume vă trezește interes în utilizarea acestor rețele sociale ; care au fost primele dvs. impresii? Întrebarea aceasta a avut nevoie de un răspuns mai amplu punând participanții în situația de a gândi mai în profunzime. Toți participanții au răspuns, unul dintre ei având nevoie de o explicație minoră. După primirea explicației, a putut să-și reformuleze răspunsul. În mare măsură impresiile acestora au fost pozitive , dar au existat și câteva păreri negative. Mulți dintre ei afirmă ca Facebook reprezintă activitatea care le oferă posibilitatea de a comunica permanent cu prietenii, iar acest lucru este foarte perceput ca fiind foarte important și plăcut pentru ei

Care sunt opțiunile acestor rețele de socializare pe care le folosiți în mod deosebit? Întrebarea aceasta a fost o întrebare cheie pentru participanții interviului, la care majoritatea au avut aproape aceleași răspunsuri, și anume faptul că rețelele sociale le oferă posibilitatea să discute cu prietenii, familial or, dar și să desfășoare diferite activități de relaxare. Mulți dintre ei preferă jocurile de grup, deoarece acestea le oferă oportunitatea de a-și face noi prieteni. Deasemenea aceștia urmăresc și diverși oameni valoroși de la care se pot inspira în viața de zi cu zi.

Care considerați că sunt avantajele și dezavantajele rețelele de socializare? Această întrebare i-a făcut pe participanți să aibă nevoie de mai mult timp de gândire. În ceea ce privește avantajele, aceștia au acordat un răspuns mai elaborat, în schimb nu au găsit prea multe dezavantaje. Mulți dintre ei au afirmat faptul că rețelele de socializare le oferă posibilitatea de a discuta cu prieteni și familie de la mii de km...

Cum reușiți să păstrați relațiile de prietenie prin intermediul rețelelor de socializare ? Nu vă lipsește interacțiunea fizică? Spre surprinderea noastră, la această întrebare participanții au demonstrat faptul că, de fapt preferă interacțiunea online, decât cea fizică. Acest lucru le oferă libertatea de a comunica de oriunde și oricând. S-a afirmat și că s-au oboșuit cu mediul online, simțindu-se comozi în utilizarea acestora. În ceea ce privește menținerea relațiilor cu apropiații, participanții menționează că organizează diverse apeluri video cu aceștia, împărtășind deasemenea diverse filmări, poze etc pentru a nu pierde niciun moment din viața fiecăruia.

Cum considerați că influențează acestea randamentul dvs. școlar? În încheierea interviului, unii participanți au recunoscut faptul că sunt zile în care rețelele sociale influențează randamentul lor școlar, deoarece adesea petrec prea mult timp în fața calculatorului sau telefonului, fapt care-i face uneori să neglijeze activitatea școlară. Prin intermediul metodei “Mesei încăpătoare” vom analiza răspunsurile elevilor și le grupăm în funcție de numărul întrebărilor.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

FOLOSIREA PLATFORMELOR DIGITALE INTERACTIVE

IN PREDAREA DISCIPLINEI LIMBA ȘI LITERATURA ROMANA LA CURSULUI DE FORMARE „USING ICT TO SUPPORT ADULT LEARNERS IN INCLUSIVE

EDUCATION SETTINGS”, desfășurat în cadrul proiectului

ERASMUS+ KA121 Educația adulților, 2025-1-RO01-KA121-

ADU-000324943

*Prof. Chivulescu Elena-Caziana
Liceul Tehnologic Nr. 1, Mărăcineni*

Digitalizarea educației a determinat integrarea tehnologiei în procesul instructiv-educativ, oferind profesorilor și elevilor noi oportunități de învățare. Platformele digitale interactive facilitează desfășurarea unor activități atractive, stimulează implicarea activă a elevilor și contribuie la dezvoltarea competențelor-cheie, precum comunicarea, colaborarea, creativitatea și competențele digitale. În cadrul disciplinei **Limba și literatura română**, utilizarea unor aplicații precum **Mentimeter**, **Mindomo**, **Canva**, **Padlet**, **My Storybook** și **Word Cloud Art** transformă lecțiile într-un proces dinamic și centrat pe elev.

1. Mentimeter – evaluare și brainstorming interactiv

Mentimeter este o platformă online care permite profesorului să creeze sondaje, chestionare, quiz-uri și nori de cuvinte, iar elevii răspund în timp real utilizând dispozitivele mobile sau calculatorul.

Aplicații la Limba și literatura română

- activarea cunoștințelor anterioare prin brainstorming;
- verificarea înțelegerii unui text literar;
- evaluarea formativă prin teste interactive;
- exprimarea opiniilor despre personaje sau teme literare.

Exemplu de activitate: Înainte de studierea romanului *Ion*, elevii introduc în Mentimeter cuvintele pe care le asociază cu titlul operei. Norul de cuvinte rezultat reprezintă punctul de plecare pentru discuțiile din clasă.

Beneficii

- participarea activă a tuturor elevilor;
- feedback imediat;
- creșterea motivației pentru învățare.

2. Mindomo – organizarea informațiilor prin hărți conceptuale

Mindomo este o aplicație destinată realizării hărților mentale și conceptuale, utile pentru structurarea informațiilor și dezvoltarea gândirii logice.

Aplicații la Limba și literatura română

- analiza structurii unei opere literare;
- caracterizarea personajelor;
- organizarea ideilor pentru redactarea unui eseu;
- prezentarea relațiilor dintre teme și motive literare.

Exemplu de activitate: După lectura unei nuvele, elevii creează o hartă conceptuală care cuprinde autorul, tema, personajele, conflictul, momentele subiectului și mesajul operei.

Beneficii

- facilitează înțelegerea și memorarea informațiilor;
- dezvoltă capacitatea de analiză și sinteză;
- stimulează creativitatea.

3. Canva – proiecte și prezentări creative

Canva este o platformă pentru realizarea de prezentări, postere, infografice și materiale vizuale.

Aplicații la Limba și literatura română

- realizarea unor afișe despre autori;
- elaborarea prezentărilor multimedia;
- crearea infograficelor despre curentele literare;
- ilustrarea personajelor și a operelor studiate.

Exemplu de activitate: Elevii realizează un poster digital despre Mihai Eminescu, incluzând imagini, citate reprezentative și informații despre activitatea literară.

Beneficii

- dezvoltă creativitatea și spiritul estetic;
- îmbunătățește competențele digitale;
- favorizează învățarea prin proiect

4. Padlet – colaborare și schimb de idei

Padlet este un panou virtual colaborativ pe care elevii pot publica texte, imagini, videoclipuri și documente.

Aplicații la Limba și literatura română

- realizarea unui jurnal de lectură;
- colectarea impresiilor despre opere literare;
- construirea unui portofoliu digital;
- desfășurarea activităților de grup.

Exemplu de activitate: După lectura unei opere, fiecare elev postează pe Padlet un citat preferat și explică semnificația acestuia. Colegii pot comenta și completa ideile.

Beneficii

- stimulează colaborarea și comunicarea;
- dezvoltă competențele de argumentare;
- permite învățarea sincronă și asincronă.

5. My Storybook – dezvoltarea competențelor de scriere creativă

My Storybook este o platformă care permite crearea de cărți digitale ilustrate, în care elevii pot combina textul cu imagini și elemente grafice.

Aplicații la Limba și literatura română

- redactarea de povești originale;
- rescrierea unui final de basm sau de povestire;
- realizarea unor jurnale de lectură ilustrate;
- dezvoltarea competențelor de exprimare scrisă.

Exemplu de activitate: După studierea unui basm, elevii creează propria variantă modernă a poveștii, ilustrând fiecare pagină și redactând dialogurile personajelor.

Beneficii

- dezvoltă imaginația și creativitatea;
- îmbunătățește exprimarea scrisă;
- stimulează interesul pentru lectură și redactare.

6. Word Cloud Art – reprezentarea vizuală a vocabularului

Word Cloud Art este o aplicație care generează nori de cuvinte pe baza termenilor introduși, punând în evidență frecvența și importanța acestora.

Aplicații la Limba și literatura română

- identificarea cuvintelor-cheie dintr-un text;
- analiza vocabularului unui personaj;
- recapitularea noțiunilor importante;
- introducerea unei teme noi.

Exemplu de activitate: După lectura unei poezii, elevii selectează cele mai importante cuvinte și creează un nor de cuvinte sub forma unei inimi, a unei cărți sau a unui copac, interpretând apoi semnificația acestora.

Beneficii

- facilitează înțelegerea mesajului textului;
- dezvoltă capacitatea de selecție și analiză;
- oferă o reprezentare vizuală atractivă a informațiilor.

Avantajele utilizării platformelor digitale

Integrarea acestor platforme în procesul didactic contribuie la:

- creșterea motivației și implicării elevilor;
- dezvoltarea competențelor digitale și de comunicare;
- stimularea gândirii critice și a creativității;
- încurajarea colaborării și a învățării prin proiecte;
- diversificarea metodelor de evaluare și autoevaluare;

- adaptarea procesului educațional la stilurile diferite de învățare ale elevilor.

Concluzie

Platformele digitale interactive **Mentimeter**, **Mindomo**, **Canva**, **Padlet**, **My Storybook** și **Word Cloud Art** reprezintă resurse valoroase pentru modernizarea predării disciplinei **Limba și literatura română**. Aceste instrumente transformă elevii din simpli receptori ai informației în participanți activi la procesul de învățare, favorizând colaborarea, creativitatea și dezvoltarea competențelor specifice secolului XXI. Folosite în mod echilibrat și integrate în strategii didactice interactive, ele contribuie la crearea unui mediu educațional atractiv, eficient și adaptat cerințelor actuale ale societății bazate pe cunoaștere.

Bibliografie

Lucrări de specialitate

1. Cerghit, Ioan (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
2. Cucoș, Constantin (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
3. Oprea, Crenguța-Lăcrămioara (2009). *Strategii didactice interactive*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Pânișoară, Ion-Ovidiu (2015). *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*. Iași: Editura Polirom.
5. Joița, Elena (2006). *Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente, strategii*. București: Editura Aramis.

Documente curriculare

6. Ministerul Educației. *Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română – învățământ primar/gimnazial/liceal*.
7. Ministerul Educației. *Repere metodologice privind aplicarea curriculumului la disciplina Limba și literatura română*.

Resurse digitale

8. [Mentimeter](#) – platformă pentru sondaje interactive, quiz-uri și nori de cuvinte.
9. [Mindomo](#) – aplicație pentru realizarea hărților mentale și conceptuale.
10. [Canva for Education](#) – platformă pentru realizarea materialelor grafice și a prezentărilor educaționale.
11. [Padlet](#) – instrument colaborativ pentru organizarea și distribuirea resurselor educaționale.
12. [My Storybook](#) – platformă pentru crearea de cărți digitale ilustrate.
13. [Word Cloud Art Creator](#) – aplicație pentru realizarea norilor de cuvinte personalizați.

PROBA LABIRINTULUI ÎN CREAȚIA LUI

MIRCEA ELIADE - studiu

Prof. Gabriela Isacovici

Școala Gimnazială TRAIAN Pitești

Etimologic, cuvântul *labirint* derivă de la grecescul *labrys* și înseamnă secure, bardă cu două tăișuri, secure rituală făcută probabil din piatră și găsită destul de des în multiple variante în cursul săpăturilor de la Cnossos.

Strabon descrie labirintul ca pe o operă ce nu e mai prejos decât piramidele. Încă de pe vremea lui Platon, labirintul a fost prezent ca o figură de stil, ba mai mult chiar, ca o imagine care poate fi considerată "arhetipică". Se poate întâmpla să nu existe epoci - ca a noastră de exemplu - pe care pe drept cuvânt să le putem numi „labirintice”, fără ca prin aceasta ele să fie mai fertile în reprezentări ale labirintului.

Labirintul este un drum complicat în mod neregulat, cu multe coridoare, prin care sau în jurul căruia e greu să găsești direcția, fără ajutorul unei călăuze. Este un loc încurcat de drumuri care face dificilă ieșirea. Există însă labirinturi care au o ieșire ce poate fi găsită și nu întotdeauna labirintul este un dispozitiv de „drumuri” sau coridoare. Vom putea spune că labirintul este un drum întortocheat, construit cu intenția de a obstacula, contraria sau înșela pe cei care vor să ajungă la obiectivul spre care acesta conduce. Un labirint nu trebuie să fie niciodată închis; el poate avea sau nu un centru, dar există și labirinturi cu mai multe centre. De altfel, centrul poate fi de trecere sau de sosire. Cu alte cuvinte, de-a lungul drumului pot exista cotituri obligate sau bucle din care drumul este reluat

pentru a se ajunge la „adevăratul” și ultimul centru. Totodată, centrul poate fi închis sau deschis, adică, odată ajunși în centru, va trebui, pentru a ajunge afară, să ieșim printr-o poartă unică. Parcursul poate începe din centru sau poate sfârși la el. Toate labirinturile care au un singur centru pot fi reduse teoretic la o buclă. Aceasta este destul de „intuitivă” și nu poate fi identificată cu labirintul deși există totuși o înrudire între cele două reprezentări.

Într-un interviu, Mircea Eliade spunea „... eu cred că labirintul este imaginea prin excelență a inițierii ...”¹. Se știe că autorul însuși și-a comparat propria-i viață cu un labirint. Sistematizând cele afirmate mai sus, am putea spune că întreaga viață a lui Eliade a fost o succesiune de inițieri, un labirint - ca loc al inițierilor. De-a lungul **Jurnalului** observăm că două figuri sunt cel mai profund înscrise în viața sa: Labirintul și Ulise, două figuri duble. La Ulise, rătăcirea și patria sunt inseparabile iar Labirintul are sens numai dacă rătăcește, dar nu haotic și pentru totdeauna. Dacă reușești să ieși din Labirint, atunci devii o altă ființă. Însă ca să poți ajunge la lumină, la centru, în labirint trebuie să pătrunzi singur. A pătrunde în centru e un ritual inițiat, ca în mitul lui Tezeu. Simbolismul labirintului este deosebit de complex.

Drumul amăgitor întreprins cu siguranță dar și cu șiretenie până în centrul labirintului, lupta și întoarcerea victorioasă, reia o anume viziune asupra vieții și a morții, asupra tentativei

de purificare a eului silit să se confrunte cu forțele oarbe ale întunericului reprezentate de hybrisul generat el însuși de neputința umană în fața destinului. Din peregrinarea sa aventuroasă omul se întoarce purificat, eliberat de spaima și incertitudinea călătoriei sale nesigure. Figurarea labirintului poate fi asimilată cu o tentativă sintetică de reprezentare a existenței ca un drum ce se finalizează cu regenerarea spiritului după moarte, după un proces de perfecționare interioară a individului, proces care poate să îl aducă pe acesta până la posibila identificare cu divinitatea. Acest drum are un caracter inițiativ.

În general, și aproape indiferent de împrejurările în care e reprezentat, simbolul labirintic poartă cu sine, chiar abstract de contextul în care e plasat, ideea vieții umane ca un continuu pelerinaj către un centru. Găsirea, ajungerea acestui centru, e sinonimă cu realizarea posibilității unei mutații, centrul fiind întotdeauna un loc al transformărilor.

Drumul spre centru poate însemna însuși itinerariul spiritual pe care l-a parcurs Eliade în vederea găsirii de sine, atât ca ființă creatoare individuală, cât și ca membru al unei civilizații care-și putea afla axa printr-o raportare articulată și coerentă la universul culturii. Totodată, obsesia centrului - și deci a labirintului - precum și a etapelor care conduc către el poate fi socotită tema dominantă a întregii opere a savantului român.

Tehnica socratică se fundează pe siguranța că orice om are adevărul în el; trebuie doar să i-l amintești; să-l scoți la lumină. Tot după Socrate, omul suferă pentru că ignoră valoarea și „situația” propriului suflet își ignoră, adică, propriul său „centru”. Suferința, drama, dezastrul condiției umane se datorește unei absurde amnezii: „omul nu își mai amintește adevărul, nu își mai recunoaște sufletul”². Salvarea omului, tot în opinia lui Socrate, stă în putința sa de a-și aminti sau de a recunoaște adevărul. Dar acest

„adevăr” este în om, alcătuind chiar centrul ființei sale. Drumul spre înțelepciune sau spre libertate este un drum spre centrul ființei sale. Deci această căutare a „centrului” poate fi comparată cu o lungă călătorie prin labirint; ea este un fel de încercare inițiativă. De altfel, chiar Eliade afirma: „... pe de altă parte, consider că orice existență omenească este alcătuită dintr-o serie de încercări inițiatice; omul se face printr-un șir de inițieri inconștiente.”³

Ca să pătrunzi în labirint și să descoperi în curând unitatea unei opere și a unei vieți, orice intrare e potrivită. Ucenicia în India la 20 de ani și apropierea de Jung la „Eranos”, cu 20 de ani mai târziu, adâncile rădăcini românești, de recunoscut până și în felul de a considera lumea drept patrie; inventarul miturilor alcătuit pe baza înțelegerilor; strădania istoricului și străvechea pasiune de a născoci legende; Nicolaus de Cusa și Himalaya; se înțelege de ce la Eliade tema labirintului răsună atât de des și de stăruitor.

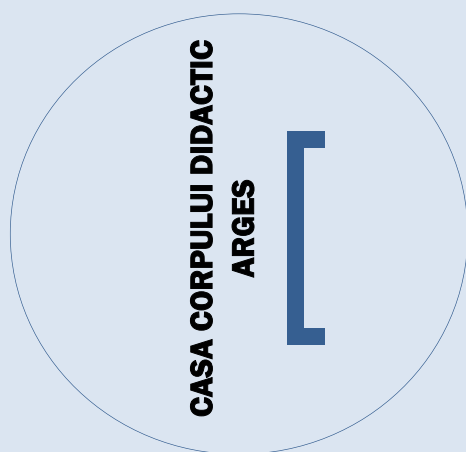
Un labirint este uneori apărarea magică a unui centru, a unei bogății, a unui înțeles. Pătrunderea în el poate fi un ritual inițiativ, după cum se vede în mitul lui Tezeu. Acest simbolism este modelul oricărei existențe care trecând prin numeroase încercări, înaintază spre propriul său centru, spre sine însuși, Atman, pentru a folosi un termen indian des întâlnit la Eliade. „... De mai multe ori am avut conștiința că ies dintr-un labirint, că am găsit firul. Înainte mă simțeam disperat, oprimat rătăcit... Desigur, nu mi-am spus: « Sunt pierdut în labirint », dar, la sfârșit, am avut totuși impresia că am ieșit biruitor dintr-un labirint. Fiecare a cunoscut această experiență. Mai trebuie spus că viața nu e făcută dintr-un singur labirint: încercarea se reînnoiește.”⁴ În repetate rânduri, Mircea Eliade afirma că orice existență umană este ca o trecere prin labirint iar ieșirea se află numai în creație, căci omul, ca ființă, este prin excelență creator. Întocmai ca și Faust, personajul poetului german

J.W.Goethe, Mircea Eliade pare a se afla în permanență pe drum, în căutarea a ceva ce depășește fiecare situație în parte; el își trăiește

viața ca pe un șir de experiențe în care se angajează intens, dar nu și total, în urmărirea unui destin înalt și, prin aceasta, mai îndepărtat.

Bibliografie

- Mircea Eliade, *Încercarea labirintului*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1990, pag. 31.
- Mircea Eliade, *Drumul spre centru*, București, Ed. Univers, 1991, pag. 179.

IMPORTANȚA PROFESORULUI DIRIGINTE IN FORMAREA RELAȚIILOR DE COOPERARE INTRE ELEVI

Prof. Catrina Mirela
Școala Gimnazială "Vintilă Brătianu", Ștefănești

Relațiile educaționale existente între elevii unei clase îl definește ca un grup social. Abric (2002, p. 102) definește *grupul* ca fiind un ansamblu de persoane aflate în interacțiune și participând la o activitate comună.

Clasa de elevi este un grup școlar omogen din punct de vedere al vârstei, nevoilor, dar eterogen în ceea ce privește trăsăturile de personalitate ale acestora. Ciucă (1998, p. 27-28) precizează că profesorii și mai ales profesorul-diriginte au un rol major în crearea în cadrul clasei de elevi a unui climat social cu influențe benefice în formarea pentru viață a tânărului în devenire.

Relațiile educaționale se desfășoară într-un cadru educațional dinamic și în permanentă schimbare. Între membrii grupului (elevi) și între aceștia și profesor se stabilesc raporturi de muncă și comunicare ce sunt reglementate de normele de funcționare. Atunci când trebuie să realizeze o activitate, între membrii grupului se pot constitui două tipuri de relații: *de competiție* (când membrii grupului își văd reciproc scopurile ca fiind contradictorii) sau *de cooperare* (când membrii grupului colaborează pentru împlinirea unui scop comun). În țara noastră, în mediul școlar, se promovează, în general, un climat competitiv și individualist. Dintre efectele pozitive ale competiției asupra elevilor amintim: fixarea aspirațiilor mai înalte, ambiția și perseverența de a atinge aceste aspirații, dorința de autodepășire și de depășire a celorlalți, dezvoltarea spiritului critic și autocritic. Dintre efectele negative ale competiției asupra elevilor, enumerăm: creșterea conflictelor, neîncrederii, suspiciunii, frustrarea copiilor mai puțin dotați care se constituie în subgrupuri de același nivel, slaba interacțiune între colegi, lipsa comunicării, impunerea ideilor în fața celorlalți, scăderea coeziunii grupului.

Efectele pozitive ale cooperării asupra elevilor sunt: comunicarea deschisă, prietenie și încredere între colegi, ajutor reciproc, climat lipsit de tensiuni în care fiecare să se simtă bine alături de ceilalți, respect și empatie față de ceilalți, creșterea stimei de sine, creșterea coeziunii de grup. Doar două efecte

negative ale cooperării asupra elevilor ar putea fi posibile și anume: pierderea motivației intrinseci și a efortului individual în cadrul unei sarcini colective.

Din cele enunțate anterior, concluzionăm că învățarea bazată pe cooperare este mai eficientă decât cea bazată pe competiție dar, prima o include într-o oarecare măsură și pe cea de-a doua. Pentru a fi eficientă pentru toți membrii grupului, în activitățile educative trebuie combinate metodele cooperative cu cele competitive. Pentru a forma la elevi o atitudine cooperant-participativă, profesorul trebuie să dea dovadă de măiestrie în alternarea tehnicilor cooperative, individuale și competitive, în concordanță totodată, cu obiectivele școlare propuse.

Pentru a funcționa și a satisface trebuințele membrilor săi, grupul trebuie să îndeplinească două cerințe: *realizarea sarcinii* și *menținerea coeziunii* prin care se identifică. Eforturile depuse pentru realizarea sarcinii concentrează acțiunile membrilor grupului, structurează relațiile intragrupale, racordează activitatea grupului la obiectivele sistemului sociocultural căruia îi aparține. Realizarea sarcinii la un nivel înalt de performanță este condiționată de coeziunea grupului, care determină coordonarea și concentrarea eforturilor comune.

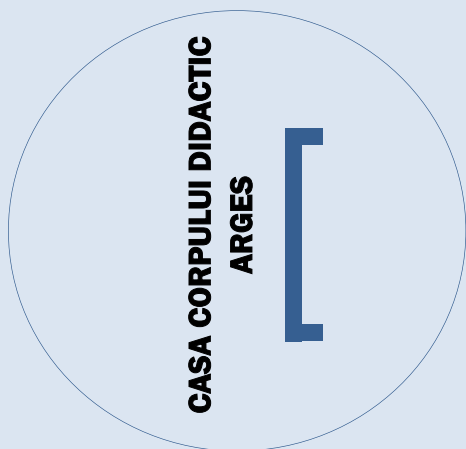
Grupurile cu coeziune ridicată sunt capabile să-și stabilească mai ușor standarde de performanță și pot oferi o gamă mai largă de recompense membrilor grupului. Shaw (1997, pp.98-112; 2000, p.56) a remarcat că, la grupurile cu coeziune înaltă predomină relațiile de prietenie și cooperare, utilizând o formă democratică de control a comportamentului. În schimb, în grupurile cu coeziune redusă, membrii erau ostili, necooperanți, chiar agresivi unii cu ceilalți, adoptând o formă autocratică de luare a deciziilor.

Pentru a organiza clasa ca un grup funcțional, profesorul diriginte are datoria de a stabili și veghea asupra respectării normelor de grup, de a aplană situațiile conflictuale și de a autoresponsabiliza elevii astfel încât printr-o comunicare deschisă să se păstreze un echilibru între orientarea spre scop și satisfacerea nevoilor personale

Cadrul didactic trebuie să determine o atitudine activă din partea elevilor, să creeze un climat stimulat pentru desfășurarea activităților și să contribuie la formarea și menținerea coeziunii grupului.

Bibliografie:

1. Abric, J.C., *Psihologia comunicării – Teorii și metode*. Editura Polirom, 2000, Iași;
2. Ciucă, D., *Exercițiul democratic se învață în școală. Dirigenție, consiliere și orientare*. Colecția dirigintelui, vol. IV, Editura Tribuna Învățământului, 1998, București;
3. Golu, M., *Bazele psihologiei generale*. Editura Universitară, 2002, București;
4. Shaw, S.M., (1997), Controversies and contradictions in family leisure: An analysis of conflicting paradigms. *Journal of Leisure Research*, 29 (1), pp.98-112;

INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN ACTIVITĂȚILE DIDACTICE

Prof. Ghilencia Mirela Elena
Școala Gimnazială „Petre Tudose” Mălureni

În vederea realizării unei educații de calitate, în condițiile actuale, cu exigențele care se impun, este imperios necesară utilizarea la clasă a noi metode de lucru cu elevii (numite metode activ-paricipative, cum ar fi: studiul de caz, realizarea de proiecte, portofolii, parteneriate educaționale, lucrul în echipă, etc.). Acestea vor valorifica potențialul individual al fiecărui copil și sunt centrate pe nevoile elevului.

Sistemul de învățământ este influențat și de schimbările pe care le trăim la nivel economic, social, politic, cultural și tehnologic. Pentru a putea face față noilor realități din educație, cadrele didactice trebuie să aibă aptitudinile necesare, să fie motivate și bine pregătite pentru această profesie. Pe cât este de importantă formarea inițială a cadrelor didactice, la fel s-a dovedit a fi și perfecționarea profesională continuă a acestora.

Dacă sistemul de formare continuă a cadrelor didactice ar căpăta o nouă orientare, atunci profesorii ar putea dezvolta la elevi noi competențe de comunicare, creativitate, curiozitate, gândire critică, capacități de sinteză, colaborarea. Metodele tradiționale, prin care copiii erau doar spectatori și asimilau cunoștințe, sunt înlocuite de metodele active care promovează libertatea de gândire și exprimare ale copiilor, determinându-i astfel să treacă prin

filtrul propriu informațiile primite de la profesori sau descoperite de ei și să nu ia totul de-a gata.

Conceptul de formare continuă este definit, în studiile europene de specialitate, ca fiind

„un ansamblu de activități și de practici care cer implicarea educatorilor pentru amplificarea cunoștințelor proprii, perfecționarea deprinderilor, analiza și dezvoltarea atitudinilor profesionale.” (EURYDICE. Rețeaua de Informare despre Educație în Comunitatea Europeană, 1997, pp. 8-9).

Într-o lume în continuă schimbare, tot mai complexă și exigentă, cheia promovării unei educații de înaltă clasă este formarea cadrelor didactice. Pentru a face față timpurilor în care trăim, trebuie să asistăm la îmbunătățirea formării inițiale, dar și a formării continue și dezvoltării profesionale a tuturor cadrelor didactice. În legislația românească, se precizează că

„formarea continuă asigură actualizarea și dezvoltarea competențelor personalului didactic, inclusiv dobândirea de noi competențe, în funcție de evoluțiile din planul nevoilor de educație și al curriculum-ului educațional, precum și în funcție de exigențele privind adaptarea competențelor personalului didactic la schimbările din structurile/procese de educație.” (Metodologia formării continue a personalului didactic din

învățământul preuniversitar, anexă la O.M. Nr. 5720/20. 10. 2009, p. 1)

Prin programele de formare continuă poate fi evaluată capacitatea profesorului de a mobiliza, a combina și a utiliza în manieră proprie și autonomă capacitățile de cunoaștere, deprinderile și competențele generale și profesionale în funcție de specificul situației și capacitatea profesorului de a face față schimbării și neprevăzutului, adaptabilității acestuia.

Un program de îmbunătățire a calității educației prin procesul de formare continuă a cadrelor didactice poate fi considerat reușit dacă fiecare participant are convingerea că programele sunt utile, valide și că îl pot ajuta în realizarea obiectivelor profesionale și personale.

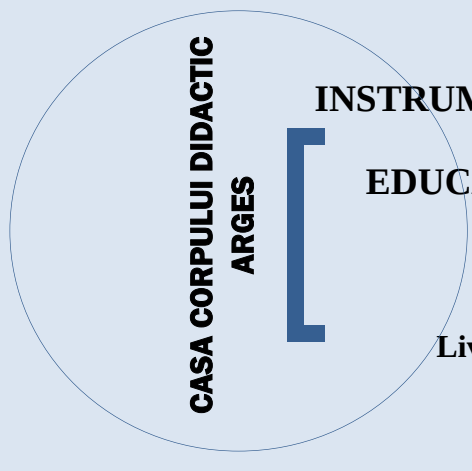
Bibliografie:

Boncu Ștefan – „Psihosociologie școlară”, Editura Polirom, București, 2013;

Nicola Ioan – „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București, 2003;

Mîndru Elena – „Strategii didactice interactive”, Editura Didactica Publishing House, București, 2005

În demersurile didactice trebuie să avem mare grijă, când, cum și ce metodă aplicăm, deoarece practicile didactice pe care le inițiem trebuie să fie în concordanță cu particularitățile de vârstă și posibilitățile cognitive și practice ale copiilor. Nu orice metodă poate fi aplicată în cadrul oricărei categorii de activitate sau la orice nivel de vârstă. În alegerea metodelor pe care le vom aplica, trebuie să ținem cont de tema tratată, de tipul ei (de predare, învățare, evaluare) și de nivelul de dezvoltare intelectuală al copiilor. De aceea, este necesar un studiu profund al acestor metode, o analiză amănunțită, creativitate, responsabilitate didactică și capacitate de adaptare și aplicare.

INSTRUMENTE DIGITALE IN PROCESUL INSTRUCTIV- EDUCATIV - TENDINȚE, PRACTICI DE SUCCES ȘI EXEMPLE APLICATE(1)

Livresq · Genially · Kahoot! · Wayground · Prezi · Liveworksheets

Prof. Daniela Alice Manolescu
Colegiul Național Alexandru Odobescu Pitești

]

În anul 2026, utilizarea instrumentelor digitale în procesul instructiv-educativ nu mai reprezintă o simplă alternativă metodologică, ci o componentă fundamentală a proiectării didactice. Profesorii au la dispoziție o multitudine de platforme care promit creșterea implicării elevilor, personalizarea parcursului de învățare și reducerea timpului administrativ. Totuși, succesul integrării acestor tehnologii depinde de alegerea instrumentului potrivit pentru obiectivul pedagogic vizat.

Sintagma "tehnologie în educație" trebuie înțeleasă dincolo de simpla prezență a unui videoproiector sau a unor tablete în clasă. Ea implică o regândire a rolului profesorului — din transmitător de informații în

facilitator al experiențelor de învățare — și o reconfigurare a spațiului educațional, care depășește granițele fizice ale sălii de clasă.

Cercetările recente confirmă că instrumentele digitale, utilizate cu discernământ pedagogic, contribuie la:

- creșterea motivației și a angajamentului elevilor prin elemente de gamificare și interactivitate
- personalizarea parcursului de învățare în funcție de ritmul și nevoile individuale
- dezvoltarea competențelor digitale esențiale pentru piața muncii a secolului XXI
- facilitarea evaluării formative continue și a feedback-ului imediat
- extinderea spațiului de învățare dincolo de ora de curs, prin acces 24/7 la resurse

Înainte de a analiza fiecare platformă în detaliu, să observăm o imagine de ansamblu a celor șase instrumente, cu accent pe inovațiile anilor 2025–2026:

Platformă	Funcționalitate principală
Livresq	Creare lecții interactive, export SCORM/HTML5
Genially	Infografice, prezentări, escape rooms interactive
Kahoot!	Gamificare, evaluare formativă, microlearning
Wayground	Resurse aliniate la standarde, diferențiere, evaluare
Prezi	Prezentări dinamice pe canvas, instruire video
Liveworksheets	Fișe de lucru interactive, auto-corectare

Acest tabelul evidențiază o convergență clară către funcționalități AI și integrări cu sistemele de management al învățării (LMS). Wayground și Kahoot! Sunt utilizate la evaluări asistate de inteligența artificială, în timp ce Livresq și Genially rămân esențiale pentru crearea de materiale vizuale și cursuri structurate.

Livresq este o platformă românească de tip eLearning Authoring Tool, concepută pentru a permite oricărui cadru didactic să creeze lecții interactive, fără cunoștințe tehnice avansate. Materialele pot fi exportate în formate SCORM și HTML5, asigurând portabilitate și independență față de o singură platformă de găzduire.

Funcționalități cheie:

- Editare vizuală tip drag-and-drop - fără cod
- Activități interactive: completare, asociere, ordonare, răspuns multiplu
- Export SCORM/HTML5 pentru integrare în orice LMS
- Bibliotecă globală cu mii de lecții validate, accesibilă tuturor profesorilor
- Rapoarte de progres pentru fiecare elev în parte

Exemplu didactic: Informatică, clasa a X-a - Interogări în Microsoft Access. Profesorul creează în Livresq o lecție structurată în 4 secțiuni: (1) un videoclip demonstrativ pas-cu-pas despre Query Wizard; (2) o diagramă interactivă a ferestrei de creare a interogărilor, cu zone care se deschid la click și explicații; (3) un tabel interactiv cu tipurile de interogări și cazurile de utilizare; (4) un mini-test de autoevaluare cu 5 întrebări și feedback instant. Lecția este accesibilă oricând, iar profesorul primește rapoarte despre progresul fiecărui elev.

Impactul pedagogic: Diferențierea instruirii · Autonomia elevului · Evaluare formativă continuă

Genially este o platformă de creare a conținutului vizual interactiv, utilizată pe scară largă pentru realizarea de prezentări, infografice, jocuri didactice și escape room-uri educaționale. Interfața modernă și biblioteca bogată de șabloane permit crearea rapidă de materiale profesionale, fără scriere de cod. Integrarea nativă cu Google Classroom elimină barierele tehnice în distribuirea materialelor.

Îmbunătățiri recente (2025–2026): Genially AI accelerează semnificativ procesul de creare - profesorul introduce o temă sau un text, iar platforma generează automat structura vizuală a prezentării, pe care cadrul didactic o personalizează ulterior.

Exemplu didactic: TIC, clasa a V-a - Componentele calculatorului. Profesorul creează un infografic interactiv al componentelor unui calculator. Fiecare componenta este un hotspot clic: calculatorul deschide un pop-up cu animația componentelor fizice vizibile la exterior. La final, un escape room didactic cu 3 camere de parcurs testează înțelegerea: elevii răspund la întrebări pentru a „debloca” ușa următoarei camere. Materialul este partajat direct în Google Classroom.

Impactul pedagogic: Învățare vizuală · Explorare activă · Gamificare · Motivare intrinsecă

Kahoot! este una dintre cele mai cunoscute platforme educaționale la nivel mondial, cu sute de milioane de utilizatori activi. Conceptul central transformă evaluarea într-un joc de tip quiz, în care elevii concurează în timp real de pe propriile dispozitive.

Îmbunătățiri recente (2025–2026):

- Accuracy mode - elimină bonusurile de viteză; câștigă cel care răspunde corect, nu cel mai rapid
- Lecture mode - profesorul controlează ritmul și ascunde clasamentul, ideal pentru predarea de concepte noi
- Generator AI din PDF, URL sau videoclipuri YouTube — suport pentru peste 50 de limbi
- Kahootopia! - insulă virtuală a clasei care crește pe măsura progresului elevilor, ligi globale, Time Machine

Exemplu didactic: Informatică, clasa a X-a - Interogări Access. La începutul orei, un Kahoot de 5 întrebări (cu Accuracy mode activat) verifică noțiunile despre tabele și relații. La finalul lecției, un Kahoot de 8 întrebări evaluează înțelegerea tipurilor de interogări și a pașilor Query Wizard. Profesorul vede în timp real care întrebări au generat cele mai multe erori și reia explicația pentru acele concepte.

Impact pedagogic: Evaluare formativă instantanee · Feedback colectiv · Motivare prin competiție pozitivă

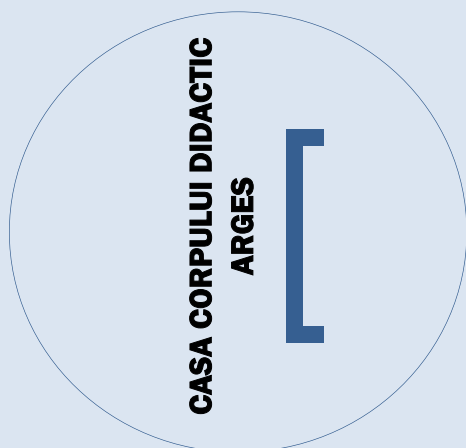
Bibliografie:

Kahoot!: Kahoot! EDU Summit 2025 - Key Takeaways - kahoot.com;

Genially: Genially and Google Classroom — help.genially.com; elearningindustry.com

Livresq: Manual de utilizare Livresq - livresq.com; Pedagogie Digitală - livresq.com

Vuorikari, R. et al. (2022). DigComp 2.2: The Digital Competence Framework for Citizens. Publications Office of the European Union.

”CEEAA CE SPUNEM CONTEAZĂ MAI PUȚIN DECÂT FELUL ÎN CARE SPUNEM....”

*Prof. Lemnaru Georgeta
Liceul Tehnologic “Astra”-Pitești*

“În comunicare cuvintele joacă un rol atât de mic încât și un surdo-mut ar putea ține un discurs.”

Atunci când cineva ne vorbește, ceea ce simțim față de ce ne spune, provine de la instrumentele prin care comunicăm:

Voce

Chip

Gesturi

Limbajul trupului

ORICE formă de comunicare are două componente: **Conținutul** și **Relația**

Dacă ne întâlnim cu un coleg dimineața și îi spui: “Bună dimineața, ce zi frumoasă e azi!” pe un ton jovial și zâmbind, conținutul e fraza pronunțată în timp ce relația se transmite prin zâmbet și tonul jovial.

Dacă spunem aceleași lucruri, dar pe un ton diferit și cu o figură posomorâtă, efectul va fi total diferit, ceea ce înseamnă că în comunicare, felul în care spunem ceva înseamnă mai mult decât conținutul.

Cu alte cuvinte, **CUM SPUI** e mai important decât **CEEAA CE SPUI**!

“Muzica” pe care o au cuvintele are o influență cu mult mai mare decât conținutul, mai mult decât cuvintele care îl alcătuiesc. Se spune că un actor bun, e bun atunci când te-ar putea face să plângi doar citind cartea de telefon, doar prin intonație, ton, accent, pauze.

Sigur că o comunicare profesională trebuie să fie bogată în conținut, idei, calitate a informațiilor, claritate.... Acest conținut nu ne provoacă automat o decizie favorabilă decât dacă e susținut de o “relație” afectivă pozitivă pe măsură.

Dacă sensul transmis de “muzică” îl confirmă pe cel al cuvintelor, efectul cuvintelor este sporit în avantajul nostru:

- dacă spui “te rog să mă ierți” și în același timp îți curg lacrimile iar vocea îți tremură...cu alte cuvinte, exprimi sentimente, efectul va fi de autenticitate față de același “te rog să mă ierți” spus fără nici cea mai mică urmă de regret pe față;

-dacă felul în care spui ceva e în dezacord cu ceea ce vor cuvintele să exprime, reacția pe care o primești este una de tulburare, neliniște, neîncredere, chiar ostilitate.

Nu avem cum să nu scoatem cuvinte pe gură fără să exprimăm și o anumită “muzică”. Nu putem să vorbim fără să exprimăm sentimente, oricare ar fi acelea.

Dacă vom ști cum să ne modelăm tonul, cum să exprimăm sentimentele potrivite atunci când vorbim, vom face din cuvinte un aliat și vom observa cum oamenii cu care comunicăm înțeleg mai bine ceea ce spunem.

Cuvintele sunt doar o formă, sunt pietre reci. “Muzica” este cea care le încălzește și le dă viață, le apropie de noi și de interlocutor, dă naștere senzațiilor și emoțiilor, ne face să luăm decizii.

Atunci când cineva ne vorbește, ceea ce simțim față de ce ne spune provine de la instrumentele prin care comunicăm:

Voce

Chip

Gesturi

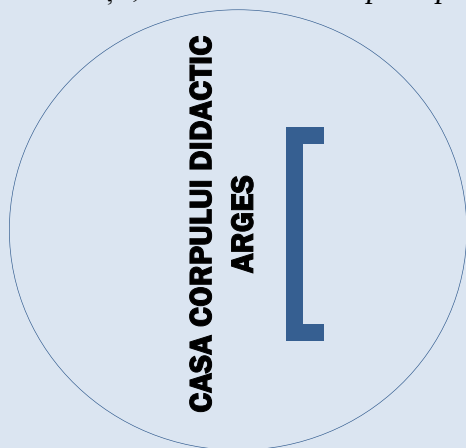
Limbajul trupului.

În concluzie:

” Ceea ce spunem contează mai puțin decât felul în care spunem....”

Bibliografie

1. Pânișoară, I. O. *Comunicarea eficientă*. Iași: Editura Polirom. (2015)
2. Neacșu, I. *Introducere în psihopedagogie*. București: Editura Polirom. (2010).

MOTIVAȚIA ELEVILOR – CHEIA UNEI INVAȚĂRI VII ȘI IMPLICATE. ADAPTAREA DEMERSULUI DIDACTIC LA DISCIPLINA BIOLOGIE

Prof. Biologie Sîrbu Roxana Florentina
Școala Gimnazială „Gheorghe Corneliu” Domnești

Motivația elevilor reprezintă unul dintre factorii determinanți ai succesului școlar și ai formării unor competențe durabile. În contextul actual al educației, caracterizat prin diversitate, ritm accelerat al informației și nevoia de relevanță practică, disciplina Biologie oferă un cadru privilegiat pentru stimularea unei învățări autentice, vii și implicate. Adaptarea demersului didactic la particularitățile de vârstă, interesele și stilurile de învățare ale elevilor devine esențială pentru dezvoltarea motivației intrinseci și a curiozității științifice.

1. Motivația – fundament al performanței școlare

Motivația poate fi definită ca totalitatea factorilor interni și externi care determină inițierea, susținerea și orientarea comportamentului de învățare. În studiul biologiei, motivația intrinsecă este stimulată atunci când elevii descoperă relevanța conținuturilor pentru propria viață: înțelegerea funcționării organismului, adoptarea unui stil de viață sănătos, protejarea mediului sau explicarea fenomenelor naturale.

Profesorul are rolul de facilitator al învățării, creând situații-problemă, contexte investigative și activități interactive care transformă lecția într-un spațiu al descoperirii și al reflecției.

2. Strategii didactice pentru stimularea motivației în Biologie

Învățarea prin descoperire, experimentul, studiul de caz și problematizarea contribuie la implicarea activă a elevilor. Activitățile practice, realizarea de mini-proiecte sau investigații asupra unor teme precum alimentația echilibrată, poluarea sau genetică aplicată oferă sens și aplicabilitate cunoștințelor teoretice.

Integrarea resurselor digitale – simulări, modele 3D, laboratoare virtuale – sprijină vizualizarea proceselor biologice complexe și facilitează adaptarea ritmului de învățare la nivelul fiecărui elev. Utilizarea acestor instrumente stimulează autonomia, responsabilitatea și interesul pentru explorare științifică.

3. Adaptarea demersului didactic la diversitatea elevilor

O învățare motivantă presupune diferențiere și personalizare. Aplicarea metodelor interactive, organizarea activităților pe grupe, utilizarea fișelor diferențiate și oferirea feedbackului constructiv susțin progresul individual și încrederea în propriile capacități.

Evaluarea formativă, centrată pe progres și reflecție, contribuie la consolidarea motivației și la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare. Elevii devin parteneri activi în propriul parcurs educațional.

Concluzii

Motivația elevilor constituie cheia unei învățări autentice și durabile în studiul biologiei. Prin adaptarea strategiilor didactice la nevoile reale ale elevilor și prin valorificarea contextelor aplicative și interdisciplinare, profesorul poate transforma lecția de biologie într-o experiență relevantă și formativă. O educație centrată pe motivație nu urmărește doar transmiterea de informații, ci formarea unor tineri capabili să gândească critic, să investigheze și să aplice cunoștințele în viața cotidiană.

Bibliografie orientativă:

- Goleman, D. (1995). *Emotional Intelligence: Why It Can Matter More Than IQ*. Bantam Books.
- Costică, N. (2008). *Metodica predării biologiei*. Editura Graphys, Iași.
- Duță, N. (2012). *Cariera didactică universitară – Fundamente și strategii formative*. Editura Universitară, București.

POEZII

*Prof. Oprea Claudia-Elena
Clubul Copiilor Mioveni*

8 Martie

8 Martie e o zi minunată,
Este ziua mamei, este binecuvântată.
Mă bucur foarte mult de această zi,
Căci văd candoarea ei în zori de zi.

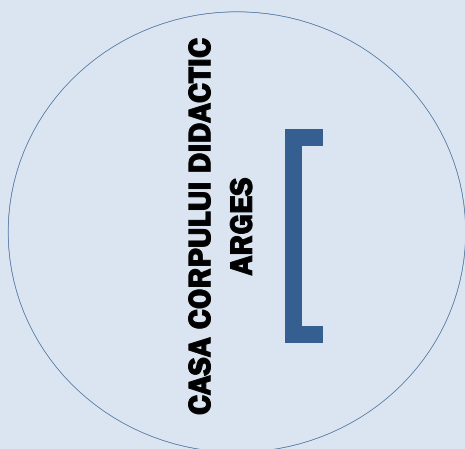
Este o zi a speranței, a bucuriei,
A frumuseții, a iubirii, a veseliei.
Mamele sunt cele mai frumoase,
Sunt suflete calde, bune, armonioase.

Îmi place foarte mult să admir această zi,
Să o privesc și să mă bucur de ea în zori de zi.
Ea mă face să văd bucuria, fericirea.
În ochii de copil e multă bucurie,
Atunci când către mama lui privește cu fericire.

Mamele sunt minunate, sunt asemenea
Unor frumoase și blânde suflete calde,
În ochii mamelor văd multă iubire,
Frumusețe, bunătate și armonie.

1 Martie

De 1 Martie este atât de frumos,
Privesc în natura tândră și este maiestuos,
Oamenii sunt foarte bucuroși
Când privesc ghiociei maiestuoși,
Ce din zăpadă apar albi și gingași,
Ca niște clopoței drăguți și dragi.
Eu privesc florile minunate,
Privesc și într-o minunată carte,
Cu poezii drăguțe, minunate.
Îmi place să privesc și cerul senin,
În fața frumuseții naturii mă înclin.

POVESTEA MĂRȚIȘORULUI

Neculae Iuliana

Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu”, Mioveni

Obiceiu mărțișorului, simbol strămoșesc, care există de mult timp, un scenariu de înnoire a timpului în pragul primăverii, este legat, conform tradiției, de momentul morții și nașterii simbolice a unei zeități feminine aborigene și anume Baba Dochia.

Simbol al primăverii, conform arheologilor, mărțișorul datează de peste opt mii de ani, are origini latine, de pe vremea dacilor și a romanilor. Mărțișorul este și denumirea populară a lunii martie, luna începutului de an agricol.

Obiceiu mărțișorului s-a păstrat până în zilele noastre, dar nu la cotele sensibilității de

altă dată. Tradiția spune că strămoșii nostri purtau monede găurite, atârdate de un fir împletit – colorat în alb și negru. Bănuții erau de aur, argint sau metal obișnuit, indicând cât de bogată sau de săracă era persoana care îi purta.

Tradiția bănuțului este legată, de asemenea, de legenda Babei Dochia, păstorită cu cele șapte cojoace, transformată într-o stâncă. Se spune că Dochia a găsit într-o zi o monedă, a găurit-o, a legat-o de un șnur din fire de lână – albe și negre – împletite, purtând-o la gât în semn de noroc.

Albul însemna revenirea la viață a naturii și căldura verii, în timp ce negrul semnifica frigul iernii. Șnurul măștișorului exprimă împletirea inseparabilă a celor două principii ca o permanentă mișcare a materiei. Aceste măștișoare erau purtate la încheietura mâinii sau prinse în piept cu un ac, iar fetele credeau despre ele că le vor aduce noroc, frumusețe și le vor feri de razele arzătoare ale soarelui verii. Când copacii înfloreau, femeile agățau firul de o ramură, iar cu moneda respectivă cumpărau caș, pentru ca tot restul anului pielea lor să fie albă și moale. În timp, rolul de talisman sau obiect purtător de noroc al măștișorului s-a transformat în simbol al iubirii. În același timp, și firul negru a devenit roșu.

Cele două fire, alb și roșu, confecționate din cânepă sau lână, formau înnodate un șnur în formă de opt de care se legau monede de aur, argint sau bronz, dar și fire de iarbă, muguri sau flori. Sărbătorindu-se în prima zi a lunii martie, obiceiul măștișorului este specific poporului român, originile lui aflându-se în credințele și practicile agrare.

Strămoșii noștri sărbătoreau Anul Nou la 1 Martie, lună care purta numele Zeului Marte, ocrotitorul câmpului și al turmelor, cel care simbolizează renașterea naturii. Vechii traci atribuiau aceste virtuți Zeului Marsyas silen, cel despre care se crede că a inventat fluierul. Acestui zeu i-au fost dedicate sărbătorile primăverii, ale florilor și fecundității naturii.

În prima zi de primăvară, țărani noștri obișnuiau să pună funii roșii și albe în ramurile pomilor din livezi pentru a atrage rod bogat, la coarnele vitelor, la porțile grajdurilor, la torțile găleților, pentru îndepărtarea deochiului și a duhurilor malefice, dar și pentru invocarea puterii regeneratoare a vieții.

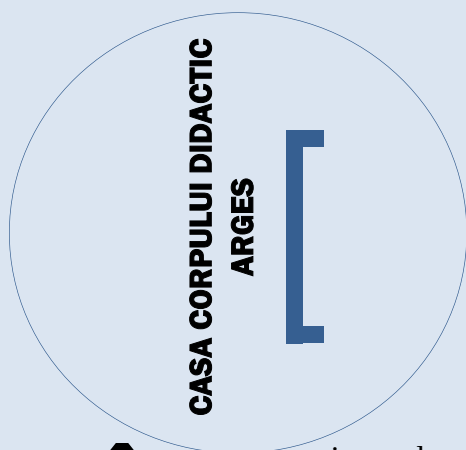
La începutul secolului XX, măștișorul se dăruia copiilor în dimineața de 1 martie, înainte

de răsăritul soarelui. Se spune despre cei care poartă măștișorul că vor fi sănătoși și frumoși ca florile, drăgăstoși, bogați, norocoși, feriți de boli și de deochi.

Obiceiul a fost atestat în toate teritoriile locuite de români, în unele zone, măștișorul se poartă pe perioada zilelor Babelor, sau până la Florii, apoi se agăță de crengile unui pom din grădină. Se crede că, dacă pomul va rodi, purtătorul măștișorului va avea noroc. Măștișoarele jucau un rol important în victoria noului anotimp, cel călduros, asupra celui vechi, friguros, reprezentat de ultimele capricii ale Babelor. Zilele babei sunt în preajma începutului primăverii, fiind un scenariu de înnoire a anului agrar însoțit de aprinderea rituală a focurilor, afumarea anexelor gospodărești, prepararea alimentelor rituale, etc.; de tradiția Dochiei se leagă semnificația celui mai frumos obicei de primăvară – măștișorul - adevărata funie a anului care adună laolaltă cele 365 de zile, lunile în 2 anotimpuri (iarnă și vară). Măștișorul va rămâne astfel peste veacuri ca "funia anului", cea care adună laolaltă cele 12 luni, în cele două anotimpuri străvechi ale calendarului popular.

Măștișoarele actuale sunt confecționate tot din două fire alb-roșii, împletite din mătase, la care se agăță mici pandantive artisanale, care ar simboliza norocul, sănătatea, iubirea, obiceiul pierzându-și mult din semnificațiile inițiale. Astăzi, măștișorul este un simbol al primăverii. Oamenii oferă cu multa plăcere de 1 Martie măștișoare celor pe care îi iubesc, ca simbol al admirației lor, ca respect și stimă specială, pentru doamne și domnișoare.

Dincolo de obiceiuri, însă, măștișorul rămâne un simbol al bucuriei de a trăi, al dragostei de viață, un semn prin care noi, oamenii, salutăm venirea primăverii. Măștișorul este și va fi întotdeauna simbolul soarelui și al purității sufletești.

PREVENIREA SI COMBATEREA VIOLENTEI IN MEDIUL SCOLAR

*Prof. înv. primar Stanciu Ștefănița
Școala Gimnazială „Vintilă Brătianu” Ștefănești*

În sistemul educațional libertatea individuală este greșit înțeleasă atât de către elevi cât și de către profesori și părinți și nu a avut ca efect micșorarea gradului de violență în școală, ci dimpotrivă pe fondul acestei libertăți greșit înțeleasă și exprimată, școala poate reprezenta o sursă a unor forme de violență.

Dacă anterior violența școlară nu se manifesta decât ocazional, între elevi sau dinspre cadrul didactic spre elev, acum remarcăm o violență sporită de la an la an atât între elevi cât nu rareori dinspre elevi spre cadrele didactice. Pentru a putea preîntâmpina și dezarma un comportament violent în școală. Trebuie mai întâi să clarificăm și să înțelegem conceptul de violență, să aflăm cauzele acesteia și în final să fie concepute măsurile de combatere și prevenire. Spre deosebire de agresivitate -care reprezintă potențialitatea ce permite dirijarea

acțiunii și ține de gândire și analiză fiind intrinsecă-, violența este acțiunea în sine, dezorganizarea brutală a personalității sau colectivității și afectează atât individul cât și mediul în care acesta se manifestă. Violența nu este ereditară, dar este contagioasă....

Astfel întâlnim mai multe tipuri de violență în mediul școlar:

Violența fizică, concretizată prin lovirea persoanelor, vătămarea fizică a acestora, depozitarea prin forță de bunuri, etc;

Violența economică(materială) ce se răsfrânge asupra obiectelor din jur, asupra mobilierului școlar, și a bunurilor altor persoane;

Violența psihică ce are ca efect formarea complexelor de inferioritate la persoana agresată, și se manifestă prin verbalizare, atitudini de respingere, izolare.

Printre cauzele care determină comportamentul violent în rândul școlarilor, (multiple și greu de combătut) putem argumenta următoarele:

Încă de la vârsta preșcolară unii copii sunt martori ai violenței domestice (fizice, psihice) și fiind la vârsta la care își aleg și imită modelul de comportament, copilul își va însuși inconștient actele de violență ale adulților, le va reproduce în interacțiunea cu grădinița, grupul de prieteni sau școala, fiind convins că aceste atitudini sunt corecte și firești. Deseori, din dorința de a fi populari, de a avea ceea ce familia nu le oferă sau pur și simplu de a se răzbuna pe colegii cu performanțe în diverse domenii, elevii apelează la teroare, deoarece nu cunosc pedepsele legale la care pot fi supuși. Tot în ciclul primar se formează/dezvoltă dorința copilului de a se evidenția; nereușind performanțe la învățătură, elevul va încerca să devină lider prin orice alte metode, apelând sau instigând la violență;

Provenind din medii sociale diferite, în clasele primare școlarii vor avea tendința de a-i exclude pe cei minoritari, cauzând astfel forme de violență;

Un alt factor de risc în devierea comportamentului copilului spre violența îl constituie Mass-Media, prin prezentarea realității ca pe un fapt banal, indiferent de gravitatea faptelor expuse și mai ales fără a accentua consecințele acestor violențe asupra celor ce le-au provocat. Mass-Media expune acte de violență (atât în programele pentru copii cât și în filme sau știri) în mare parte fără să stigmatizeze aceste acte, fără a sublinia caracterul imoral al agresiunilor.

O mare parte din vină o are aici și familia care permite

contactul copilului cu televizorul, neexplicându-i ceea ce este etic și ceea ce constituie o abatere gravă de la normele sociale și civice. Neimplicarea familiei în dezvoltarea capacității de a discerne moralul de imoral, legalul de ilegal, are ca urmare însușirea de către copil a unor comportamente inadecvate vârstei și deseori negative. La rândul său, ajuns adult copilul va repeta greșeala părinților.

În apariția fenomenului violenței școlare nu sunt de neglijat managementul defectuos al clasei, deficiențele de comunicare între cadrele didactice și elevi, neadaptarea practicilor educaționale la o populație școlară în continuă schimbare.

Aceste comportamente se vor manifesta în societate cu predilecție în școală, deoarece colectivul este mai numeros (spre deosebire de grupul de joacă), vârstele sunt relativ apropiate și apare dorința copilului de a deveni (ca în familie) centrul atenției.

Sub eticheta violenței școlare se află o diversitate de forme de conduită: confruntarea verbală, poreclirea, tachinarea, ironizarea, imitarea în scop denigrator, refuzul de a colabora și de a cere ajutor, bruscarea, lovirea cu diverse obiecte, pălmuirea, împingerea, vătămarea corporală.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

ASOCIAȚIA INTERNAȚIONALĂ PENTRU EVALUAREA RANDAMENTULUI ȘCOLAR – O PARADIGMĂ A CERCETĂRII EDUCAȚIONALE COMPARATE

*Prof. Marinescu Raluca Mihaela,
Colegiul Economic "Maria Teiuleanu", Pitești*

În contextul globalizării educației și al accentuării nevoii de politici publice fundamentate pe dovezi, Asociația Internațională pentru Evaluarea Randamentului Școlar (International Association for the Evaluation of Educational Achievement – IEA) se impune ca un reper fundamental al cercetării educaționale comparate. Activitatea sa depășește simpla măsurare a performanțelor elevilor, configurând o veritabilă paradigmă de analiză a relației dintre curriculum, practici pedagogice, contexte socio-culturale și rezultate ale învățării.

Înființată la începutul anilor '60, într-o perioadă marcată de optimismul științific postbelic și de interesul crescând pentru eficiența sistemelor de educație, IEA a fost prima organizație care a propus o evaluare sistematică și internațional comparabilă a randamentului școlar. Demersul său a pornit de la o

premisă inovatoare pentru epocă: performanțele elevilor nu pot fi înțelese în afara contextului educațional și social în care acestea se produc.

Un element definitoriu al filosofiei IEA este concepția tripartită asupra curriculumului: curriculumul intenționat, curriculumul implementat și curriculumul realizat. Această distincție permite identificarea discrepanțelor dintre idealurile educaționale declarate la nivel de politici, realitățile practicii didactice și competențele efectiv dobândite de elevi. În acest sens, evaluările IEA nu sunt simple teste standardizate, ci instrumente sofisticate de diagnoză sistemică, care integrează date cognitive cu informații privind mediul școlar, formarea cadrelor didactice, resursele educaționale și climatul socio-economic.

Studiile coordonate de IEA – precum TIMSS, PIRLS, ICCS sau ICILS – reflectă această viziune comprehensivă asupra educației.

TIMSS, de exemplu, nu măsoară doar nivelul de competență în matematică și științe, ci investighează modul în care conținuturile curriculare, strategiile de predare și atitudinile elevilor față de învățare influențează performanța.

PIRLS explorează lectura nu ca simplă abilitate tehnică, ci ca practică culturală și cognitivă, profund dependentă de mediul familial și școlar. ICCS și ICILS extind aria evaluării către dimensiuni esențiale ale educației contemporane: formarea cetățeanului democratic și dezvoltarea competențelor digitale, indispensabile într-o societate a cunoașterii.

Importanța studiilor IEA rezidă nu doar în amploarea lor statistică, ci mai ales în capacitatea de a genera interpretări relevante pentru politicile educaționale. Datele furnizate permit identificarea punctelor forte și a vulnerabilităților sistemelor naționale de educație, oferind un cadru de reflecție critică asupra echității, eficienței și calității procesului instructiv-educativ. În acest sens, IEA nu promovează ierarhii simpliste între țări, ci încurajează învățarea instituțională și transferul de bune practici, respectând diversitatea culturală și specificul fiecărui sistem educațional.

Asociația Internațională pentru Evaluarea Randamentului Școlar reprezintă mai mult decât un organism de evaluare: este un actor major în construcția unei culturi educaționale globale bazate pe reflecție critică, rigoare științifică și responsabilitate socială. Prin studiile sale, IEA contribuie la înțelegerea educației ca proces complex, multidimensional și profund ancorat în realitățile sociale, oferind un cadru indispensabil pentru reforme educaționale autentice și durabile.

Bibliografie:

- Wagemaker, H. (ed.) (2020) – *Reliability and Validity of International Large-Scale*
- Husén, T., & Tuijnman, A. (eds.) (1994) – *International Handbook of Educational Evaluation*

INSTRUMENTE DIGITALE IN PROCESUL INSTRUCTIV- EDUCATIV - TENDINȚE, PRACTICI DE SUCCES ȘI EXEMPLE APLICATE(2)

Livresq · Genially · Kahoot! · Wayground · Prezi · Liveworksheets

*Profesor Daniela Alice Manolescu
Colegiul Național Alexandru Odobescu Pitești*

În iunie 2025, platforma Quizizz s-a transformat în **Wayground**, reflectând evoluția sa de la un simplu instrument de chestionare la un ecosistem de învățare complet. Platforma deservește educatori din peste 150 de țări.

Îmbunătățiri recente (2025–2026):

- Flexible AI Generation Hub - transformă un singur fișier (PDF, prezentare, text) în multiple formate interactive
- Lesson Bundles - pachete de lecții complete pentru eficientizarea planificării
- VoyageMath - program individualizat de matematică pentru gimnaziu, adaptat ritmului fiecărui elev

Exemplu didactic: Informatică, clasa a X-a - Interogări Access. Profesorul configurează în Wayground un laborator virtual cu 3 misiuni de dificultate crescătoare, toate pe baza bazei de date Biblioteca_Scolara. Misiunea 1 (nivel ușor): creează o interogare simplă cu câmpurile Nume, Titlu, Data_Imprumut. Misiunea 2 (nivel mediu): folosește Summary pentru a număra cărțile pe elev. Misiunea 3 (nivel avansat): identifică cărțile niciodată împrumutate. Platforma oferă feedback imediat la fiecare decizie greșită.

Impact pedagogic: Diferențiere · Explorare sigură · Feedback imediat · Misiuni adaptate nivelului

Prezi a revoluționat modul de realizare a prezentărilor educaționale prin înlocuirea structurii liniare slide-cu-slide cu un canvas infinit pe care conținuturile sunt dispuse spațial. Prezentarea se realizează prin zoom și deplasare cinematică, oferind o perspectivă de ansamblu și una de detaliu în același timp.

Îmbunătățiri recente (2025–2026): Prezi Video plasează conținutul prezentării direct pe ecranul camerei video, alături de profesor - soluție ideală pentru învățarea hibridă sau la distanță. Se integrează nativ cu Google Classroom și Google Meet pentru sesiuni live sau înregistrate.

Exemplu didactic: Informatică, clasa a X-a - Interogări Access. Profesorul construiește în Prezi un canvas cu 4 zone: (1) zona centrală - definiția interogării și analogia cu o „întrebare pusă bazei de date”; (2) zona stânga - cei 5 pași ai Query Wizard, vizualizați ca un flux; (3) zona dreapta - tabelul celor 4 tipuri de Wizard cu cazuri de utilizare; (4) zona jos - rezultatul simulat al unei interogări pe baza de date Biblioteca_Scolara. Zoom-ul între zone simulează gândirea sistemică: de la general la particular și înapoi.

Impact pedagogic: Gândire sistemică · Vizualizarea relațiilor · Prezentare memorabilă · Ideal pentru hibrid/online

Liveworksheets transformă fișele de lucru tradiționale (PDF sau imagine) în activități digitale dinamice, completabile direct în browser. Profesorii convertesc materialele deja existente în variante interactive, eliminând corectarea manuală și primind răspunsurile elevilor centralizat și automat.

Funcționalități cheie:

- Completare de spații libere, selectare din meniu, drag-and-drop, asociere prin săgeți
- Înregistrare audio - elevii răspund oral (util la limbi străine sau pentru verificarea pronunției)
- Auto-corectare cu feedback instant - elevii află imediat ce au greșit și de ce
- Compatibil cu medii hibride și remote - funcționează pe orice dispozitiv cu browser

Exemplu didactic: Informatică, clasa a X-a - Interogări Access. Fișa interactivă conține 5 exerciții: (1) ordonare prin drag-and-drop a pașilor Query Wizard; (2) asociere câmp–tabel sursă prin săgeți; (3) adevărat/fals despre tipurile de interogări; (4) selectare din meniu a tipului corect de Wizard pentru fiecare situație; (5) completare de text liber — elevul scrie criteriul de filtrare potrivit. Profesorul primește toate răspunsurile centralizat cu notare automată.

Impact pedagogic: Consolidare diversificată · Acoperirea tuturor stilurilor de învățare · Economie de timp pentru profesor

Niciun instrument digital nu acoperă singur întreaga paletă a nevoilor didactice. Valoarea lor maximă apare atunci când sunt integrate coerent într-o strategie pedagogică unitară, în funcție de momentul lecției și de obiectivele urmărite:

Moment didactic	Instrumente recomandate
Predare–explicare concepte noi	Prezi (canvas dinamic) · Livresq (lecție structurată pas-cu-pas)
Captarea atenției / introducere	Genially (infografic interactiv, escape room introductiv)
Demonstrație și simulare	Wayground (laborator virtual, misiuni interactive)
Fixare și consolidare	Liveworksheets (fișe interactive, auto-corectare instantanee)
Evaluare formativă	Kahoot! (quiz în timp real, Accuracy mode pentru profunzime)
Studiu individual / temă acasă	Livresq · Liveworksheets (acces oricând, raportare automată)

Un scenariu integrat tipic, de 50 de minute, ar putea arăta astfel: **Genially** captează atenția printr-un infografic interactiv (5 min) → **Kahoot!** reactualizează cunoștințele anterioare (5 min) → **Prezi** prezintă conceptele noi pe canvas dinamic (8 min) → **Livresq** oferă lecția structurată pas-cu-pas pentru studiu individual (7 min) → **Wayground** pune elevii în situații de aplicare practică prin misiuni (5 min) → **Liveworksheets** consolidează prin exerciții variate (10 min) → **Kahoot!** evaluează formativ la final (5 min) → temă pe **Livresq** (acasă).

Toate cele șase platforme analizate au integrat sau au anunțat funcționalități bazate pe inteligență artificială. Tendința dominantă este clară: AI-ul reduce timpul de planificare, nu înlocuiește judecata pedagogică. Wayground permite generarea unui set complet de resurse (test, plan de lecție, rubrică de evaluare) dintr-un singur fișier PDF. Kahoot! generează întrebări din orice sursă web sau document. Genially AI construiește structura vizuală a unei prezentări din câteva cuvinte cheie.

Introducerea Accuracy mode în Kahoot! marchează o schimbare de paradigmă importantă în evaluarea digitală. Gamificarea nu mai înseamnă neapărat viteză — poate recompensa corectitudinea,

atenția la detalii și gândirea critică. Aceasta aliniază instrumentele digitale la principiile evaluării formative autentice.

Integrarea nativă cu Google Classroom, Google Meet și alte LMS-uri a devenit o funcționalitate de bază, nu un avantaj diferențiator. Școlile care standardizează ecosistemul digital în jurul unui singur LMS reduc semnificativ barierele tehnice și timpul administrativ al cadrelor didactice.

Capacitatea Livresq de a exporta materiale în format SCORM și HTML5 răspunde unei nevoi tot mai acute: independența față de o singură platformă. Resursele educaționale digitale sunt investiții de timp semnificative pentru profesori; formatele deschise asigură că aceste resurse rămân utilizabile indiferent de evoluția platformelor comerciale. Provocările identificate pentru profesor: accesul inegal la tehnologie și internet în medii dezavantajate, necesitatea formării continue — platformele evoluează rapid, uneori mai rapid decât formarea, riscul utilizării tehnologiei ca scop în sine, fără ancorare pedagogică clară, oboseala digitală a elevilor prin supraexpunere la ecrane și stimuli vizuali, dificultăți de gestionare a clasei în contextul utilizării dispozitivelor personale, confidențialitatea datelor elevilor — aspect critic în utilizarea platformelor comerciale.

Recomandări:

- Alegeți instrumentul în funcție de obiectiv, nu invers. Întrebarea corectă nu este „Ce pot face cu Kahoot?” ci „Cum pot evalua mai eficient înțelegerea acestui concept?” — și apoi căutați instrumentul care răspunde cel mai bine.
- Standardizați integrarea LMS. Prioritizați platformele care se conectează nativ cu sistemul de management al școlii (ex. Google Classroom). Reducerea fricii de tehnologie începe cu eliminarea pașilor tehnici redundanți.
- Utilizați AI-ul pentru diferențiere, nu doar pentru generare. Instrumentele AI din Wayground și Kahoot! pot analiza tipare de greșeli ale clasei și sugera resurse remediale — transformând corectarea în planificare strategică.
- Alternați digitalul cu tradiționalul. Echilibrul previne oboseala digitală și asigură că tehnologia rămâne un instrument stimulant, nu o rutină.
- Investiți în portabilitate. Creați resursele în formate deschise (SCORM, HTML5) ori de câte ori este posibil, pentru a proteja investiția de timp a profesorilor față de schimbările de platformă.

Concluzie:

Educația digitală eficientă nu înseamnă mai multă tehnologie, ci tehnologie mai bine folosită — în serviciul elevului, al cunoașterii și al valorilor.

Instrumentele digitale analizate — Livresq, Genially, Kahoot!, Wayground, Prezi și Liveworksheets — reprezintă, fiecare în felul său, o extindere a capacității didactice a profesorului. Ele nu înlocuiesc relația umană din sala de clasă, ci o eliberează de sarcini rutiniere și o înzestrează cu date pentru decizii pedagogice mai bune.

Integrarea AI, pune accentul pe precizie în evaluare, interoperabilitatea cu LMS-urile și portabilitatea resurselor prin SCORM. Provocarea pentru cadrele didactice nu mai este să găsească instrumente, ci să le aleagă și să le combine cu înțelepciune pedagogică.

Profesorul secolului XXI nu este nici adversarul tehnologiei, nici ostaticul ei — ci arhitectul experiențelor de învățare pe care aceasta le face posibile.

Bibliografie:

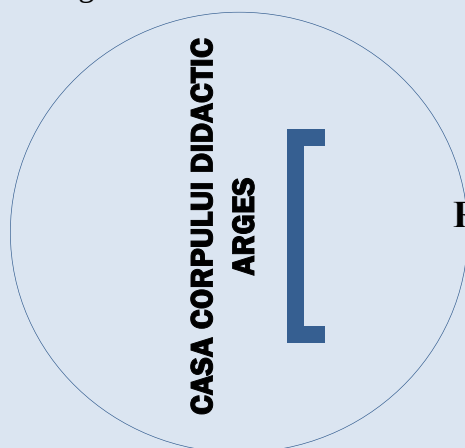
Wayground (fostul Quizizz): Quizizz Rebrands as Wayground, Announces New AI Features (iunie 2025) — thejournal.com; wayground.com

Prezi: How to use Google Classroom: Tips and tricks for teachers — support.prezi.com; crunchbase.com

Liveworksheets: How to Make Your Worksheets Interactive — liveworksheets.com

Vuorikari, R. et al. (2022). DigComp 2.2: The Digital Competence Framework for Citizens. Publications Office of the European Union.

Pedagogie digitală: Beetham, H., & Sharpe, R. (2013). Rethinking Pedagogy for a Digital Age. Routledge.

ANALIZA COMUNICĂRII DIDACTICE ÎN RELAȚIA PROFESOR-ELEV LA DISCIPLINA CHIMIE - STUDIU

*Profesor Lemnaru Georgeta
Liceul Tehnologic "Astra"-Pitești*

Introducere

Comunicarea didactică reprezintă unul dintre elementele fundamentale ale procesului educațional. În contextul activității instructiv-educative, profesorul nu transmite doar informații, ci creează și un climat psihopedagogic care poate influența motivația, implicarea și performanța elevilor.

Stilul de comunicare al profesorului devine deosebit de important în cazul disciplinelor percepute ca dificile, cum este chimia, deoarece modul de transmitere a mesajului poate facilita sau poate bloca înțelegerea conținuturilor științifice.

Prin modul în care oferă explicații, formulează întrebări sau corectează greșelile elevilor, profesorul poate stimula interesul pentru învățare sau, dimpotrivă, poate genera inhibiție și anxietate.

Scopul prezentului studiu de caz este de a analiza impactul stilului de comunicare al profesorului asupra relației profesor-elev și asupra procesului de învățare la disciplina chimie.

Contextul studiului de caz

Studiul de caz este realizat într-o clasă de **clasa a X-a**, liceu tehnologic, în cadrul unei lecții de chimie cu tema „**Tipuri de legături chimice**”.

Clasa este alcătuită din **24 de elevi**, cu niveluri diferite de pregătire și cu un interes moderat pentru disciplina chimie. În cadrul colectivului există elevi activi și participativi, dar și mulți elevi care manifestă o anumită reticență față de disciplinele științifice.

Actorii principali ai situației analizate sunt: profesorul de chimie, elevul X (nume fictiv), elev cu rezultate medii și cu o participare redusă la activitățile orale din timpul orei.

Descrierea situației problemă

În timpul lecției, profesorul adresează clasei o întrebare referitoare la diferența dintre legătura ionică și legătura covalentă.

Elevul X răspunde, însă răspunsul său este incomplet și conține o confuzie conceptuală: acesta afirmă că în ambele tipuri de legături atomii „își dau electronii unul altuia”.

Profesorul reacționează spunând: „Nu ai fost atent la explicații. Am discutat deja acest lucru.” Tonul vocii este ușor iritat, iar intervenția profesorului produce un moment de stânjeneală pentru elev.

În urma acestei situații: elevul evită să mai participe la discuții, ceilalți elevi devin mai reticenți în a răspunde la întrebări, participarea activă la lecție scade.

Identificarea problemei pedagogice

Problema centrală identificată este **comunicarea didactică inefficientă în momentul corectării greșelii elevului.**

În loc să utilizeze greșeala ca oportunitate de clarificare conceptuală, profesorul accentuează eroarea elevului printr-un feedback perceput ca fiind critic.

Această situație evidențiază două aspecte importante: modul în care profesorul formulează feedback-ul, impactul comunicării asupra climatului emoțional al clasei.

Analiza psihopedagogică

1-Comunicarea didactică

Comunicarea didactică reprezintă procesul prin care profesorul transmite cunoștințe, valori și atitudini elevilor, utilizând atât limbajul verbal, cât și pe cel nonverbal.

Conform literaturii pedagogice, eficiența comunicării didactice depinde de: claritatea mesajului, adaptarea limbajului la nivelul elevilor, feedback-ul oferit, climatul relațional dintre profesor și elev.

În cazul analizat, mesajul transmis de profesor nu a fost unul motivant, ci unul corectiv într-o formă care a produs inhibiție.

2-Motivația pentru învățare

Motivația reprezintă ansamblul factorilor interni și externi care determină elevul să participe la activitatea de învățare.

Reacțiile profesorului la răspunsurile elevilor pot influența direct motivația acestora. Feedback-ul negativ sau critic poate conduce la: scăderea încrederii în sine, evitarea participării, anxietate față de evaluare.

În schimb, feedback-ul constructiv stimulează motivația intrinsecă și dorința elevilor de a se implica în procesul de învățare.

3-Climatul educațional

Climatul educațional reprezintă atmosfera psihologică existentă în cadrul clasei.

Un climat pozitiv este caracterizat prin: respect reciproc, încurajarea exprimării ideilor, acceptarea greșelilor ca parte a procesului de învățare.

În cazul analizat, intervenția profesorului a generat o scurtă tensiune în cadrul clasei, ceea ce a influențat participarea elevilor.

Propuneri de soluții didactice

Pentru îmbunătățirea comunicării didactice și a relației profesor-elev, pot fi aplicate următoarele strategii:

a) Utilizarea feedback-ului constructiv

Profesorul ar putea reformula intervenția astfel:

„Răspunsul tău este interesant, dar trebuie să clarificăm un aspect. În legătura ionică electronii sunt transferați, iar în legătura covalentă atomii îi pun în comun.”

Această abordare: corectează greșeala, menține încrederea elevului, stimulează participarea.

b) Întrebări ghidate

Profesorul poate utiliza întrebări suplimentare pentru a ajuta elevul să ajungă la răspunsul corect:

„Ce se întâmplă cu electronii în cazul sodiului și clorului?”, „Atomii îi împart sau îi transferă?”

Această strategie favorizează **învățarea prin descoperire**.

c) Utilizarea suporturilor vizuale

În predarea chimiei, conceptele abstracte pot fi clarificate prin: scheme, modele moleculare, reprezentări grafice.

Aceste instrumente facilitează înțelegerea și reduc riscul apariției confuziilor conceptuale.

d) Crearea unui climat educațional pozitiv

Profesorul trebuie să promoveze un climat bazat pe: respect reciproc, încurajarea întrebărilor, valorizarea ideilor elevilor.

În acest mod, elevii se simt în siguranță să participe activ la lecție.

Concluzii

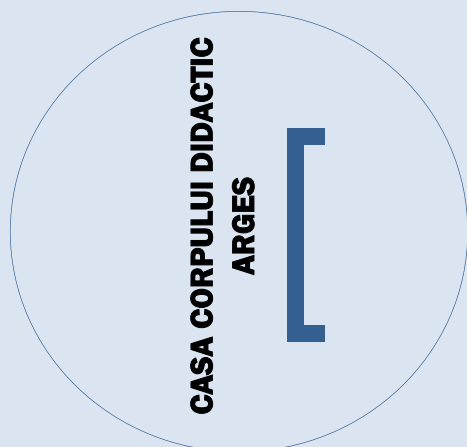
Analiza studiului de caz evidențiază rolul esențial al comunicării didactice în procesul educațional. Modul în care profesorul transmite mesajul influențează nu doar înțelegerea conținutului, ci și climatul emoțional al clasei și motivația elevilor pentru învățare.

În cazul disciplinelor științifice, precum chimia, utilizarea unui stil de comunicare empatic și constructiv contribuie la dezvoltarea unei relații pozitive profesor–elev și la creșterea implicării elevilor în activitățile didactice.

Prin urmare, afirmația „**Ceea ce spunem contează mai puțin decât felul în care spunem**” reflectă importanța dimensiunii relaționale și emoționale a comunicării în educație.

Bibliografie

1. Cerghit, I. *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom. (2006)
2. Cucoș, C. *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom. (2014).
3. Joița, E. *Didactica aplicată*. București: Editura Didactică și Pedagogică. (2008).
4. Pânișoară, I. O. *Comunicarea eficientă*. Iași: Editura Polirom. (2015).
5. Neacșu, I. *Introducere în psihopedagogie*. București: Editura Polirom. (2010).

ROLUL EDUCATIEI TIMPURII IN DEZVOLTAREA COPILULUI

*Profesor educație timpurie: Tudoreci Mădălina
Școala Gimnazială „Iordache Păcescu” Coșești*

MOTTO:

„Scopul educației timpurii ar trebui să fie activarea interesului natural al copilului de a învăța.” (Maria Montessori)

Educația timpurie reprezintă un domeniu fundamental al sistemului educațional, având un rol esențial în formarea și dezvoltarea copilului încă din primii ani de viață. Această etapă cuprinde perioada de la naștere până la intrarea în învățământul primar și este caracterizată printr-un ritm accelerat de dezvoltare fizică, cognitivă, emoțională și socială.

Cea mai importantă perioadă din viața unui copil este copilăria timpurie, aceasta fiind marcată de momente importante și cruciale pentru succesul ulterior al copilului, atât în viața școlară cât și în viața personală. Adultul are o intervenție crucială în această perioadă importantă a dezvoltării copilului.

Educația timpurie se realizează atât acasă, în mediul familial al copilului cât și în mediul specializat, cum ar fi creșa și grădinița. Între mediul de dezvoltare al copilului și dezvoltarea intelectuală a acestuia există o corelație semnificativă, astfel, copiii care sunt crescuți într-un mediu încurajator și stimulat dau dovadă de o dezvoltare accelerată a inteligenței în comparație cu copiii care sunt crescuți și educați într-un mediu constrâns, restrictiv. Dacă procesul de dezvoltare a inteligenței este neglijat în această perioadă crucială, mai târziu aceste pierderi vor fi foarte dificil de compensat.

Un proces de educație timpurie de calitate, are ca efecte pe termen lung dezvoltarea atracției copilului pentru școală, pentru dezvoltarea personală continuă, pentru dezvoltarea emoțională, dezvoltarea creativității și dezvoltarea propriilor valori și a valorilor sociale.

Dacă în trecut copilul trebuia să se adapteze sistemului de învățământ, grădiniței și școlii, astăzi, atât grădinița, cât și școala trebuie să se adapteze particularităților și nevoilor fiecărui copil. Datorită cercetărilor din ultima perioadă s-a dovedit că această perioadă este temelia „omului de mâine”.

Pentru a adopta o educație diferențiată sistemul de învățământ trebuie să se adapteze și să se muleze după particularitățile specifice copilului, să cunoască foarte bine temperamentul, trăsăturile de personalitate, deprinderile, priceperile, interesele, potențialul creativ ale fiecărui copil.

În primul rând, educația timpurie contribuie semnificativ la dezvoltarea cognitivă a copilului. În primii ani de viață, creierul copilului se dezvoltă într-un ritm foarte rapid, iar conexiunile neuronale se formează în funcție de experiențele trăite și de mediul în care acesta crește. Activitățile educative adaptate vârstei, precum jocurile didactice, explorarea mediului înconjurător, activitățile artistice și stimularea limbajului prin dialog și lectură, favorizează dezvoltarea gândirii logice, a imaginației și a capacității de rezolvare a problemelor.

Un alt aspect important al educației timpurii îl reprezintă dezvoltarea socio-emoțională a copilului. În cadrul mediului educațional, copilul are oportunitatea de a interacționa cu alți copii și cu adulți, învățând treptat să comunice, să coopereze și să respecte anumite reguli de conviețuire.

De asemenea, educația timpurie joacă un rol important în formarea deprinderilor de autonomie și responsabilitate. În cadrul activităților educative, copiii învață să își organizeze activitățile, să respecte reguli simple și să își asume anumite responsabilități potrivite vârstei lor.

Un alt rol esențial al educației timpurii este acela de a stimula curiozitatea naturală a copilului și dorința de a explora mediul înconjurător. Copiii sunt, prin natura lor, exploratori ai lumii, iar mediul educațional trebuie să ofere oportunități variate de descoperire și învățare prin experiență directă.

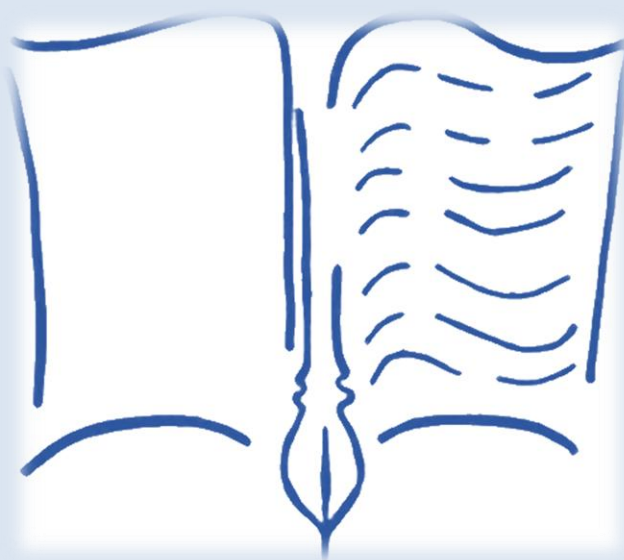
Educația timpurie are, de asemenea, un rol important în reducerea inegalităților sociale și educaționale. Studiile realizate la nivel internațional arată că accesul la programe de educație timpurie de calitate contribuie la îmbunătățirea rezultatelor școlare și la creșterea șanselor de integrare socială.

Nu în ultimul rând, colaborarea dintre familie și instituțiile de educație timpurie este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. Părinții și educatorii trebuie să colaboreze în mod constant pentru a crea un mediu educațional coerent și echilibrat. Comunicarea deschisă, implicarea părinților în activitățile educaționale și sprijinul reciproc contribuie la crearea unui climat favorabil dezvoltării copilului.

În concluzie, educația timpurie reprezintă o etapă esențială în dezvoltarea copilului, având un impact major asupra evoluției sale cognitive, emoționale, sociale și fizice. Prin intermediul activităților educaționale adaptate vârstei și prin crearea unui mediu stimulativ și sigur, se pun bazele formării unei personalități echilibrate și autonome.

Bibliografie:

1. Cuciureanu, M „Educația timpurie. Integrarea copiilor în grădiniță”, București, Institutul de Științe ale Educației;
2. „Educația timpurie și specificul dezvoltării copilului preșcolar”, M.E.C.T.,2011;
3. „Curriculum pentru educația timpurie”, 2019.
4. www.didactic.ro

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

UTILIZAREA PLATFORMELOR CANVA ȘI PADLET ÎN PREDAREA DISCIPLINEI CHIMIE LA CURSULUI DE FORMARE „USING ICT TO SUPPORT ADULT LEARNERS IN INCLUSIVE EDUCATION SETTINGS ”

desfășurat în cadrul proiectului ERASMUS+ KA121

Educația adulților, 2025-1-RO01-KA121-ADU-000324943

*Prof. Ionescu Claudia**Liceul Tehnologic Nr. 1, Mărăcineni***Introducere**

Integrarea tehnologiilor digitale în procesul educațional reprezintă una dintre direcțiile esențiale ale învățământului modern. În predarea disciplinei **Chimie**, utilizarea platformelor digitale interactive contribuie la creșterea interesului elevilor pentru învățare, facilitează înțelegerea conceptelor științifice și dezvoltă competențe precum colaborarea, comunicarea, gândirea critică și competențele digitale. Dintre numeroasele instrumente educaționale disponibile, **Canva** și **Padlet** oferă posibilitatea organizării unor activități atractive și centrate pe elev.

1. Canva – instrument pentru reprezentarea vizuală a conceptelor din chimie

Canva este o platformă digitală care permite realizarea de prezentări, postere, infografice și materiale grafice. Prin intermediul acesteia, elevii pot reprezenta vizual informațiile științifice, facilitând înțelegerea și reținerea noțiunilor specifice disciplinei Chimie.

Modalități de utilizare la disciplina Chimie

- realizarea unor postere despre elementele chimice și proprietățile acestora;
- elaborarea de infografice privind clasificarea substanțelor;
- prezentarea etapelor desfășurării unui experiment de laborator;
- realizarea unor materiale despre reguli de protecție și securitate în laborator;
- prezentarea aplicațiilor practice ale compușilor chimici în viața de zi cu zi.

Exemplu de activitate

După studierea tabelului periodic, elevii realizează în Canva un infografic dedicat unui element chimic la alegere. Acesta va cuprinde simbolul chimic, numărul atomic, proprietățile fizice și chimice, utilizările practice și măsurile de siguranță privind manipularea substanței.

Beneficii

- facilitează înțelegerea informațiilor prin reprezentări grafice;
- dezvoltă creativitatea și competențele digitale;
- stimulează învățarea prin proiecte;
- consolidează cunoștințele dobândite în cadrul lecțiilor.

2. Padlet – platformă colaborativă pentru învățarea chimiei

Padlet este un spațiu virtual colaborativ care permite publicarea și organizarea de texte, imagini, videoclipuri, documente și linkuri într-un mediu accesibil tuturor elevilor.

Modalități de utilizare la disciplina Chimie

- realizarea unui portofoliu digital al experimentelor;
- colectarea observațiilor rezultate în urma activităților de laborator;
- schimbul de idei privind rezolvarea problemelor de chimie;
- publicarea concluziilor și a fișelor de lucru;
- organizarea activităților de grup și a proiectelor tematice.

Exemplu de activitate

După efectuarea unui experiment privind reacțiile chimice, fiecare echipă postează pe Padlet fotografii, observațiile realizate, ecuațiile reacțiilor și concluziile experimentului. Colegii pot analiza rezultatele și pot formula întrebări sau completări.

Beneficii

- stimulează colaborarea și comunicarea între elevi;
- dezvoltă spiritul de observație și capacitatea de argumentare;
- facilitează schimbul de informații și învățarea colaborativă;
- permite profesorului să urmărească progresul fiecărui elev și să ofere feedback rapid.

Avantajele utilizării platformelor digitale în predarea chimiei

Integrarea platformelor Canva și Padlet în activitatea didactică oferă multiple avantaje:

- creșterea motivației și implicării elevilor în procesul de învățare;
- dezvoltarea competențelor digitale și de comunicare;
- stimularea gândirii critice și a creativității;
- facilitarea înțelegerii conceptelor abstracte prin reprezentări vizuale;
- promovarea colaborării și a învățării prin proiecte;
- diversificarea modalităților de evaluare și autoevaluare;
- adaptarea procesului instructiv-educativ la nevoile și stilurile de învățare ale elevilor.

Concluzie

Platformele digitale Canva și Padlet reprezintă resurse valoroase pentru modernizarea predării disciplinei Chimie. Prin utilizarea lor, profesorul poate organiza activități interactive, colaborative și atractive, care facilitează înțelegerea fenomenelor chimice și dezvoltarea competențelor specifice secolului XXI. Folosite în mod echilibrat și integrate în strategiile didactice, aceste platforme contribuie la crearea unui mediu educațional modern, eficient și centrat pe elev.

Bibliografie

Lucrări de specialitate

1. Cerghit, Ioan (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
2. Cucoș, Constantin (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
3. Oprea, Crenguța-Lăcrămioara (2009). *Strategii didactice interactive*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Pânișoară, Ion-Ovidiu (2015). *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*. Iași: Editura Polirom.

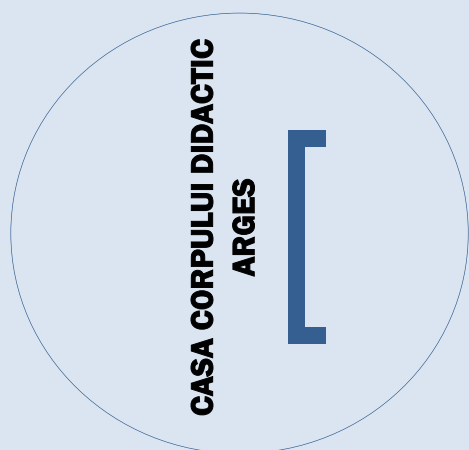
Documente curriculare

5. Ministerul Educației. *Programa școlară pentru disciplina Chimie – învățământ gimnazial și liceal.*
6. Ministerul Educației. *Repere metodologice privind aplicarea curriculumului la disciplina Chimie.*

Resurse digitale

7. Canva for Education – platformă pentru realizarea materialelor grafice și a prezentărilor educaționale.
8. Padlet – platformă colaborativă pentru organizarea și distribuirea resurselor educaționale.

Această variantă este potrivită pentru un referat universitar (aproximativ 4–5 pagini în Word, font Times New Roman 12, spațiere 1,5). Dacă aveți nevoie de un referat mai amplu (6–8 pagini), pot dezvolta partea teoretică și exemplele practice.

ROLUL CALIGRAMELOR ÎN CONTEXT INTERDISCIPLINAR

*Analist programator Ene Iuliana-Elena
Liceul Tehnologic „Dinu Brătianu” Ștefănești*

Introducere: Caligrama – artă sau știință?

Caligrama, acest hibrid dintre literă și imagine, a traversat epoci, de la poemele antice aranjate în forme sacre până la experimentele avangardei din secolul XX. Dar ce se întâmplă când o smulgem din cadrul strict al literaturii și o aruncăm în laboratorul interdisciplinar? Devine o unealtă de explorare, un mediator între domenii aparent disparate. Matematica, fizica, psihologia, artele vizuale, filosofia – toate pot fi reinterpretate prin prisma acestei forme artistice care refuză să fie categorisită.

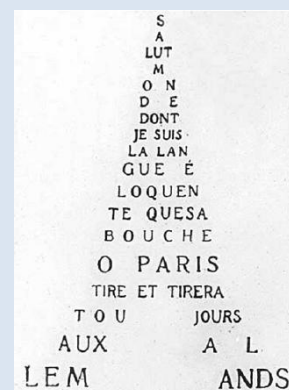
O caligramă este un text (poezie, proză sau chiar un simplu mesaj) dispus pe o pagină în așa fel încât forma sa vizuală să transmită sens suplimentar. De exemplu, un poem despre un copac poate fi scris astfel încât versurile să contureze silueta unui copac.

Prin intermediul caligramei, elevii pot vizualiza concepte abstracte, pot explora legături între diverse discipline și artă și pot dezvolta o înțelegere mai profundă a unor noțiuni care, altfel, ar putea părea sterile sau greu de digerat.

♦ Caligrama ca punte între logică și intuiție

În mod tradițional, caligrama este asociată cu poezia vizuală, dar dacă ne uităm mai atent, ea funcționează după reguli matematice: simetrie, proporție, geometrie. Când Guillaume Apollinaire scria versuri dispuse în formă de ploaie sau de turn Eiffel, el nu doar „desena cu cuvinte”, ci aplica principii de compoziție vizuală. Astăzi, putem folosi caligramele pentru a explica fractali, șiruri matematice sau chiar structura ADN-ului.

Exemplu: O caligramă a spiralei Fibonacci poate fi simultan:
un poem despre creștere și evoluție,

o reprezentare vizuală a șirului numeric,
un exercițiu de observație a proporțiilor naturale.

♦ **Interfața dintre lingvistică și arte vizuale**

Cuvintele nu mai sunt doar semne arbitrare, ci devin componente ale unui tablou. Aceasta schimbă modul în care procesăm mesajul: citim și „vedem” simultan. Neuroștiința ar putea explica de ce un text dispus în formă de inel (cum ar fi un poem despre eternitate) este perceput diferit față de același text scris liniar.

Experiment didactic:

Elevii primesc un text obișnuit despre simetrie.

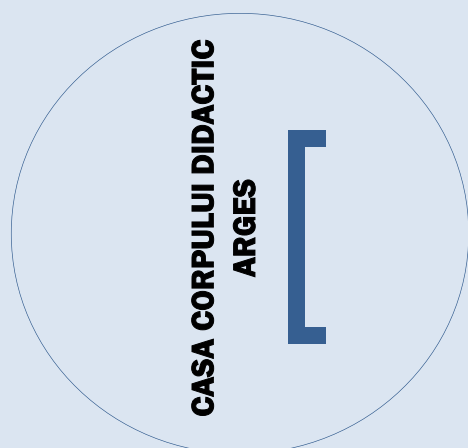
Apoi, același text, dar aranjat simetric pe pagină.

Care versiune a fost mai ușor de reținut? Care a stârnit mai multe asociații?

♦ **Caligrama în științele sociale: de la psihologie la comunicare**

În psihoterapie, crearea de caligrame poate fi o metodă proiectivă – modul în care un pacient aranjează cuvintele pe pagină poate dezvălui structuri cognitive sau blocaje emoționale. În marketing, caligramele sunt folosite în branding (logo-urile care integrează text și simbol sunt, la bază, caligrame).

Caz studiu: Campania publicitară a unei mărci de ceai care a folosit caligrame ale cuvintelor „cald” și „liniște” dispuse în formă de ceșcuță fumegândă. Rezultat? Mesajul a fost receptat mai profund decât varianta standard.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR STEAM ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Prof. ed. timpurie, TĂNASE CATERINA
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare Argeș

Educația timpurie joacă un rol esențial în formarea abilităților de bază ale copiilor și în dezvoltarea lor integrală. Integrarea activităților STEAM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă și Matematică) în programele de grădiniță poate stimula curiozitatea naturală a copiilor și poate încuraja gândirea critică și creativă

În locul educației clasice, în care fiecare disciplină este studiată separat, o activitate STEAM presupune o abordare concomitentă și aplicată a acestor 4 discipline. Activitățile STEAM se aseamănă cu experimentele științifice, însă aici nu este inclusă doar știința, ci și alte elemente din jurul copilului, stârnind astfel curiozitate și interes în a explora lumea înconjurătoare.

De ce este bine să începem de la grădiniță cu metoda STEAM?

O introducere timpurie în conceptele de bază poate ajuta copiii să dezvolte gândirea critică. Această metodă de învățare trebuie aplicată încă de la o vârstă fragedă a copilului. Grădinița este locul ideal, iar educatorii o aplică folosind mai multe jocuri interesante pentru a integra primele concepte. Învățarea se va

baza pe curiozitatea naturală a copiilor permițându-le să participe activ la activități: explorarea, adresarea întrebărilor, manipularea. Cu cât un concept este promovat mai devreme, cu atât copilului îi va fi mai ușor să-l folosească.

Cum se implementează STEAM?

Pentru a pune în practică această metodă, educatorii trebuie să predea folosind instrumente adecvate, inclusiv jocuri de logică adaptate vârstei. Copiilor le va plăcea să învețe astfel, făcând predarea mai distractivă și astfel să învețe mai rapid. De exemplu, jocurile de logică ajută la dezvoltarea inteligenței spațiale, promovează rezolvarea problemelor și copilul își exersează astfel simțul logic și planificarea. Știm, sună complicat, însă pentru copii va fi o simplă joacă și totul va deveni natural.

Activități pentru preșcolari

Cei mai mici dintre exploratori pot deveni ingineri proiectanți și constructori pricepuți încercând să ridice poduri din pietre și plastilină. Vor face bolți sub forma unor arcuri de cerc? Vor folosi un carton sau o bucată de lemn pentru a susține partea superioară a podului? Soluțiile găsite de ei vor fi, cu siguranță, surprinzătoare!

Amenajarea unui spațiu cu flori.

Semințele sunt relativ ieftine și se găsesc inclusiv la supermarketuri. Dacă grădinița are o curte proprie, poți delimita o suprafață în care să vă amenajați grădina. O variantă este să plantați semințele în ghivece, apoi să mutați răsadurile în curte. Această activitate le dă copiilor posibilitatea să observe schimbările prin care trece o plantă, de la stadiul de sămânță și până când înflorește și, de asemenea, îi responsabilizează cu privire la îngrijirea unei alte vieți.

Vânătoarea de animale!

Adresează-le copiilor provocarea de a concepe și realiza o capcană! Este o activitate care le solicită atât mușchii mâinilor și coordonarea ochi-mână, cât și capacitățile de la nivelurile de ordin superior ale gândirii, analiza și creația. Poți folosi ca punct de plecare povestea Omului de turtă dulce.

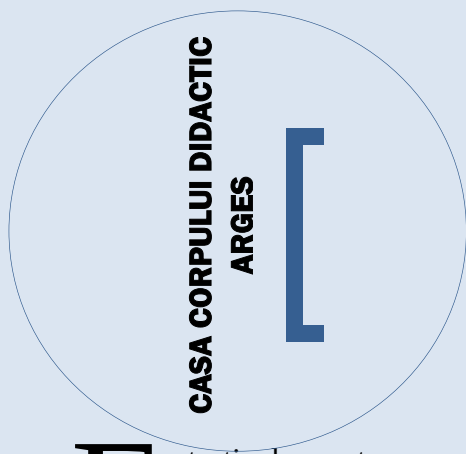
Beneficiile educației STEAM:

- trezește interesul copiilor prin faptul că împletește știința cu arta,
- intervine în dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor,
- copiii se implică în procesul de învățare,
- împărtășesc cu ceilalți ideile proprii sau descoperirile, fac asta cu plăcere,
- dezvoltă abilitățile de comunicare,
- dezvoltă sentimentul de empatie,
- dezvoltă preșcolarii din punct de vedere cognitiv,
- dezvoltă creativitatea și imaginația,
- clădește baza unui viitor adult ce deține capacități, deprinderi și soluții,
- formează „inovatori, educatori, lideri și cursanți ai secolului XXI.”

Integrarea activităților STEAM în grădiniță oferă numeroase beneficii pentru dezvoltarea globală a copiilor. Aceste activități nu numai că stimulează curiozitatea și interesul pentru învățare, dar și dezvoltă abilități esențiale precum gândirea critică, creativitatea, colaborarea și comunicarea. Prin implementarea activităților STEAM, educația timpurie devine o experiență captivantă și plină de sens, care pregătește copiii pentru succesul viitor.

Bibliografie

1. Ministerul Educației Naționale (2019). Ghidul de implementare a activităților STEAM în învățământul preșcolar. București: Editura Didactică și Pedagogică.
2. Stan, E. (2016). Creativitate și inovație în educația timpurie. Iași: Editura Polirom.
3. Neagu, M. (2020). Proiecte STEAM pentru preșcolari: Metode și resurse. București: Editura Aramis.
4. Gheorghe, A., & Tănase, G. (2019). Activități practice și jocuri didactice în grădiniță. Timișoara: Editura Mirton.

STUDIU ASUPRA EVOLUȚIEI LITERATURII FANTASTICE

Prof. Constantin Petruța-Filofteia
Școala Gimnazială Păduroiu, Poiana Lacului

Fantasticul este unul dintre conceptele care s-a bucurat de o atenție deosebită din partea cercetătorilor artei și din partea creatorilor de artă.

Fiecare epocă de cultură a manifestat față de fantastic o atitudine mai mult sau mai puțin creatoare în spiritul propriei ideologii estetice, preluând un anumit sens al termenului pe care l-a adoptat și integrat apoi viziunii ei generale despre lume, istorie și univers, amplificându-l.

Inițial, **fantasticul** (provenit din lat. „phantasticus” și gr. „phantastikos”) desemna ceea ce nu există în realitate, ceea ce pare ireal, aparent, iluzoriu. De-a lungul timpului, termenul a cunoscut diferite accepțiuni: de la **imagine sensibilă** în scolastică, la **imagine mentală** sau **construcție a imaginației creatoare** în psihologia modernă, până la **scenariul imaginar** al unei dorințe inconștiente în psihanaliză și nu în ultimul rând, **ficțiune**.

După Hoke, **manierismul** reprezintă atracția pe care iregularul, dizarmonicul le

exercită asupra spiritului uman. O asemenea orientare este opusă **mimesisului** lui Aristotel, întrucât înlocuiește realul prin **phantastikos**.

De la Gongora la Novalis și de la aceștia la T.S. Eliot, numeroase voci au proclamat drepturile **fanteziei** opusă rațiunii în creație.

Quintilian scria în *Arta oratorică* despre **phantasiai**: „Grecii numesc phantasiai – noi am spune visiones – forțele sufletului datorită cărora ne putem reprezenta atât de intens imaginile unor lucruri absente, încât să ni se pară că le vedem cu ochii și că ele răsar aievea în fața noastră. Cine are percepția vie a unor asemenea reprezentări va excela în redarea stărilor afective”. El numește aceste phantasiai „copii ale lucrurilor”.

Dacă mimesisul înfățișează omul și destinul său într-o armonizare circulară, fantasticul oglindește omul în imagini ale fanteziei. Lumea imaginilor fanteziei permite să faci orice în orice, să sfidezi stările de agregare elementare.

Philostratos scria în *Viața lui Apollonios din Tyana*: „Phantasia este o artistă mai

înțeleaptă decât imitarea (mimesis). Imitarea plămăiește ceea ce se vede, phantasia ceea ce nu se vede. Valoarea imaginii reale închipuite de phantasia o întrece pe cea a modelului real”. Conceptul de **fantastic** se definește în raport cu cel de **real** și cu cel de **imaginar**.

În concepția lui Todorov, fantasticul este **ezitarea** cuiva în fața unui eveniment ce pare supranatural. În momentul în care dispare ezitarea, deci starea ființei care nu recunoaște decât legile naturale, se degradează și dispare aparenta suprarealitate a evenimentului neașteptat, fantasticul pierzându-și astfel statutul de existență și funcționalitatea.

Pentru ca fantasticul să-și impună regimul este nevoie de o fisură a lumii existente, de o erupție directă, brutală și invincibilă a misterului în cadrul mecanismelor și previziunilor cotidiene ale vieții, invazia sacrului în mijlocul ordinii laice, profane, a supranaturalului în mijlocul naturalului. Ruperea ordinii imperturbabile a realității produce mai întâi **confuzie**, apoi **neliniște**, cum mărturisește Roger Caillois. Orice raport fantastic distruge un echilibru preexistent, o stare anterioară de armonie și stabilitate căreia i se substituie pe o durată mai scurtă sau mai lungă și care deschide posibilitatea unei noi rupturi. În principiu, fantasticul presupune o întrerupere a ordinii recunoscute. Acest fenomen ciudat se cuibărește în real și poate fi explicat în două moduri: prin cauze de tip **natural** sau **supranatural**. Posibilitatea de a ezita între aceste două tipuri dă naștere efectului numit fantastic.

Starea de suflet care pregătește și întreține fantasticul se poate reduce în esență la **spaimă** și **așteptare**. Acestui fond emotiv i se adaugă o gamă întreagă de stări menită să mențină și chiar să amplifice acest fond, inducându-i omului o stare de luptă interioară, el simțindu-se izolat, dezintegrat dintr-odată din întregul lumii și din ambianța semenilor.

Spre deosebire de Tzvetan Todorov, Roger Caillois exclude din domeniul **fantasticului pur**, în primul rând, **fantasticul voit**, adică operele de artă create anume pentru a surprinde și a dezorienta, prin inventarea unui univers imaginar și feeric în care nimic nu se înfățișează și nu se petrece ca în lumea reală. Fantasticul tainic și autentic nu poate izvorî din simpla hotărâre de a executa cu orice preț opere ce au ca scop nedumerirea cititorului. Fantasticul nu trebuie să fie rezultatul vreunui joc sau al vreunui pariu, ci trebuie să țâșnească pur și simplu prin mijlocirea artistului, impunându-se aproape inspirației și mâinii lui.

Roger Caillois respinge și **fantasticul instituțional**, adică miraculosul din basme, din legende, din mitologie, din diferite religii și idolatrii, delirul demenței, ba chiar și fantezia dezinvoltă. Aici intră toate elementele pe care credulitatea sau chiar credința le consideră monedă curentă: chinurile Infernului, scheletele anticipate pe care le zăresc în oglinzi femeile tinere, magii încâlcite, demonii și vrăjitoarele care călăresc pe mături.

Fantasticul este fantastic numai atunci când se înfățișează sub forma unui *ceva* inadmisibil pentru experiență sau pentru rațiune. Condiția **echivocă** a fantasticului este **imposibilitatea cuceririi unei certitudini**. Omul are dreptul să nu accepte în operă existența unei enigme, fie ea și neînsemnată, care-i sfidează luciditatea, dar, în acest fel, dispare fantasticul a cărei ambiguitate cere neîncetat un răspuns.

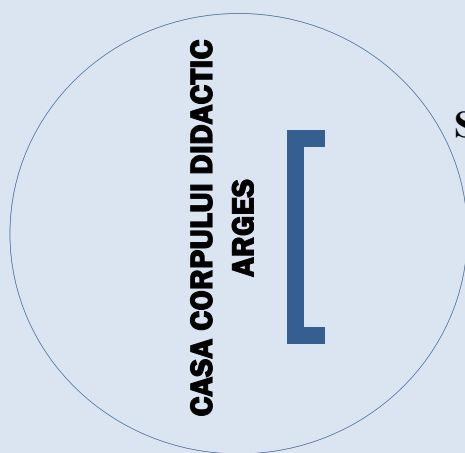
Autorul trebuie să-și ferească opera de primejdia unei explicații care să-i amenințe farmecul. Autorul trebuie să prevadă și să elimine dinainte orice dezlegare. Imaginile construite de autor nu alimentează sau călăuzesc visarea, ci o dezorientează și o descurajează. Fantasticul trebuie să conțină un element involuntar, acceptat, o întrebare neliniștitoare țâșnită pe neprevăzute din cine știe ce întunecimi,

o întrebare pe care propriul ei autor a fost obligat s-o preia așa cum i-a venit și căreia a dorit din tot sufletul să-i găsească răspuns. Autorul trebuie să fie tot atât de dezarmat ca și spectatorul în fața mesajului pe care încearcă să i-l transmită.

Potrivit concepției lui T. Todorov, unul dintre elementele de care depinde realizarea fantasticului îl constituie **ambiguitatea**, în sensul că evenimentul aparține simultan **realității și visului**, respectiv **adevărului și iluziei**. Starea de ambiguitate implică ezitarea subiectului în fața evenimentului care nu poate fi explicat prin

legile familiare ale acestei lumi. Cel care percepe evenimentul trebuie să opteze pentru una dintre cele două soluții: ori este vorba de o înșelăciune a simțurilor, de un produs al imaginației, și atunci legile lumii rămân ceea ce sunt, ori evenimentul s-a petrecut într-adevăr, face parte integrantă din realitate, dar atunci realitatea e condusă de legi care sunt necunoscute.

Așadar, fantasticul ține de ezitarea cuiva pus față în față cu un eveniment neînțeles și care este în aparență supranatural.

STUDIU DE CAZ: LECTURA ȘI BIBLIOTECA ȘCOLARĂ ÎN CONTEXTUL EXPLOZIEI INFORMAȚIONALE

*Profesor Hagimă Eugenia Gabriela,
Școala Gimnazială Mihai Eminescu, Pitești*

Lumea aflată în continuă schimbare, avalanșa de informații, noile tehnologii, oferta bogată pentru petrecerea timpului liber modifică radical stilul de viață al omului de azi. Prioritățile tinerilor din era Internetului sunt altele decât cele ale generațiilor anterioare. În societatea numită atât de sugestiv, „informațională”, ei citesc mai mult pentru „a se informa” și mai puțin „de plăcere”. Accesul la fluxul continuu de informații care circulă prin Internet, a dus la scăderea numărului de cititori de carte, paginile acestei rețele globale cuprinzând o cantitate nelimitată de informa

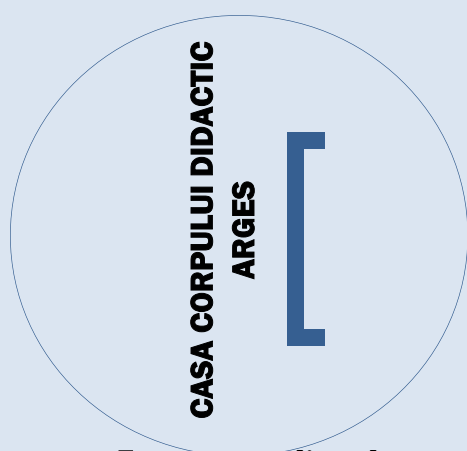
ție comparativ cu paginile cărților. În relația cu biblioteca se observă că lectura documentară câștigă teren în fața lecturii de plăcere. Adaptarea la noutăți a bibliotecilor, dotarea sălilor de lectură cu computere conectate la Internet determină un aflux de utilizatori, dar mulți sunt atrași mai ales de posibilitatea documentării bazate pe surse Internet.

Cartea tinde să fie înlocuită de computer, iar interesul pentru lectură se deplasează în zona informării și comunicării. Cum ar putea concura cu informația oferită de Internet, în ciuda dezavantajelor acestuia, informația conținută în cărțile bibliotecilor, cu posibilitățile ei reduse de accesare și de actualizare? Cum poate un cititor să descopere în cărți, la fel de rapid și eficient, informația de care are nevoie? Ce eforturi ar trebui să depună o bibliotecă pentru a organiza eficient informațiile despre cărți sau conținute în propriile cărți?

Dacă pentru lectura în scop documentar există interes, problematic fiind doar accesul rapid și eficient, nu același lucru se poate afirma despre lectura de plăcere, cea care se adresează sensibilității umane. Cum pot fi motivați copiii care nu au fost ajutați de părinți la momentul potrivit să îndrăgească lectura și nici n-au deprins în școala generală obișnuința de a citi? Dezvoltarea gustului pentru lectură presupune crearea unor situații care să-i stimuleze pe elevi. Foarte utile sunt manifestările și activitățile care trezesc curiozitatea sau care provoacă emoții artistice. Biblioteca este chemată să descopere noi căi de atragere a potențialilor cititori.

Sunt apreciate dezbaterile neconvenționale, în cadrul unui grup de elevi (clasă), despre cărți citite la un moment dat. Impresiile despre lecturile alese de elevi sau recomandate de bibliotecar și împărtășite celorlalți, stârnesc interesul reciproc și diferențiat al componentilor grupului pentru citirea anumitor cărți. Fiecare cititor din grup își poate expune pe scurt părerea în fața celorlalți, exprimând ceea ce i-a plăcut mai mult. Sub influența celor auzite ei vor face schimb de cărți (tot prin intermediul bibliotecii). Activitatea se poate finaliza cu o listă a preferințelor elevilor, pe domenii de interes. Manifestările culturale, unele cu caracter competitiv, organizate în școli, uneori în parteneriate cu alte instituții, întâlnirile cu scriitori, frecventarea teatrului și a operei promovează în special lectura artistică. Recitățile, interpretarea artistică a unor texte literare, citirea unor pasaje din cărți, sunt îmbinate cu diverse alte forme artistice de manifestare prin fotografii, imagini video, pictură, muzică, dansuri. Ele antrenează elevii talentați și pasionați de literatură, de artă în general, dar atrag atenția și celorlalți care apreciază atmosfera și, cel puțin din curiozitate, vor deschide cărțile despre care tocmai au aflat și le-au trezit o emoție artistică.

Desigur, nu există rețete pentru stimularea lecturii, dar important este ca biblioteca să găsească noi strategii pentru promovarea culturii individuale prin lectură, să ofere elevilor lecturile fundamentale, să-i ajute să selecteze ceea ce este valoros.

STUDIU DE CAZ: BULLYINGUL

Prof. Drăguț Florentina
Școala Gimnazială Nr. 1 Micești

Acest **studiu de caz** a fost realizat la clasă, folosind cunoștințele dobândite în cadrul programului complementar de formare continuă *Managementul situațiilor de bullying în unitățile școlare*, organizat de către CCD Argeș la Școala Gimnazială Nr. 1 Micești.

Numele și prenumele: P. R. I. Vârsta: 16 ani Clasa: a VIII-a

1. DESCRIEREA PROBLEMEI

a. Tipologia problemei

- elevul român, venit prin transfer disciplinar din clasa paralelă, manifestă un comportament foarte agresiv în mod special la școală, dar și în transportul școlar și în familie: intimidează

pentru a-și impune supremația, trânteste băncile când este nervos; împreună cu un prieten l-a strâns de gât pe Ș. F. M., elev din clasa paralelă;

- este agitat, provoacă, vorbește răstit cu colegii și cu profesorii;
- manifestă un limbaj vulgar, presărat cu injurii și cuvinte obscene la adresa colegilor;
- deranjează orele, nu învață, nu scrie de la tablă, nu-și face temele.

b. Actori implicați

- această situație aduce prejudicii clasei de elevi;

c. Contextul apariției

În depistarea comportamentului agresiv al elevului am căutat să răspund la următoarele întrebări:

- Ø **Când au apărut aceste manifestări agresive ale elevului?** - nu atât localizarea în timp a apariției lor, ci în special a momentelor, situațiilor sau evenimentelor din jurul lui: ceartă, schimbări, separări, nașterea unui frate sau soră, plecarea unei persoane, situații confuze, violență.
- Ø **Când se manifestă elevul agresiv?** - unde apare agresivitatea (acasă, în transpot, în parc, pe stradă, la grădiniță, în alte locuri) pentru a putea înțelege care este partea conflictuală, de ce copilul alege să se comporte în felul acesta și ce anume din mediul respectiv îi creează dificultăți în a se adapta sau exprima.
- Ø **Față de cine se manifestă agresiv?** - împotriva cui se direcționează agresivitatea, este o manifestare difuză și generalizată sau apare în relație cu persoane determinate.
- Ø **Cum sunt manifestările sale?** - Agresivitatea elevului poate fi directă: zgârie, zgâlțâie, distruge obiectele proprii și pe ale colegilor.
- Ø **Cum era elevul înainte de a fi agresiv? Cum se exprima el înainte?** - Am încercat să identific care sunt modalitățile alese de el pentru a se exprima pe măsură ce se dezvoltă și cum se manifestă în situații în care nu poate face față și apar schimbări ale comportamentului său.
- Ø **Cum este copilul în familie?** - Cum este relația cu mama? Cum este relația cu tata? Există frați, surori? Care este rolul bunicilor? Există și alte persoane importante pentru copil care formează o familie lărgită?
- Ø **Cum este familia?** - Relațiile și interacțiunile intrafamiliale, precum și cele cu persoanele din exterior sunt toate filtrate de către copil și se constituie într-o varietate de stimuli, pentru care nu are întotdeauna un răspuns sau o reacție adecvată.
- Ø **Cum influențează mass-media?** - se uită la desene animate, reclame TV sau alte emisiuni ce conțin scene de violență.
- Ø **Jocurile violente și psihologia copiilor** - Practicarea acestor jocuri violente crește frecvența gândurilor și a sentimentelor agresive.

d. Descrierea situației

Modelul agresivității cazului analizat:

- Nesigur în mediile necunoscute, noi;
- Nesiguranță cu privire la simpatiile interumane;
- Comportament agresiv ca modalitate de obținere a respectului;
- Agresivitatea crescută are drept consecințe pedepsele, sancțiunile și mai ales respingerea socială.

f. Posibile riscuri

- conflictul să crească în intensitate;
- elevul P. R. I. să nu reușească să își gestioneze emoțiile negative;
- să se mute elevi din clasă sau/și părinții să solicite mutarea disciplinară a elevului P. R. I.

2. PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

A. Ce s-a făcut pentru soluționarea problemei?

a. Obiectiv de lungă durată:

Stabilirea unei relații de încredere și acceptare reciprocă cu colegii de clasă și familia.

b. Obiective specifice:

- dezvoltarea capacității de a analiza conflictele;
- identificarea și exersarea de soluții pozitive la conflicte;
- utilizarea instrucțiunilor de autocontrol;
- dezvoltarea autocontrolului;
- stabilizarea comportamentelor adecvate.

În urma analizării tuturor rezultatelor obținute în urma investigării, am ajuns la concluzia că situația comportamentală a elevului poate fi privită din mai multe unghiuri. Acest avantaj este oferit de disponibilitatea persoanelor din anturajul copilului.

Pentru elevul P.R. I. am realizat o intervenție pe două planuri:

- consiliere educațională cu elevul;
- consiliere educațională cu părinții.

B. Care sunt acțiunile recomandate pentru soluționarea problemei apărute?

1. Consiliere educațională cu elevul

Modalități de a stăpâni furia copilului:

Elevul P. R. I va trebui învățat tehnici de stăpânire a mâniei. Metodele pe care le-am folosit în relația cu elevul agresiv:

- **Discuția** - am rugat, cu calm, elevul să explice care este motivul pentru care a devenit atât de nervos. Răspunsul lui a fost că nu deține controlul și nu se poate stăpâni de unul singur. De aceea, am sugerat că în 5 minute ar putea să se calmeze și să se gândească la acțiunile sale pe *scăunelul gânditorilor*. Apoi, i-am propus modalități civilizate de a obține ceea ce dorește: să discute și să ceară mai degrabă, decât să ia ceva fără a spune nimic, să își aștepte rândul să vorbească și nu să intervină violent în dialog.
- **Exerciții fizice aplicate** - pentru a se elibera de o parte de mânie l-am antrenat într-o serie de acțiuni și exerciții fizice cum ar fi: tropăitul din picioare, lovitul cu pumnii într-o pernă sau trasul și învârtitul plastilinei, dansul după muzica preferată sau plimbarea în curtea școlii. L-am încurajat să facă lucrurile care îi plac - să asculte muzică relaxantă, să danseze acasă sau într-un club de dans, să facă un sport de echipă, să discute cu un bunic drag lui, să vizioneze un film.
- **Confort psihic și afecțiune** - Am făcut apel la puterea unei îmbrățișări și capacitatea ei de a face elevul să se simtă înțeles, iubit și acceptat.
- **Un bun exemplu** - am căutat bune exemple pentru el.
- **Aprecierea bunei purtări** - L-am asigurat că observ atunci când își rezolvă problemele legate de mânie într-un mod pozitiv.

2. Consiliere educațională cu părinții:

Obiective vizate în terapia părinților:

- Consilierea părinților pentru a înțelege nevoile reale ale elevului P. R. I ;

- Formarea unui stil parental adaptat nevoilor reale ale elevului;
- Implicarea copilului în sarcini pe măsura capacității de înțelegere și acțiune a acestuia;
- Formarea unui program comun de petrecere a timpului liber cu copilul;
- Redescoperirea relațiilor afective dintre părinți și copil.

3. REZULTATE

Creșterea încrederii în forțele proprii;

Rezolvarea crizelor de identitate;

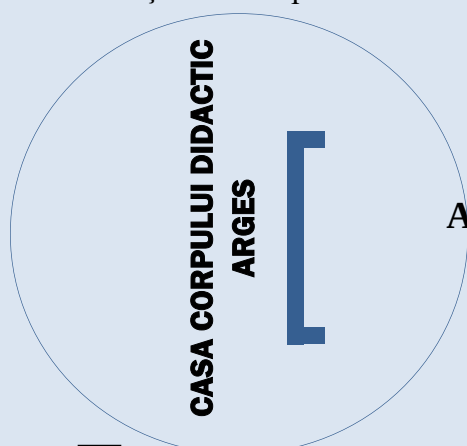
Creșterea stimei de sine;

Integrare în colectiv și relaționare pozitivă cu colegii;

Colaborare în realizarea sarcinilor de echipă;

Găsirea unor soluții concrete pentru situațiile de criză.

CONCLUZII: Violența în școală este o expresie a violenței din societate; când violența se produce în școală, ea conduce și la alte consecințe: alături de prejudicii, victimizare, violența din școală reduce șansele elevilor de a-și dezvolta personalitatea pe deplin și de a dobândi o educație de calitate.

LA DIFFÉRENCE ACQUISITION - APPRENTISSAGE DANS LA DIDACTIQUE DU

*Profesor Stanciu Mihaela
Colegiul Național Dinicu Golescu, Câmpulung*

Les mots « acquisition » et « apprentissage » sont couramment utilisés dans la didactique du FLE, mais de façons différentes.

D'habitude, le terme d'acquisition désigne un processus cognitif, involontaire, qui conduit l'apprenant d'une langue étrangère d'un stade de départ de non-compétence communicative à un stade de compétence plus ou moins étendue de l'acquisition réalisée. L'acquisition peut donc se réduire à la connaissance d'une langue étrangère ainsi qu'à la capacité spontanée à l'utiliser qui résulte d'une exposition directe au texte ou d'une participation à la communication.

Différent de l'acquisition, le terme d'apprentissage se réduit au processus par lequel la capacité langagière est le résultat d'une démarche

planifiée, notamment lors d'études reconnues en milieu institutionnel. Il représente l'ensemble des activités volontaires et conscientes visant de façon explicite l'appropriation d'une compétence, d'un savoir ou d'une information.

En conclusion, les activités d'acquisition et d'apprentissage ont un élément commun – l'augmentation des connaissances, mais il y a aussi des éléments qui les différencient, du point de vue des résultats acquis, des processus cognitifs, motivationnels, émotionnels qui ont conduit à ces résultats et du contexte dans lequel ces activités se déroulent.

Acquisition / apprentissage en tant que processus

L'acquisition est généralement considérée comme un processus naturel, spontané, personnel, inconscient et intériorisé impliquant de façon non

spécifique tous les aspects du langage. Elle s'intéresse beaucoup à ce qui est acquis et ne se préoccupe de l'acteur médiateur de l'acquisition. Par conséquent, l'acquisition ne concerne pas l'enseignant qui n'est qu'un élément du contexte de l'acquisition.

En ce qui concerne l'apprentissage, il désigne une démarche observable, volontaire et consciente par laquelle l'apprenant s'engage dans une série d'activités dont l'objectif est de déclencher, alimenter, mener à son terme le processus d'acquisition. Il s'agit d'un processus personnel qui doit provoquer une prise en charge de l'apprentissage par l'apprenant lui-même. En ce sens, l'apprenant et l'enseignant sont deux acteurs actifs, c'est un échange.

Acquisition / apprentissage selon le contexte où ils se déroulent

Les deux termes s'opposent aussi par le milieu, le contexte où les processus se déroulent – naturel ou scolaire, même s'il peut y avoir acquisition dans le cadre scolaire et de l'apprentissage hors de la classe.

L'acquisition se déroule, en général, dans le milieu naturel où cette langue est le véhicule habituel de la communication ordinaire. Elle est donc subordonnée aux contraintes de la vie quotidienne, sans efforts intentionnels pour guider le processus d'acquisition. L'apprenant, dans cette acquisition non-guidée, se trouve dans une situation paradoxale : pour pouvoir communiquer, il doit apprendre la langue, et pour apprendre la langue il faut qu'il communique. Quelle que soit sa compétence de

communication à un moment donné, l'apprenant est confronté en permanence à deux tâches : il doit utiliser son répertoire de façon optimale et il doit adapter progressivement ce répertoire à la langue cible, c'est-à-dire à la façon dont son entourage social se comporte du point de vue linguistique. Un autre aspect qui caractérise l'acquisition dans des situations de la vie quotidienne est la faible attention à la langue elle-même : pour l'apprenant, l'important est de comprendre et de se faire comprendre, et pour atteindre cet objectif tous les moyens lui sont bons. Cela a deux conséquences : d'abord, il est intéressé avant tout par le succès de la communication, et non par l'exactitude formelle de sa langue, contrairement à ce qui se passe dans l'enseignement de la langue étrangère ; il réfléchit moins sur la langue, ses formes et ses règles.

Pour ce qui est de l'apprentissage, celui-ci se déroule en milieu scolaire, institutionnel, en classe de langue étrangère, étant soumis aux lois d'une progression instaurée dans les programmes officiels et met en présence deux acteurs sociaux : l'enseignant et les élèves.

Acquisition / apprentissage en tant que résultat

L'acquisition est aussi le résultat du processus soit d'apprentissage, soit d'acquisition : c'est la transformation de l'information en connaissance par l'apprenant.

Le terme « apprentissage » se laisse décliner selon qu'on considère l'apprentissage par acquisition, résultant donc d'un processus naturel, ou l'apprentissage par enseignement, dépendant des effets d'une intention didactique et de sa réalisation.

Bibliografie

1. BILODEAU, H., **Grille d'analyse des activités d'apprentissage**, 1997
2. **Cadre européen commun de référence pour les langues** : Apprendre, Enseigner, Évaluer (CECRL), [Conseil de l'Europe](http://www.conseil-de-l-europe.fr), 2001
3. DESCHÊNES, A.-J. et al, **Grille d'analyse des activités**, 1989
4. DESCHÊNES, A.-J., **Vers un modèle constructiviste de la production des textes**, Montréal, 1995
5. DESSAINT, M.-P., **Au cœur de l'apprentissage: les objectifs et les activités**, Canada, 1995
6. Manuel de formation, Professeurs de français, Projet Ministère Education -SIVECO, Juin 2011

TEHNOLOGIA 6G

*Analist programator Marin Dragoș
Colegiul Național „Zinca Golescu”, Pitești*

Tehnologia 6G reprezintă viitoarea revoluție în conectivitate. Deși suntem încă în plină expansiune a rețelelor 5G, fundația pentru următoarea generație este deja în curs de dezvoltare, promițând să transforme internetul dintr-un instrument de comunicare într-un ”sistem nervos” global.

Dacă 5G a fost despre conectarea obiectelor (Internet of Things), 6G va fi despre fuziunea dintre lumea fizică, cea digitală și cea biologică. Se estimează că primele rețele comerciale vor deveni operaționale în jurul anului 2030. Diferența de performanță între 5G și 6G nu va fi doar incrementală, ci de un ordin de mărime colosal; performanțele tehnice vor crea o lume a vitezei instantanee.

În timp ce 5G atinge teoretic 20Gbps, 6G vizează viteze de până la 1 Tbps. Aceasta înseamnă descărcarea a zeci de filme 4K într-o singură secundă.

Vom trece de la milisecunde la microsecunde. O latență sub 0,1 ms va permite sincronizarea perfectă în timp real, esențială pentru telemedicină avansată (operații robotice de la distanță) sau controlul industrial critic.

6G va utiliza frecvențe din spectrul Terahertz (THz) (între 100 GHz și 10 THz), oferind o lățime de bandă uriașă, dar ridicând provocări majore în ceea ce privește propagarea semnalului prin obstacole.

Pentru a atinge aceste obiective, 6G se bazează pe câteva inovații fundamentale:

- **Inteligența artificială nativă** care spre deosebire de generațiile anterioare, unde AI a fost adăugată ulterior, 6G va fi nativă. Rețeaua se va auto-optimiza, auto-repara și va gestiona resursele în timp real folosind algoritmi de învățare automată;
- **Comunicațiile holografice** realizate cu tehnologia 6G vor avea capacitatea de a transmite datele necesare pentru holograme 3D de înaltă fidelitate, transformând conferințele video în prezențe virtuale imersive;
- **Internetul simțurilor** prin intermediul tehnologiei va permite transmiterea nu doar a văzului și auzului, ci și a senzațiilor tactile, mirosului sau gustului prin interfețe neuro-digitale;
- **Suprafețe inteligente reconfigurabile** prin folosirea materialelor inteligente pe clădiri, deoarece undele THz sunt ușor blocate de pereți, care vor reflecta și direcționa semnalul către utilizator, eliminând zonele fără acoperire.

Impactul asupra societății și industriei este cuantificat de:

- **Gemeni digitali la scală largă** prin crearea replicilor digitale perfecte ale orașelor, fabricilor sau chiar ale corpului uman. Acești ”gemeni” vor rula simulări în timp real, permițând monitorizarea sănătății sau optimizarea traficului înainte ca problemele să apară în lumea reală;

- **Extinderea acoperirii** se va realiza de la adâncuri în spațiu prin integrarea sateliților de joasă orbită cu rețelele terestre cu ajutorul 6G. Acest lucru va duce la o acoperire globală veritabilă, inclusiv în mijlocul oceanului, în zone montane izolate sau la altitudini mari.

Implementarea 6G nu va fi lipsită de obstacole în privința provocărilor și a securității precum:

- **Consumul de energie** datorat vitezelor mari și procesarea masivă de date necesită o eficiență energetică extremă pentru a nu agrava criza climatică;
- **Securitatea și intimitatea** necesară într-o lume atât de conectată este amenințată din ce în ce mai agresiv de către hackeri. Pentru

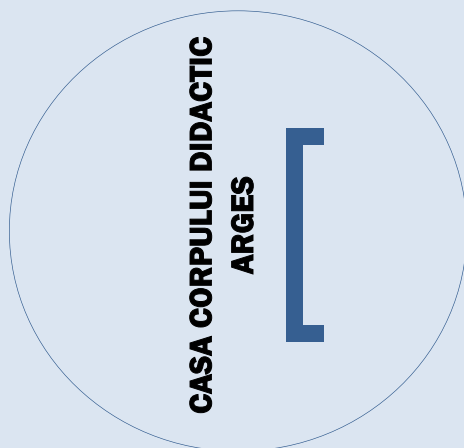
protejarea datelor 6G va trebui să integreze criptografia cuantică;

- **Costurile de infrastructură** vor necesita investiții globale de trilioane de dolari având în vedere densitatea necesară de antene (mici celule radio).

Tehnologia 6G nu este doar ”un 5G mai rapid”. Aceasta va debloca potențialul creativ al umanității prin eliminarea barierelor de distanță și timp, transformând radical modul în care interacționăm cu realitatea. Este infrastructura care va susține viitorul post-smartphone, unde realitatea augmentată și inteligența artificială devin parte integrantă din biologia noastră zilnică. Deși mai avem un deceniu până la adopția pe scară largă, cursa tehnologică a început deja, definind cine va deține supremația digitală în secolul XXI.

Bibliografie

1. Samsung Research (2020). *6G: The Next Hyper-Connected Experience for All*.
2. Dang, S., Amin, O., Shihada, B., & Alouini, M. S. (2020). *What should 6G be?* Nature Electronics.
3. IEEE Communications Magazine (2021). *Vision, Requirements, and Technology Trend of 6G: How to Tackle the Challenges of System Coverage, Capacity, and Latency*.

DINCOLO DE ETICHETE ȘI APARENȚE - EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Prof. Veronica VOCHIN
Școala Gimnazială "Alexandru Davila" Pitești

În mediul școlar, bullyingul este adesea abordat prin regulamente, sancțiuni și intervenții punctuale. Deși necesare, aceste măsuri nu sunt suficiente pentru a produce schimbări de durată în comportamentele elevilor. Experiența didactică arată că, dincolo de reguli, copiii au nevoie de contexte în care să înțeleagă emoțiile, consecințele și complexitatea relațiilor umane.

Storytelling-ul oferă un astfel de context. Prin intermediul poveștilor, elevii pot explora situații sensibile fără a se simți expuși direct, pot reflecta asupra propriilor comportamente și pot dezvolta empatia necesară pentru a preveni actele de bullying.

În școală, bullyingul este frecvent redus la roluri fixe: „agresor”, „victimă”, „martor”. Aceste etichete, deși utile pentru intervenția inițială, pot limita înțelegerea profundă a fenomenului. În realitate, comportamentele de bullying sunt adesea rezultatul unor istorii personale marcate de nevoia de validare, de lipsa ascultării sau de experiențe anterioare de respingere.

Storytelling-ul permite depășirea acestor etichete, mutând accentul de la judecată la înțelegere. Povestea nu justifică comportamentele nocive, dar creează un spațiu de reflecție în care elevii pot vedea omul din spatele acțiunii.

Un exemplu relevant de utilizare a poveștii ca instrument educațional este proiectul **„Dincolo de aparențe”**, în cadrul căruia 100 elevi de clasa a VIII-a au participat la o întâlnire cu două persoane private de libertate, proiect desfășurat de ”Ziua Nonviolentei” 31 ianuarie.

Invitații au ales să își prezinte poveștile de viață dintr-o perspectivă profund umană: copilăria, alegerile greșite, lipsa sprijinului și, mai ales, experiența trăirii sub o etichetă puternică – aceea de „deținut”. Accentul nu a fost pus pe fapta penală, ci pe modul în care o etichetă poate anula, în percepția celorlalți, identitatea unei persoane.

Impactul asupra elevilor a fost semnificativ. Elevii au manifestat un nivel ridicat de atenție și implicare emoțională, iar întrebările adresate au reflectat capacitatea lor de a face conexiuni între poveștile auzite și propriile experiențe școlare. Ulterior, în cadrul activităților de reflecție, elevii au verbalizat idei precum:

- conștientizarea tendinței de a eticheta colegii;
- înțelegerea faptului că un comportament negativ poate ascunde suferință;
- nevoia de a oferi sprijin înainte de a judeca.

Această experiență a funcționat ca un act de storytelling autentic, cu un puternic rol preventiv în contextul bullyingului, contribuind la dezvoltarea empatiei și a gândirii critice.

Analiza datelor colectate prin observație participativă și discuții de grup a evidențiat impactul semnificativ al intervenției educaționale asupra percepțiilor și atitudinilor elevilor. Rezultatele pot fi organizate în trei direcții tematice principale.

Expunerea elevilor la poveștile de viață ale persoanelor private de libertate a facilitat o schimbare vizibilă în modul de raportare la etichetele sociale. Elevii au demonstrat o capacitate crescută de a distinge între comportament și identitate, confirmând ipotezele teoriei etichetării sociale (Becker, 1963). Această constatare este susținută de literatura de specialitate, care indică faptul că narațiunile autentice pot reduce stereotipurile și pot stimula empatia cognitivă (Mar et al., 2011).

Prezența reprezentanților Poliției Române, DGASPC și Jandarmeriei a adăugat o dimensiune complementară demersului narativ. Intervențiile acestora au contribuit la contextualizarea poveștilor de viață într-un cadru preventiv și educațional, oferind elevilor informații clare despre consecințele comportamentelor violente, mecanismele de protecție și sprijin disponibile și importanța respectării normelor sociale.

Această abordare integrată este congruentă cu studiile care subliniază eficiența colaborării interinstituționale în prevenirea violenței școlare (Espelage & Swearer, 2010). Elevii au reușit să coreleze dimensiunea emoțională a poveștilor cu responsabilitatea civică și socială, ceea ce a condus la o înțelegere mai profundă a fenomenului bullyingului.

Desfășurarea activității cu ocazia Zilei Internaționale a Nonviolentei a oferit un cadru simbolic și educațional favorabil reflecției asupra comportamentelor agresive. Elevii au asociat mesajele transmise cu

valori precum respectul, dialogul și responsabilitatea față de ceilalți, ceea ce a consolidat internalizarea acestora.

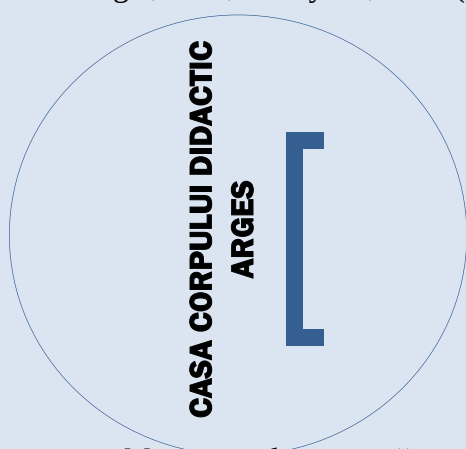
Rezultatele sugerează că marcarea unor evenimente internaționale relevante poate amplifica eficiența intervențiilor educaționale, oferind un context semnificativ pentru abordarea temelor sensibile, precum bullyingul și violența în mediul școlar.

Gestionarea bullyingului la clasă necesită mai mult decât intervenții punitive. Este nevoie de strategii educaționale care să dezvolte empatia și capacitatea de reflecție a elevilor. Storytelling-ul, prin puterea sa de a crea conexiuni umane autentice, reprezintă un instrument valoros în acest demers.

Experiența proiectului „Dincolo de aparențe” demonstrează că poveștile reale pot schimba perspective, pot diminua tendința de etichetare și pot contribui la crearea unui climat educațional bazat pe respect și înțelegere. În acest sens, storytelling-ul devine nu doar o metodă didactică, ci o formă de educație morală și socială esențială pentru școala contemporană.

Bibliografie

- Bruner, J. (1996). *The Culture of Education*. Harvard University Press.
- Greene, R. (2014). *Lost at School*. Scribner.
- Haven, K. (2007). *Story Proof: The Science Behind the Startling Power of Story*. Libraries Unlimited.
- Olweus, D. (2013). *Bullying at School*. Wiley-Blackwell.
- Siegel, D. J., & Bryson, T. P. (2011). *The Whole-Brain Child*. Bantam Books.

COMUNICAREA EDUCAȚIONALĂ

*Autor: Moise Liliana, profesor învățământ primar,
Școala Primară Furnicoși, Mihăești*

1. Mecanismul comunicării educaționale

Un loc central în activitatea de predare-învățare îl deține comunicarea educațională deoarece rolul profesorului nu este numai acela de a deține cunoștințe de specialitate și cunoștințe psihopedagogice, ci și de a transmite aceste cunoștințe, într-un limbaj specific, elevilor cărora li se adresează. Având la bază limbajul, ca proces psihic superior, comunicarea educațională își propune transferul de informații de la profesor la elev, dar și asigurarea feedback-ului de la elev la profesor.

Comunicare reprezintă înștiințare, știre, veste, raport, relație, legătură. Acestea ar fi sinonimele care ne sunt oferite de către dicționarul explicativ pentru comunicare. Deși pare simplu înțelesul comunicării este mult mai complex și plin de substrat. Comunicarea are o mulțime de înțelesuri, o mulțime de scopuri și cam tot atâtea metode de exprimare și manifestare. Nu există o definiție concretă a comunicării, însă se poate spune cel puțin că, comunicarea înseamnă transmiterea intenționată a datelor, a informației. Două

aspecte sunt problematice și asupra lor trebuie să insistăm. Mai întâi profesorul care are rolul de a pregăti comunicarea didactică și de a o face posibilă în condițiile în care receptorul este mereu diferit, apoi limbajul care face posibilă comunicarea didactică, dar care poate în același timp să împiedice sau să denatureze această comunicare.

2. Relația educator - elev

Clasa este un grup educațional care funcționează și este organizat în vederea realizării și desfășurării procesului instructiv-educativ. De aceea, având scopuri de ordin formativ, interacțiunea membrilor se realizează distinct la două niveluri:

- a. interacțiunea profesor – elev;
- b. interacțiunea elev – elev.

Între acestea se face o deosebire de sens, dar și de mijloacele prin care se realizează, fiecare având o serie de caracteristici în planul funcțional concret.

Interacțiunea are un caracter determinat și prestabilit în funcție de statutul și de rolurile diferite pe care le au cei doi parteneri ce intră în această relație.

În privința componenței grupurilor educaționale, există următoarea ambiguitate: în unele studii sunt incluși în grupul clasă ambii termeni ai relației profesor – elev (utilizându-se termenul de „grup total”), în timp ce în alte studii grupul clasă este redus doar la raporturile elev – elev (utilizându-se termenul de „grup de egali”). Există situații în care profesorul, fie se exclude singur din grupul total prin atitudinea și comportamentul său, fie se apropie prea mult de elevi, integrându-se în grupul educațional încât devine aproape un egal de-al lor.

Relația profesor – elev poate fi privită din mai multe puncte de vedere:

- a. strict didactică (în procesul de predare-ascultare);
- b. metodico-pedagogică (alegerea, organizarea și ierarhizarea procedeeleor de predare);
- c. psihologică (cei doi parteneri sunt priviți ca niște ansambluri de stări, procese și însușiri psihice proprii fiecăruia).

Un rol foarte important în relația profesor – elev îl are crearea condițiilor optime ca această relație să se transforme într-un dialog autentic, care presupune:

- a. cooperarea, care se manifestă prin schimbul de mesaje informaționale și prin convergența activităților desfășurate de fiecare dintre cei doi;
- b. lărgirea sferelor atributelor pe care le impun, față de statutul profesorului și al elevului, condițiile psihopedagogice ale învățării (profesorul devine din emițător de mesaje, organizator al activității de învățare, iar elevul dobândește o mai mare independență în activitatea de învățare prin existența unei atitudini active, a unei motivații superioare și prin colaborarea cu profesorul și colegii).

Raportul profesor – elev permite constituirea unor roluri active, dinamice, deoarece profesorul se raportează în primul rând la elevi. Astfel, J. Withal (1949) distingea 7 roluri ale profesorului în raport cu elevii: *îi ajută și îi sprijină, confirmă, le pune probleme, se arată indiferent, îi îndrumă, îi dezaprobă, îi încurajează* să se ajute singuri. Prin comportamentul său, profesorul poate confirma sau infirma așteptările celorlalți față de el, confirmarea ducând la o echilibrare a rolurilor, iar infirmarea generând un conflict de rol.

Comunicarea profesor – elev este foarte importantă din punct de vedere psihosocial, având o puternică încărcătură afectivă ce facilitează apariția aceluia climat psihosocial care poate amplifica sau diminua colaborarea dintre cei doi parteneri. Prin umanizarea și personalizarea interacțiunii educaționale,

profesorul devine acea persoană care creează condițiile ca elevul să se comporte într-un anumit fel, să-și pună probleme și sarcini de cunoaștere.

Procesul de interinfluențare a atitudinilor persoanelor care interacționează nu este imediat, ci implică un mecanism mediator: comunicarea. Diferite tipuri de efecte interpersonale de ordin perceptiv, simpatetic și funcțional sunt vehiculate prin comunicare, care reprezintă forma principală de manifestare a interacțiunii psihosociale.

Comunicarea joacă un rol esențial în cadrul vieții sociale, deoarece reprezintă una din formele fundamentale ale interacțiunii omului cu cei din jur. Aceasta, reprezentând una din trebuințele spirituale esențiale ale oamenilor, este indispensabilă desfășurării eficiente a oricărei acțiuni, fără ea viața socială fiind fadă, lipsită de sens, practic imposibilă.

Comunicarea din clasă depășește stadiul de comunicare interpersonală și se transformă într-o comunicare de grup atunci când profesorul transmite mesaje elevilor, prin care urmărește obținerea unor modificări la fiecare dintre ei.

În grupurile școlare, comunicarea este modalitatea esențială de existență a acestora, o clasă fiind înainte de toate *un mediu de comunicare*. Întrucât procesul instructiv-educativ presupune transmiterea de cunoștințe, de mesaje, predominantă este comunicarea instrumentală, care se realizează prin diferite modalități și conduite de comunicare (prelegeri, întrebări, răspunsuri). La nivel școlar comunicarea reprezintă o necesitate nu numai pentru fiecare profesor, ci și pentru elevi, întrucât aceștia trebuie să se ajute reciproc, să coopereze, să răspundă la lecții, fie în procesul de verificare a cunoștințelor, fie în cel de predare.

La nivelul clasei, comunicarea poate fi verticală (profesor-elevi) sau orizontală (elevi-elevi), între ele existând suprapuneri și interferențe care pot avea efecte pozitive sau negative în funcție de poziția profesorului în grup și de atitudinea sa față de nivelul orizontal al comunicării. Datorită caracteristicilor psihosociale, educatorul și educatul se raportează parțial diferit la limbă, ca mijloc de comunicare în procesul instructiv – educativ, existând diferențieri în funcție de gradul de stăpânire și de manipulare a limbii.

Deoarece există diferențe de statut între profesor și elev, și chiar la nivelul elevilor, comunicarea de la un nivel la altul (elev – profesor și invers) capătă o serie de particularități impuse de statutul celor doi parteneri. În schimb, comunicarea la același nivel (al elevilor sau al profesorilor) este mult mai eficientă, mai vie, mai dinamică. Există o strânsă corelație între gradul de coeziune și eficiența comunicării: cu cât un grup este mai coeziv, cu atât comunicarea se va realiza în condiții mai bune și eficiente, în caz contrar, comunicarea capătă un caracter conflictual.

Rolul afectivității nu trebuie desconsiderat. S-a demonstrat experimental că informațiile recepționate pe un fond afectiv pozitiv sunt mai bine reținute și invers.

Bibliografie:

- 1.Cristea, Sorin – *Dicționar de termeni pedagogici*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998;
- 2.Cucoș, Constantin – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași 1996;
- 3.Păun, Emil – *Sociopedagogia școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982;
- 4.Zlate, Mielu – *Psihologia socială a grupurilor școlare*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1972 .

INTEGRAREA ȘCOLARĂ A COPIILOR CU CES

Prof. Niță Mihaela

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești

Educația incluzivă (după definiția dată de UNESCO) este un mod de educație adaptat și individualizat în funcție de nevoile tuturor copiilor în cadrul grupurilor și claselor echivalente ca vârstă, în care se regăsesc copii cu nevoi, capacități și nivele de competență foarte diferite.

Conceptul de incluziune școlară se poate defini prin acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de sex, apartenență etnică și socială, religie, naționalitate, rasă, limbă, grad de normalitate sau situația socială a familiei lor. Incluziunea este strâns legată de recunoașterea și acceptarea diversității, care este la rândul ei o valoare a democrației.

Școala constituie o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului, nu doar prin conținutul științific al procesului instructiv-educativ, ci prin libertatea de acțiune a, care-i stimulează interesele de cunoaștere și contribuie la lărgirea câmpului de relații sociale.

Orice copil se confruntă, la un moment dat cu o situație specială care necesită o intervenție personalizată. Educația pentru toți pornește de la premisa că orice copil este o persoană care învață într-un anumit ritm și stil și deci poate avea nevoie de un sprijin diferit.

De ce să ne pese? Pentru că acești copii nu se pot descurca singuri. Ei au nevoie de ajutor din partea familiei, vecinilor, prietenilor, colegilor, dascălilor, autorităților și specialiștilor, pentru că toți acești copii au dreptul la educație, pentru că toți sunt capabili să învețe, pentru că dacă nu frecventează grădinița și școala șansele de a învăța se reduc foarte mult. Pentru că sunt sporite oportunitățile de învățare prin interacțiune cu ceilalți copii. Cerințelor suplimentare ale copiilor cu dezavantaje diverse li se poate răspunde la grupe obișnuite cu ajutorul unor mijloace puse la dispoziția cadrelor didactice. Pentru că toți copiii, chiar și cei fără dezavantaje, au de câștigat atunci când cadrul didactic adaptează curriculumul școlii și propriul stil de predare pentru a se potrivi cu marea diversitate a copiilor din orice grupă. Pentru ca acești copii să știe că nu e nici o problemă dacă sunt diferiți. Noi îi pregătim pentru viață și societate. De aceea e necesară dezvoltarea practicilor incluzive în grădinițe și școli.

Caracteristicile individuale diferă, dar acesta este un dat, este ceva natural, este condiția speciei umane; deci esența incluziunii se rezumă la „**cum putem trăi diferiți în același grup**”.

Pentru a se adresa tuturor copiilor și a deveni deschisă, flexibilă, adaptată și orientată spre fiecare și pentru toți, educația trebuie să presupună în practică o nouă orientare care pune accentul pe cooperare, parteneriat, învățare socială și valorizare a relațiilor pozitive, umaniste în educație.

Educația pentru toți corespunde în educația școlară școlii incluzive. Școala incluzivă se referă în sens restrâns la integrarea/includerea tuturor copiilor indiferent de capacitățile și competențele de adaptare și deci de învățare, într-o formă de învățământ. În sens larg, ea înseamnă ca fiecare copil să fie sprijinit și să se lucreze în beneficiul tuturor. Fiecare copil este înțeles ca un participant activ la învățare și predare

pentru că aduce cu sine: o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparține. Specificul integrării înseamnă:

- A educa copiii cu cerințe speciale în școli obișnuite, alături de copiii normali;
- A asigura servicii de specialitate (recuperare, terapie educațională, consiliere școlară, asistență medicală și socială, etc.);
- A acorda sprijin personalului didactic și managerilor școlii în procesul de proiectare și aplicare al programelor școlare;
- A permite accesul efectiv al copiilor cu cerințe speciale la programul și resursele școlii obișnuite (bibliotecă, terenuri de sport, etc.);
- A încuraja relațiile de prietenie și comunicarea între toți copiii din clasă/școală;
- A educa și ajuta toți copiii pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei;
- A țină cont de problemele și opiniile părinților, încurajându-i să se implice în viața școlii;
- A asigura programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerințe speciale;
- A accepta schimbări în organizarea activităților instructiv-educative.

De la cea mai fragedă vârstă conștiința copiilor trebuie formată și dezvoltată, învățându-i că primirea celor „diferiți” alături de ei înșiși trebuie făcută nu doar din obligație sau milă, ci pentru că fiecare individ are dreptul de a participa la acțiuni comune care să conducă la dezvoltarea lui ulterioară și la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Acceptarea necondiționată a diversității într-un grup și stimularea toleranței este o adevărată provocare pentru profesori. Ei trebuie să încurajeze cooperarea, lucrul în perechi sau formarea de grupuri eterogene, cunoașterea și discutarea diverselor obiceiuri, tradiții, valori. Desigur că rezultatele nu se văd imediat, ci în urma multor activități educative având la bază obiective clar precizate și accesibile copiilor.

Evaluarea inițială ne dă nouă, , posibilitatea de a analiza nivelul de cunoștințe al copiilor precum și modul de socializare al lor la grupul respectiv, în vederea elaborării unei optime strategii de intervenție. Ca atare am încercat să fac un inventar al cunoștințelor copiilor despre colegii lor „diferiți”, despre problemele acestora și cum reacționează ei în situațiile „diferite” întâlnite.

Prin activitățile educative folosind diferite strategii, punând accent pe metodele și tehnicile interactive, am reușit să-i învăț pe copiii ce înseamnă toleranța. Prin tema de discuție „Diferiți, dar egali”, care a avut și suport intuitiv și anume: reviste, cărți, albume ilustrând viața copiilor din alte țări, am reușit să-i familiarizez pe copii cu diversitatea oamenilor (de culoare, de aspect) în general. Le-am relatat întâmplări din viața de zi cu zi punându-i în situația de a spune și ei alte întâmplări auzite și cum ar fi procedat în astfel de situații. Nu mică mi-a fost mirarea când am sesizat că anumiți copii pornesc de la judecăți învățate în familie.

Psihopedagogia modernă, centrată pe copil, se bazează pe convingerea că familia este primul educator și are cel mai mare potențial de modelare. Rolul nostru – foarte important – este acela de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă față greutăților cu care ele se confruntă.

Bibliografie:

- Cucoș C. Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2002 pag. 78
 Vrăsmaș E. Introducere în educația cerințelor speciale, Editura Credits, București 2004 pag.34
 Vrăsmaș T. , Școala și educația pentru toți, Editura Miniped, București, 2004 pag 90

JOCUL DIDACTIC – FORMĂ SPECIFICĂ DE ÎNVĂȚARE ȘI INSTRUIRE A VORBIRII CORECTE, MIJLOC EFICIENT DE ÎMBOGĂȚIRE ȘI ACTIVIZARE A VOCABULARULUI - studiu de specialitate

Prof. SEVCIUC ANA-ADRIANA
Școala Gimnazială Nr.1 Poiana Lacului

1. Natura jocului și eficiența lui

In structura metodelor active își găsesc cu maximă eficiență locul jocurile didactice, constituind o punte de legătură între joc ca tip de activitate dominantă în care este integrat copilul și activitatea specifică școlii-învățarea.

Jocurile didactice sunt realizate pentru a deservi procesul instructiv-educativ, ce au ca punct de plecare noțiunile dobândite de elevi la momentul respectiv, iar prin sarcina dată, aceștia sunt puși în situația să elaboreze diverse soluții de rezolvare, diferite de cele cunoscute, potrivit capacităților lor individuale, accentul căzând astfel pe rezultatul final și pe modul de obținere al lui, pe posibilitățile de stimulare a capacităților intelectuale.

În jocuri există o evoluție de la simplu la complex, ceea ce permite și detașarea de studii și modalități ale jocului. Jocul apare ca o disponibilitate, o activitate lipsită de utilitatea practică, deci gratuită. Exersarea acestor disponibilități reprezintă un interes vital.

Pentru un copil, aproape orice activitate este joc. Tocmai prin joc el “ghicește și anticipează condițiile superioare”¹; “un copil care nu știe să se joace va deveni un adult care nu va ști să gândească.”²

Copiii care se joacă par a fi inepuizabili, pierd măsura timpului, fiind absorbiți cu totul de joc. Într-un fel jocul apare și ca activitate dar și ca formă de odihnă.

Din punct de vedere psihologic, intervenția unei motivații externe, a unor scopuri utilitare, face jocul neautentic. Singurele scopuri admisibile sunt cele de natură educațională care vin din partea adultului care organizează jocul și construiește jucăriile. Pentru un copil este resimțit ca un joc interesant, atractiv, frumos.

Rolul psihologic al jocului este acela ce duce la educarea unor sentimente, trăsături, stări sufletești. Copiii învață să-și stăpânească anumite tendințe ce contravin normelor jocului, să-și subordoneze propriile motive altora superioare devenind conștienți de propriile dorințe.

Jocul didactic are un conținut și structură bine organizate, subordonate particularităților de vârstă și sarcinii didactice, se desfășoară după anumite reguli și la momentul ales de adult, sub directă lui supraveghere.

Jocurile didactice cuprind sarcini didactice care contribuie la valorificarea creatoare a îndeplinirilor și cunoștințelor achiziționate, la realizarea transferurilor între acestea, la dobândirea prin mijloace proprii de noi cunoștințe. Ele angajează întreaga personalitate a copilului, constituind adevărate mijloace de evidențiere a capacităților creatoare dar și metode de stimulare a potențialului creativ al copilului.

Jocul copiilor se desfasoară după niste reguli severe care presupun efort. Respectarea acestor reguli duce la o bună apreciere a altora dar și la aprecierea de sine. Nu trebuie uitat că normele ce reglează jocul sunt imprumutate din sfera socială unde , cu timpul le vor gasi. Copiii angajati în joc nu confundă niciodată realul cu imaginarul, cu fantasticul. Pentru ei, jocul este un “proiect de viață serioasă”. “Jocul are la copil rolul pe care munca îl are la adult.”³

După opinia psihologilor și a pedagogilor se face trecerea de la jocul pur la alte activități complexe, cum ar fi învățarea și munca.

Rolul important în educarea și dezvoltarea originalității îl are dascălul prin modul cum realizează ultima verigă a jocului didactic și anume aprecierea, interpretarea efectuată cu participarea clasei a rezultatelor elevilor. Școlarul integrat într-un proces educativ neatractiv, rigid, dominator care primește informații, lui revenindu-i doar sarcina de stocare și redare a acestora la cererea adultului, nu va gusta bucuria descoperirii de cunoștințe sau de strategii operaționale, nu va învăța pentru a cunoaște, ci motivația activității lui va fi cea exterioară-obținerea unor note bune.

Jocul didactic constituie o eficientă metodă didactică de stimulare și dezvoltare a motivației superioare din partea elevului, exprimată prin interesul sau nemijlocit față de sarcinile ce le are de îndeplinit sau plăcerea de a cunoaște satisfacțiile pe care le are în urma eforturilor depuse în rezolvare.

Jocul are și un rol pedagogic. El generează activitățile superioare: arta, știința, munca. Există jocuri care conduc spre activitatea științifică de explorare, de experimentare. Jocul are rolul de diagnosticare și de măsurare.

Pentru copil jocul are o mare importanță. El este nu numai un exercițiu al facultăților mintale, dar rămâne o bogată sursă de activități superioare. Munca se naște din joc. Fără muncă n-ar exista nici artă, nici sport. Jocul dezvoltă inteligența , educă sentimente, constituie o datorie morală.

2. Jocul didactic-mijloc eficient de îmbogățire și activizare a vocabularului

Jocurile didactice sunt antrenante pentru toți elevii , crescându-le performanțele și căpătând încrederea în capacitățile lor, siguranța și promptitudine în răspunsuri.

Valoarea principală a jocului didactic constă în faptul că face elevii participanți activi , nemijlocit, direct interesați de propria lor formare.

Jocul reprezintă o modalitate de asigurare a continuității procesului de adaptare a copiilor la specificul muncii școlare de învățare.

În joc elevul se află în situația de actor , nu de spectator.

Tipuri de jocuri didactice: “teatrul de pupuși”, “jocul de roluri”, “jocul însușirilor”, jocuri de construcție”, ghicitori”, Joc de orientare spațială”, “dialoguri dirijate”.

Un joc care place mult copiilor, care îi entuziasmează și care repetat în multiple variante , reprezintă un excelent procedeu de dezvoltare a gândirii , imaginației, a fictivității si, implicit, a vorbirii plastice și originale, este “teatrul jucat direct de elevi, întâi pe o temă dată, în care ei interpretează personaje desemnate de dascăl, apoi regizat de grupul de elevi aleși din clasă, sau chiar improvizat pe loc.

Urmează “jocurile de modificare a tabloului, respectiv a povestirii”, cu indicațiile: cum s-ar putea modifica tabloul?, ce i s-ar putea adăuga?, cum s-ar schimba povestirea?.

În felul acesta dascălul dispune de largi posibilități de a antrena cât mai frecvent întreaga clasă, păstrând vie atenția, stimulând ingeniozitatea, flexibilitatea gândirii și în același timp căutarea și aflarea unor posibilități de exprimare cât mai sugestivă, mai variată și mai plastic.

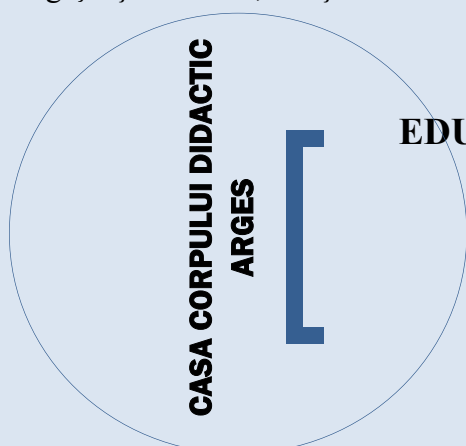
Forme mai dificile ale creației verbale care s-au dovedit foarte eficiente pentru dezvoltarea creativității sunt în primul rând cele care privesc modificările de text, care pot consta în substituirea sau reprofilarea personajelor, în transformarea unora dintre acțiuni, în schimbarea finalului, în introducerea unor momente sau elemente noi, în restructurarea întregii povestiri, dându-i o interpretare nouă sau o orientare nouă: comică, tristă, fantastică, realistă. Textele pot fi chiar cele din manual sau cele culese din diferite cărți, accesibile elevilor.

Alt joc constă în înșirarea persoanelor, fenomenelor, obiectelor cărora li se potrivește o anumită calitate: cald, moale, pufos, întunecat, luminos. Acest joc se complică prin denumirea obiectelor cărora li se adresează și li se potrivește două sau mai multe însușiri: moale și frumos, cald și duos, rece și ascuțit. În aceste categorii de exerciții elevii descoperă diferite implicații și semnificații ale aceluiași cuvânt. De exemplu cuvântul “întunecat” are și alte nuanțe în combinație cu: “culoare”, “cer”, “zi”, decât în contextul “om întunecat”, “zâmbet întunecat”.

Ideea se ilustrează nu numai prin exemple concrete, ci și prin înlocuirea termenului în discuție cu alte cuvinte.

Astfel ” o zi întunecată “ poate fi și ploioasă, înnorată, după cum poate fi și apăsătoare, tristă, cețoasă, sumbră. “Omul întunecat” poate fi și el sumbru, trist, apăsător, dar nicidecum ploios, cețos.

Astfel se deschide calea spre jocuri de sinonime, antonime, omonime, care conferă limbajului nu numai bogăție și varietate, dar și sensibilitate și expresivitate.

EDUCAȚIA TIMPURIE – ETAPĂ A ÎNVĂȚĂRII PE TOT PARCURSUL VIEȚII

*Profesor pentru educație timpurie, Cioran Elena Mirela,
Liceul Tehnologic „Liviu Rebreanu”, Moșăceni*

„Investiția în educația timpurie este una dintre cele mai importante investiții pe care o societate le poate face.” – James Heckman, profesor de economie și laureat al Premiului Nobel pentru Economie.

Prin stimularea dezvoltării cognitive, sociale și emoționale a copilului în primii ani de viață, educația timpurie poate influența în mod semnificativ succesul pe termen lung al acestuia. Este important ca părinții, educatoarele și societatea în general să investească în educația timpurie de calitate pentru toți copiii. Acest lucru este demonstrat și de următoarele afirmații ale psihologilor, educatoarelor, care au studiat această perioadă din dezvoltarea unui copil:

✓ Primii cinci ani de viață sunt esențiali pentru dezvoltarea ulterioară a copilului” – Candida Peterson, psiholog și profesor de educație timpurie.

✓ „Experiențele timpurii ale copilului sunt fundamentale pentru dezvoltarea creierului, precum și pentru capacitățile cognitive și sociale” - Jack Shonkoff, directorul Centrului Național pentru Copilărie Timpurie.

✓ „Educația timpurie este esențială pentru a dezvolta copii capabili, creativi și curioși” - Maria Montessori, medic și educatoare italiană, fondatoarea metodei Montessori.

✓ „Educația timpurie de calitate poate aduce beneficii semnificative pentru dezvoltarea cognitivă, socială și emoțională a copiilor, iar investiția în educația timpurie poate avea un impact pozitiv pe termen lung” - Kimberly Noble, neurolog și profesor de pediatrie la Universitatea Columbia.

Învățarea pe tot parcursul vieții este o abordare educațională care presupune o continuitate a învățării, ce se desfășoară pe tot parcursul vieții unei persoane, fiind motivată de nevoia de dezvoltare personală și de adaptare la schimbările din societate.

Învățarea pe tot parcursul vieții permite o dezvoltare continuă a abilităților și competențelor, precum și o adaptare la noile cerințe ale pieței de muncă.

Învățarea pe tot parcursul vieții este importantă și din perspectiva dezvoltării personale, oferind oportunități de a explora noi pasiuni și interese, precum și de a dezvolta abilitățile de comunicare și de relaționare cu ceilalți.

Învățarea ce are loc în școală, la clasă, este determinată de ceea ce face profesorul și de mediul școlar: „Nici cel mai bun profesor nu poate facilita o învățare calitativă atâta timp cât nu sunt și alte suporturi/pârghii, așezate la locul lor. Acestea, pot fi în mare parte reglate la nivelul școlii: profesorii să colaboreze în ceea ce privește curriculum-ul, pedagogia și evaluarea; o cultură a așteptărilor înalte pentru toți; relații puternice, caracterizate prin încredere, sprijin, siguranță și deschidere.”

Este necesar ca în cadrul școlilor să se poată dezvolta această competență de a învăța să înveți, care ne abilitază să fim persoane care învață pe tot parcursul vieții. Important este faptul că profesorii, ca și coordonatori ai activităților de învățare, trebuie să înțeleagă rolul acestor concepte, dovedind ei înșiși că sunt persoane care învață și se formează constant.

Bibliografie:

1. Cucoș, Constantin (2013), Educația: Experiențe, reflecții, soluții, editura Polirom;
2. Orehovschi, Sergiu (2020), Competența de a învăța să înveți - concept ce sprijină devenirea personalității depline. Revista de științe socio-umane Nr.1(44), 82-94;
3. „School Environment & Leadership: Evidence Review” (2022).

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

FLORIN MUGUR - ANATOMIA FRAGILITĂȚII -

Studiu de specialitate

Prof. Simona Emilia Fețeanu
Colegiul Tehnic „Costin D. Nenițescu”, Pitești

Opera lui Florin Mugur reprezintă una dintre cele mai sincere și tulburătoare expresii ale liricii românești postbelice. Poet al fragilității și introspecției, construiește imaginea unui eu liric izolat, dar lucid, pentru care singurătatea nu este o simplă stare afectivă, ci o condiție existențială și morală. Aceasta se manifestă discret, prin gesturi mărunte și un dialog interior continuu. Poetul nu se plasează deasupra lumii, ci la marginea ei, într-o poziție de observator vulnerabil, în tonul confesiv, aproape șoptit, vibrând emoția, controlată de luciditate.

Crede cu adevărat în contopirea sa cu obiectul creației și realizează o dublă proiecție, în acest sens: mai întâi a omului în ceea ce scrie, apoi a operei, care dezvăluie cu fiecare pagină, imaginea autorului. Are loc o dublă recunoaștere, stănesciană, creatorul născut de opera sa, opera născută de artist.

Un element definitoriu al creației lui Florin Mugur este autoironia, folosită ca mecanism de apărare. Eul liric își recunoaște slăbiciunile, ratarea, frica, dar refuză patetismul. Ironia blândă temperează dramatismul și transformă poezia într-un spațiu al adevărului asumat. Poetul nu este o victimă, ci un om care înțelege că fragilitatea definește condiția umană.

Poezia sa s-ar putea reduce cu ușurință la două cuvinte: umiliță și dragoste. Acestora li se adaugă sinceritatea dezarmantă a celui care nu se poate adapta societății, o ființă de o sensibilitate uimitoare, fascinantă: „Moralmente, poezia lui Mugur e o complicată reacție de apărare.”¹

Introvertit, retras într-o lume interioară complexă, îndrăznește să o părăsească numai pentru a demonstra că există. Așterne pe hârtie mărturii dureroase, pe care ulterior le regretă, disimulându-le sub un surâs amar ori un chip grav. Încearcă să-și domine înfrângerea, căderea, negarea, să-și domesticească demonii lăuntrici. Rămas un incomod discret, în permanentă defensivă, descoperă mijlocul de a face față vieții, creația: „Cea mai sigură defensivă psihică a poetului se arată a fi poezia.”²

O altă modalitate de contraatac este aceea a sarcasmului, a ironiei fine ce se revărsa în mod special asupra lui însuși. Criticul Nicolae Oprea afirma: „Deși a fost afiliată creației poezilor intimiști de felul lui Emil Brumaru sau Petru Stoica, poeziile lui Florin Mugur se disting prin accentuarea notei de sarcasm și autoironie în registru cvasi-realist. Un ochi realmente critic privește lumea și absoarbe priveliștile până la limita infinitezimalului.”³

Opinia cu privire la ironie este împărtășită de criticul Mircea Iorgulescu: „Ironică, poezia lui Florin Mugur este refuzul de a zâmbi, prin gravitatea ei nepământească și prin absență ca mijloace de dobândire a chietitudinii.”⁴ Viața, moartea, iubirea sau poezia sunt privite cu un zâmbet amar, menit să ascundă neliniști profunde.

Poezia lui Mugur este sobră, gravă, poetul trăind actul de a scrie mental și fiziologic deopotrivă. Marginalizat, încearcă să-și forțeze limitele, prin intermediul artei, iar durerea ajunge pentru acesta o adevărată obsesie poetică. Creațiile îi reflectă tulburările și îndoiala, iar personajul invocat adesea, rătăcitorul, grotescul *Jumătate de om* călare pe jumătate de iepure șchiop, devine expresie a unei neputințe tragice. Tremurând din cauza unei boli vechi, slab, șchiop, evreu, poetul experimentează discriminarea. Dând viață personajului *Jumătate de om*, îl înzestrează cu caracteristicile sale, împrumutându-i bizarului personaj numele său, citit în acrostih – Judeo. Împotriva tremurului și agitației, vine cu zâmbetul său, căutând o postură bufă, din dorința de a se îndepărta de eul grav. Dincolo de această atitudine, se întrezărește totuși grimasa, pe care oricât încearcă să o ascundă, nu reușește în totalitate.

Definitorii pentru poezia lui Mugur sunt de asemenea: reaua-conștiință pe care poetul o slobozește în versurile sale, discret ori pe față, subaprecierea, imaginile retractile, voluptatea complicației căreia i se adaugă capacitatea de a se elibera de spaimă prin ludic. Artistul are darul de a se întoarce cu candoare la originea trăirilor, păstrând pudoarea, insecuritatea, umorul fin.

¹Gheorghe Grigurcu, „Existența poeziei”, Editura „Cartea românească”, București, p 180;

²Gheorghe Grigurcu, op cit, p 181;

³Nicolae Oprea, „Opera și autorul”, Editura „Paralela 45”, 2001, p 34;

⁴Mircea Iorgulescu, „Al doilea rond”, Editura „Cartea românească”, București, 1976, p 272;

Dragostea pentru poezie rămâne constantă, iar în fața foii albe, vine cu sufletul curat, atitudine pe care o are și atunci când privește spre lume, pe care o percepe drept cea mai mare opera realizată de vreun artist vreodată. Este sincer și limpede, cititorul ghicindu-l în fața foii albe, cu sufletul curat, candid, asemenea unui copil, gata să se ofere pe sine, cu bune și rele, pregătit să fie judecat pentru ceea ce este. Joc între compasiune și neliniște, versurile sale sunt când grave, când melancolice, fragile și fascinante.

Ființă delicată, de o sensibilitate exacerbată, preferă solitudinea în care se regăsește. Trăiește crize identitare, redată poetic cu aceeași măiestrie artistică, mărturii ale trăirilor contradictorii pe care le încearcă.

Complex și profundă, se analizează cu luciditate, dezvăluindu-și rănilor ce se constituie ulterior în materialul ce stă la baza universului său liric, pe care îl clădește după chipul și asemănarea sentimentelor sale. Este unul dintre creatorii pentru care poezia se confundă cu viața, opera sa fiind istoria unui om însingurat care trăiește măcinat de frustrarea de a fi nedreptățit de semenii și critică.

Bibliografie:

1. Grigurcu Gheorghe, „Poeți români de azi”, Editura „Cartea românească”, București, 1979;
2. Grigurcu Gheorghe, „Existența poeziei”, Editura „Cartea românească”, București;
3. Iorgulescu Mircea, „Rondul de noapte”, Editura „Cartea românească”, București, 1976;
4. Iorgulescu Mircea, „Al doilea rond”, Editura „Cartea românească”, București, 1976;
5. Oprea Nicolae, „Opera și autorul”, Editura „Paralela 45”, 2001;
6. Georgescu Paul, „Volume”, Editura „Cartea românească”, București, 1978

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

EXEMPLU CONCRET DIN PRACTICA DIDACTICĂ FLE – UN ATELIER DIGITAL DESPRE INTERNET ȘI EXPRIMAREA OPINIEI PERSONALE LA ORA DE LIMBA FRANCEZĂ - STUDIU DE CAZ

*ROȘU ALINA, profesor limba franceza
Liceul Tehnologic Dimitrie Dima Pitești*

Într-o lume în care tehnologia digitală influențează toate aspectele vieții cotidiene, educația nu mai poate ignora importanța formării competențelor digitale. Profesorul contemporan nu mai este doar un furnizor de cunoștințe, ci devine un facilitator al învățării active și un model de comportament digital responsabil.

În mod special, profesorul de limbi străine are un rol cheie în dezvoltarea unor competențe transversale, precum comunicarea interculturală și utilizarea etică a resurselor digitale. Acest eseu își

propune să analizeze rolul profesorului în formarea cetățenilor digitali, cu exemple concrete din practica FLE, făcând referire la cadrele europene **DigCompEdu și SELFIE for Teachers**.

Cetățeanul digital nu este doar un utilizator competent al tehnologiei, ci și un individ responsabil, care înțelege consecințele acțiunilor sale online. În acest sens, școala joacă un rol fundamental în formarea atitudinilor și comportamentelor etice în mediul digital. Profesorul are datoria de a educa elevii în spiritul respectului, al securității cibernetice și al gândirii critice.

Conform **DigCompEdu**, competența 6.4 („Susținerea comportamentului responsabil în mediul digital”) subliniază necesitatea ca profesorii să sprijine elevii în formarea unei prezențe digitale sigure, etice și eficiente.

Instrumentul **SELFIE for Teachers(auto-reflecție și dezvoltare profesională)** dezvoltat de Comisia Europeană, ajută cadrele didactice să-și autoevalueze nivelul de integrare a tehnologiei în procesul educațional. Prin completarea acestui chestionar, profesorii pot identifica punctele tari și domeniile în care trebuie să se dezvolte, inclusiv în ceea ce privește susținerea cetățeniei digitale.

În cazul profesorului de FLE(français langue étrangere- franceza ca limba străină), SELFIE for Teachers evidențiază nevoia de a folosi platforme colaborative, aplicații de comunicare și surse online autentice, toate încurajând o învățare activă și responsabilă.

În cadrul unei lecții de limba franceză la nivel A2, cu tema „*Exprimer son opinion sur Internet*”, am utilizat un articol de blog autentic ca suport de învățare. Alegerea acestui tip de document s-a bazat pe dorința de a aduce în clasă un material autentic și actual, care să reflecte modul real în care tinerii francezi comunică în mediul online. Prin utilizarea blogului, elevii au fost expuși nu doar la limba franceză contemporană, ci și la registre variate de limbaj, la structuri reale de exprimare a opiniei și la utilizarea pronumelor nehotărâte (cum ar fi *chacun, quelqu'un, quelque chose, tout le monde*), într-un context natural.

După lectura și analiza articolului, elevii au fost invitați să posteze comentarii pe o platformă educațională (Padlet), răspunzând la o întrebare de actualitate. Platforma a fost aleasă pentru caracterul ei interactiv și colaborativ, care stimulează implicarea elevilor și dezvoltă competențe de comunicare digitală.

Înainte de această activitate, am purtat o discuție cu elevii despre regulile de comunicare online, subliniind importanța respectului față de opiniile celorlalți, a utilizării unui limbaj adecvat și a responsabilității în exprimarea publică. Această etapă introductivă a avut un rol esențial pentru dezvoltarea competențelor civice și digitale, contribuind la formarea unui comportament etic în mediul virtual.

Am remarcat beneficii ale activității, printre care pot enumera: **aplicarea noțiunilor gramaticale, dezvoltarea competențelor digitale și a comunicării responsabile și stimularea gândirii critice**. Elevii au aplicat cunoștințele legate de **pronumele nehotărâte** și structurile de **exprimare a opiniei** (*je pense que..., à mon avis..., selon moi...*). Astfel, activitatea a avut un **caracter integrativ**, combinând competențele gramaticale, lexicale și comunicative cu cele digitale.

Prin interacțiunea pe *Padlet*, elevii au învățat **cum să comunice într-un mod responsabil în spațiul digital**, respectând regulile de netichetă și gestionând diferențele de opinie într-un mod constructiv. Această dimensiune contribuie direct la **formarea cetățeniei digitale**, una dintre prioritățile educației actuale.

Elevii au descoperit **importanța evaluării surselor online** și a distincției dintre **fapte și opinii**, ceea ce le-a dezvoltat capacitatea de a analiza critic informațiile întâlnite pe Internet. Acest tip de reflecție

favorizează **autonomia intelectuală** și discernământul, competențe esențiale într-o lume digitală dominată de fluxuri informaționale rapide și variate.

Printre provocările întâlnite s-au numărat **lipsa infrastructurii digitale** (acces limitat la internet sau dispozitive) și **diferențele de competență digitală între elevi**. Aceste obstacole sunt comune în multe contexte educaționale, dar pot fi depășite prin:

- **formare continuă a cadrelor didactice** în domeniul tehnologiei educaționale;
- **colaborare între colegi** pentru împărtășirea bunelor practici;
- **adaptarea activităților** la resursele disponibile, pentru a asigura incluziunea tuturor elevilor.

Acest exemplu concret din practica didactică FLE demonstrează modul în care integrarea resurselor digitale poate transforma o lecție tradițională într-un **atelier interactiv și formativ**, centrat pe competențele elevului. Studiul de caz prezentat – *un atelier digital despre media și opinie* – evidențiază importanța combinării autenticității documentelor (articolul de blog), dimensiunii comunicative (exprimarea opiniei) și formării competențelor digitale (utilizarea platformei Padlet) într-un demers pedagogic coerent. Prin această activitate, elevii nu doar că au consolidat structuri gramaticale legate de pronumele nehotărâte și formulele de exprimare a opiniei, dar au învățat și să se exprime responsabil, critic și etic în spațiul digital. În același timp, profesorul a avut ocazia să-și evalueze și să-și dezvolte propriile competențe prin intermediul cadrelor DigCompEdu și SELFIE for Teachers, ceea ce contribuie la profesionalizarea continuă a practicii didactice. Activitatea a favorizat dezvoltarea gândirii critice, a competențelor media și a cetățeniei digitale, obiective esențiale în educația contemporană. În ciuda provocărilor legate de infrastructura digitală și de nivelul inegal de competențe tehnologice, rezultatele au arătat că utilizarea pedagogică a instrumentelor digitale poate stimula motivația, implicarea și autonomia elevilor.

În concluzie, acest studiu de caz confirmă că atelierul digital este un cadru ideal pentru a îmbina predarea limbii franceze cu formarea competențelor transversale cerute de societatea actuală: gândire critică, colaborare online și comunicare interculturală. Profesorul de FLE devine astfel un mediator între limbă, tehnologie și educația pentru cetățenie digitală, oferind elevilor experiențe autentice de învățare care depășesc granițele clasei tradiționale.

Bibliografie selectivă:

- European Commission. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators (DigCompEdu)*. <https://joint-research-centre.ec.europa.eu>
- European Commission. (2022). *SELFIE for Teachers: Supporting teachers' digital competence*. <https://education.ec.europa.eu>
- Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*.
- Gheno, J. (2012). *Utiliser les TICE en classe de FLE*. Hachette FLE.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

STUDIU PRIVIND ROLUL TEHNOLOGIILOR INFORMATICE ȘI COMUNICAȚIONALE ÎN PROIECTAREA ACTIVITĂȚII DIDACTICE

*Prof. înv. primar Ciobanu Aurelia
Școala Gimnazială "George Topîrceanu", Mioveni*

In studiul propus am analizat câteva tehnologii informatice și comunicaționale (TIC), care pot fi aplicate în procesul de predare-învățare-evaluare. Aceste strategii au ca punct central facilitarea învățării, ceea ce face ca să fie definite în funcție de tipul de învățare necesar.

Am observat că rolul cadrului didactic din învățământului tradițional, de transmitător al informației, se poate transforma în cel de facilitator al învățării prin regândirea propriei misiuni: crearea unui ambient (scop, informații, resurse, strategie) care să-i permită elevului să-și construiască/ dezvolte cunoașterea, cu ajutorul TIC.

Pentru aceasta, am exemplificat prin prezentarea unor softuri pentru testarea cunoștințelor.

Integrarea tehnologiilor informatice și comunicaționale (TIC), în procesul de predare-învățare-evaluare, a devenit în ultimele două decenii o prioritate a politicilor educaționale pe toate meridianele lumii întrucât se deschid noi orizonturi pentru practica educației: facilitarea proceselor de prezentare a informației, de procesare a acesteia de către elev, de construire a cunoașterii.

Tehnologiile multimedia (MM) îi oferă utilizatorului diferite combinații, imagine, sunet, voce, animație, video, pe când, tehnologiile hipermedia (HM) combină multimedia cu hypertextul, facilitând navigarea fără obstacole între diferite tipuri de date: texte, sunete, imagini fixe, imagini animate.

Softuri pentru testarea cunoștințelor:

Specificitatea acestora depinde de mai mulți factori – momentul testării, scopul testării, tipologia interacțiunii (feedback imediat sau nu). Aceste softuri apar uneori independente, alteori făcând parte integrantă dintr-un mediu de instruire complex; secvențe de testare pot exista și în alte tipuri de softuri, în dependența de strategia pedagogică și sunt destinate pentru a măsura progresul în învățare.

Rezultatul evaluării este afișat la terminarea testului și asigură reconcentrarea atenției elevului asupra elementelor incorecte din răspuns.

Jocuri educative

Softuri care sub forma unui joc – atingerea unui scop, prin aplicarea inteligentă a unui set de reguli – îl implică pe elev într-un proces de rezolvare de probleme. De obicei se realizează o simulare a unui fenomen real, oferindu-i elevului diverse modalități de a influența atingerea scopului.

Jocul didactic reprezintă o metodă de învățământ în care predomină acțiunea didactică simulată. Jocurile pentru instruire pot fi incluse în diverse situații în vederea creșterii motivării elevului și a creșterii nivelului de efort pentru activități specifice. Implică, activ, elevul în procesul didactic și încurajează interactivitatea socială, prin intermediul realizării conexiunilor dintre participanți.

Softurile care integrează cunoștințele disciplinare transmise printr-o strategie pedagogică, concretizându-se într-un demers interactiv elev – soft (program), demers care solicită din partea elevului o procesare mintală a informației, rezolvarea unor sarcini de lucru, și care, ar trebui să-l conducă spre construirea/ dezvoltarea cunoașterii intenționate descrise de obiectivele curriculare ale programelor școlare constituie subiectul secțiunii care urmează.

Etapa 1

Fiecare soft este însoțit de un „Manual al profesorului”. Primul aspect de luat în seamă din manual, din punctul de vedere al analizei, îl vor constitui obiectivele/ competențele – dacă corespund cu cele din programa școlară. Deoarece rezultatul învățării îl reprezintă o schimbare, o modificare a comportamentului, apariția unei noi reacții, este de verificat dacă acest comportament este observabil, prin analiza obiectivelor operaționale. Acest fapt este relevant pentru că un obiectiv operaționalizat ne servește atât pentru a evalua eficacitatea învățării cât și pentru motivarea elevului, întrucât atingerea lui oferă satisfacția succesului și încrederea în forțele proprii. Urmează verificarea derivării obiectivelor operaționale din obiectivele de referință/ obiectivele programei.

Etapa 2

Efectuarea analizei obiectivelor operaționale ne conduce imediat la verificarea corectitudinii construcției instrumentelor care pot pune în evidență progresul elevilor: dacă acestea măsoară ceea ce avem nevoie – măsura îndeplinirii obiectivelor de referință/ competențelor specifice. Un prim indiciu este furnizat de formularea completă a obiectivelor operaționale pentru evitarea ambiguităților, interpretărilor diferite etc.

Etapa 3

Pentru a pune în evidență prezența și tipul strategiei, profesorul va lansa softul/ programul și va alcătui un tabel cu mai multe coloane: în prima coloană va introduce toate sarcinile de lucru; în cea de a doua coloană, analizând fiecare sarcină, va marca ce comportament a fost solicitat; în cea de a treia coloană va nota propriile observații: existența unei bucle de ratapare, numărul de sarcini pe un anumit element de conținut disciplinar, succesiunea sarcinilor, conduc la dezvoltarea unui/ unei model/ teorii/ metode, centrarea demersului pe o anumită teorie/ model al instruirii, contribuția la dezvoltarea potențialului creativ etc. Un exemplu:

Ce ar trebui să observăm analizând un astfel de tabel?

a) În primul rând, dacă nivelul taxonomic al sarcinilor de lucru atinge treptat nivelul taxonomic al obiectivului (operațional) enunțat; aici trebuie să ne aducem aminte de clasica piramidă a învățării:

SE ÎNVĂȚĂ

10% din ce se citește

20% din ce se aude

30% din ce se vede

50% din ce se aude și vede

70% din ce se spune și scrie

90% din ce se spune în timp ce se aplică

În aceeași ordine de idei: pentru a produce învățarea până la atingerea obiectivelor se impune ca în parcurgerea softului elevul să aibă de rezolvat sarcini de lucru din ce în ce mai complexe și care să solicite activități cu un sporit coeficient de eficacitate. Citirea (unui text explicativ) ca mod de procesare a

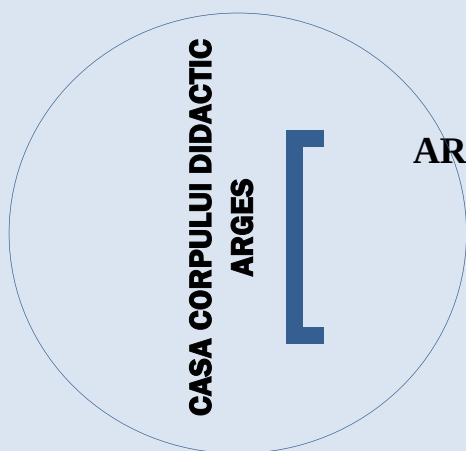
informației este mult mai puțin eficace decât o reprezentare grafică sau decât informația prezentată pe două canale (auditiv și vizual).

b) În al doilea rând, dacă softul este „sensitiv” la reacțiile/ răspunsurile elevului la sarcinile de lucru; în raport cu tipul de răspunsuri (alegere multiplă sau răspuns construit), dacă există un feedback și de ce fel. Mecanismul suport al interacțiunii cuprinde patru momente distincte și anume:

- oferirea de către computer/ soft/ program a unei informații prin care se declanșează o anumită activitate a elevului,
- activitatea (mentală) a elevului,
- introducerea de către elev în computer a rezultatului acestei activități,
- reacția computerului/ programului la datele introduse.

Bibliografie:

1. *Impactul formativ al utilizării AEL în educație*, Centrul pentru Dezvoltare și Inovare în Educație, București, 2004
2. *Programul Intel-Teach. Cursul Intel Teach – Instruirea în societatea cunoașterii*, Versiunea 10, p. 2.31, 2007

ARTICOL DE SPECIALITATE - ARCHING FROM THE NEW TO THE OLD WORLD: HENRY JAMES'S PORTRAIT OF A LADY

Prof. Teiușanu Cristina
Școala Gimnazială Poiana Lacului

Henry James was an extremely prolific writer. He wrote for 51 years, producing an oeuvre of 20 novels, 112 stories, 12 plays and numerous works of literary criticism. Ever since their appearance, the works of Henry James have been the object of controversy.

James's problem as a critic of American life was to make Americans see themselves. His most effective method was to employ "Europe".

One of his American heroines is Isabel Archer, the protagonist of *The Portrait of a Lady* (1881).

One of the major themes or preoccupations in *The Portrait of a Lady* is the international theme.

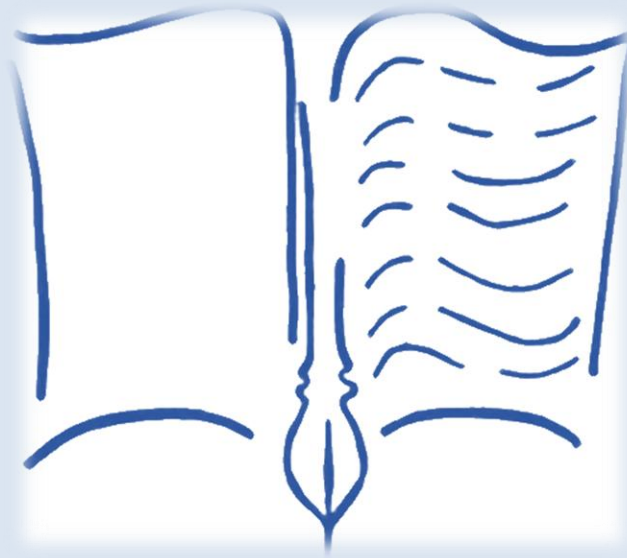
Isabel had to leave American culture, quite a contrast to the European one, which she was now going to encounter in London, Florence, Rome and other places she visited in Europe. The contrast of the two cultures is to be seen in the first two houses described in the book.

The contrast between Europe and America can also be seen in the figures of Lord Warburton and Ralph or his father; one can say that Daniel Touchett and Ralph represent America, while Lord Warburton stood for England or Europe in general.

One thing that Isabel brought with her from America, which she was not ready to give up or exchange, was her liberty and independence, which were part of her American heritage.

The Portrait of a Lady is not just a story trying to list out American versus English conventions, it is more of a story outlining the positive qualities which contacts and conflicts with other cultures (European culture) can bring out in the American character.

The manner in which Henry James portrayed his characters in *The Portrait of a Lady* shows that, even though he viewed Europe as the seat of the highest culture, it does not follow that anyone who comes to Europe gained access to and enjoyed the benefits of this high culture, but only the one who sincerely searches for it.

Revista Catedra - editie online

Redacția revistei CATEDRA

Coordonator revistă:

Prof. Ana BADEA, director CCD Argeș

Membrii colectivului de redacție:

Valentina Marilena ANDRONE, informatician CCD Argeș

Mirela Mariana ȘUFARIU, bibliotecar CCD Argeș

Georgeta TOMA, profesor metodist CCD Argeș

Mihaela CRIVAC, profesor metodist CCD Argeș

Maria Magdalena ANGHEL, profesor metodist CCD Argeș

Floarea BÂRLOGEANU, profesor metodist CCD Argeș

Cristiana NANIA, administrator financiar CCD Argeș

Cristian CAZAN, administrator de patrimoniu CCD Argeș

Design și machetare:

Inf. Valentina Marilena ANDRONE

Coperta:

Bibl. Mirela Mariana ȘUFARIU

*Responsabilitatea asupra conținutului articolelor și a dreptului de publicare
a fotografiilor revine în exclusivitate autorilor!*